

Budskapet från utomjordingar

RAËL

Upplaga 1

ISBN: 2-940252-11-4

EAN: 9782940252114

Tryckt i Tallin 2002

Raeliska Rörelsen, Box 3238, 103 64 Stockholm

sverige@rael.org

Raël ska uppges som upphovsman och författare om delar av boken citeras.

Översatt till svenska av medlemmar i Raeliska Rörelsen från de franska originalutgåvorna: "Le livre qui dit la Vérité", 1974 (Boken som berättar Sanningen) och "Les ETs m'ont emmené sur leur planète", 1975 (Utomjordingarna tog mig till sin planet)

Något av stilen eller innehållet går ofrånkomligt förlorat i alla översättningar. I det här översättningen har störst vikt lagts vid att komma så nära originalet som möjligt, snarare än att ha en korrekt litterär stil.

Bibelavsnitten är tagna ur Svenska Bibelsällskapets och Bibelkommissionens Biblar.

www.rael.org

BOK ETT: BOKEN SOM BERÄTTAR SANNINGEN	6
KAPITEL 1- MÖTET	7
MÖTET	7
KAPITEL 2 - SANNINGEN	12
FÖRSTA MOSEBOKEN	13
SYNDAFLODEN	17
BABELS TORN	18
SODOM OCH GOMORRA.....	19
ABRAHAMS UPPOFFRING	19
KAPITEL 3 - ÖVERVAKNINGEN AV DE UTVALDA	21
MOSES	22
TRUMPETERNA VID JERIKO	25
SIMSON DEN TELEPATISKE	26
DET FÖRSTA RESIDENSET FÖR ATT VÄLKOMNA ELOHIM	27
ELIA BUDBÄRAREN	28
FLERDUBBLINGEN AV BRÖDET	29
HESEKIELS FLYGANDE TEFAT.....	30
YTTERSTA DOMEN.....	34
SATAN.....	36
MÄNNISKORNA KUNDE INTE FÖRSTÅ	37
KAPITEL 4 - KRISTUS ROLL.....	41
FÖDELSEN	42
INITIERINGEN	42
PARALLELLA MÄNNISKOSLÄKTEN	44
VETENSKAPLIGA UNDERVERK.....	46
ATT FÖRTJÄNA ARVET	46
KAPITEL 5 - VÄRLDENS SLUT	49
1946: FÖRSTA ÅRET AV DEN NYA ERAN	50
KYRKANS SLUT	50
SKAPELSEN AV STATEN ISRAEL.....	51
KYRKANS MISSTAG	52
URSPRUNGET TILL ALLA RELIGIONER	53
MÄNSKLIGHETEN: EN SJUKDOM I UNIVERSUM	54
EVOLUTIONEN: EN MYT	55
KAPITEL 6 - DE NYA BUDORDEN	57
GENIOKRATI	58
HUMANITÄRISM.....	58
VÄRLDSREGERING	60
DIN UPPGIFT.....	60
KAPITEL 7 - ELOHIM	62
KÄRNVAPEN	63
ÖVERBEFOLKNING	63
EVIGHETENS HEMLIGHET.....	64
UTBILDNING PÅ KEMISK VÄG	67
RAELISKA RÖRELSEN.....	68
BOK TVÅ: UTOMJORDINGARNA TOG MIG TILL SIN PLANET	74
FÖRORD	75
KAPITEL 1 - MITT LIV FRAM TILL FÖRSTA MÖTET	76

REDAN TVÅ ÅR.....	77
BARNDOMEN: ETT UFO ÖVER AMBERT.....	77
DRUIDERNAS PÄVE.....	78
POESI	79
MÖTET	85
FÖREDRAGEN	87
KAPITEL 2 - DET ANDRA MÖTET	89
OBSERVATIONEN DEN 31 JULI 1975	89
BUDSKAPET: DEL TVÅ	91
BUDDISM	93
VARKEN GUD ELLER SJÄL	94
PARADIS PÅ JORDEN.....	96
DEN ANDRA VÄRLDEN	98
MÖTE MED DE TIDIGARE PROFETERNA	99
EN FÖRSMÅK AV PARADISET	103
DE NYA BUDORDEN.....	107
TILL ISRAELS FOLK	107
KAPITEL 3 - NYCKLARNÄ	110
INTRODUKTION	111
MÄNNISKAN.....	111
FÖDELSE	112
UTBILDNING	112
SENSUELL UPPFOSTRAN	113
SJÄLVFÖRVERKLIGANDE.....	115
SAMHÄLLE OCH REGERING.....	118
MEDITATION OCH BÖN	121
KONST	122
SENSUELL MEDITATION.....	123
MÄNSKLIG RÄTTVISA.....	124
VETENSKAP.....	125
DEN MÄNSKLIGA HJÄRNAN	126
APOKALYPSEN	126
TELEPATISK KOMMUNIKATION	127
BELÖNINGEN.....	129
GUIDERNA	134
FÖRFATTARENS EFTERORD –1997.....	136
ETT NYTT BUDSKAP FRÅN ELOHIM! BUDSKAPET 13 DECEMBER 52 E.H. (1997).....	139
ANDRA BÖCKER AV RÆL	141

BOK ETT:

Boken som berättar sanningen

Kapitel 1- Mötet

Mötet

Sedan jag var nio år gammal så har jag haft ett enda stort intresse: motorsport. För tre år sedan startade jag en tidning som specialiserade sig på denna sport, endast för att jag skulle kunna leva i denna miljö: en sport där man ständigt försöker överträffa sig själv medan man samtidigt försöker överträffa andra. Sedan min tidiga barndom har jag drömt om att en dag bli en rallyförare och följa i Fangios fotsteg. Tack vare de kontakter jag gjorde genom tidningen, fick jag så möjligheten att tävla själv. Ett tiotal troféer smyckar nu mitt hem som resultat av dessa tävlingar.

Den 13 december 1973 åkte jag till det vulkanområde som utgör en stor del av Clermont-Ferrand i Frankrike. Det var snarare för att komma ut och få lite frisk luft än för att köra bil. Det ryckte dock i benen efter att jag tillbringat nästan ett år med att följa tävlingarna från racerbana till racerbana, nästan alltid på fyra hjul.

Luften var sval och en dimslöja färgade himmelen grå. Jag gick och sprang lite omväxlande och jag lämnade stigen där min bil var parkerad. Jag hade för avsikt att gå till mitten av Puy-deLassola-kratern, dit jag ofta kom på utflykt med min familj under sommaren. Vilken fantastisk och hänförande plats det var. Tänk att just här, där jag stod rann lavan vid otroligt hög temperatur för tusentals år sedan. Även nu kan man hitta dekorativa vulkanisk "bomber" i vulkanaskan. Den förkrympta grönskan påminde mycket om Provence (i Frankrike) men här sken inte solen. Innan jag gick, tittade jag runt en gång till på det cirkulära berget skapat av vulkanaska och mindes alla gånger jag glidit ner för dessa branta backar som om jag åkte skidor. Plötsligt, i dimman, såg jag ett rött blinkande ljussken, sedan en slags helikopter som var på väg ner mot mig. En helikopter för dock ett oväsen men här hördes ingenting, inte ens det minsta lilla visslande. En luftballong? Föremålet var nu omkring tjugo meter ifrån marken och jag kunde se att det hade en tillplattad form. Ett flygande tefat!

Jag hade alltid trott på flygande tefat men aldrig kunnat drömma om att verkligen få se ett. Det mätte ungefär sju meter i diameter, två och en halv meter i höjd, den hade en platt underdel och en konisk överdel. På undersidan blinkade ett klarrött ljus och högst upp satt ett vitt ljus som oregelbundet blinkade och som påminde om blixten från en kamera. Det vita ljuset var så intensivt att jag måste blunda. Föremålet fortsatte nedstigningen utan minsta ljud och stannade ungefär två meter ifrån marken där det förblev helt orörligt. Jag stod alldeles stilla, som förstenad. Jag var inte rädd, utan snarare fylld av glädje att ha fått uppleva ett sådant ögonblick. Jag ångrade bittert att jag inte hade tagit med mig min kamera. Då hände det otroliga: en falldörr öppnades under föremålet och en slags stege sänktes ner mot marken. Jag förstod att en varelse skulle komma ut och jag undrade vilket utseende den skulle ha.

Först visade sig två fötter, sedan två ben och jag kände mig lugnare för det verkade som om jag skulle få träffa en man. Det som jag först trodde vara ett barn, gick ner för stegen och kom rakt emot mig. Jag förstod att det inte var ett barn trots att han endast mätte omkring 1.20 meter. Han hade svagt mandelformade ögon, långt svart hår och ett litet svart skägg. Han stannade ett tiotal meter ifrån mig. Jag hade fortfarande inte rört mig ur fläcken. Han bar en grön overall som verkade täcka hela hans kropp i en enda del och trots att hans huvud verkade vara oskyddat, kunde jag runt honom skönja en egendomlig gloria. Inte riktigt en gloria men det verkade som om luften kring hans ansikte lyste lätt och skimrade. Det var som en osynlig sköld, som en

bubbla så tunn att man knappast kunde urskilja den. Hans hud var vit med en lätt skiftning i grönt, liknande huden hos någon som led av leverbesvär. Han log svagt emot mig och jag tyckte att det var bäst att besvara hans leende. Jag kände mig ganska illa till mods, så jag log och nickade lätt liksom för att hälsa. Han svarade med samma tecken. Jag ville konstatera om han kunde höra mig eller inte, så jag frågade, ”Var kommer du ifrån?”

Han svarade med en röst som var kraftig och välartikulerad men lite nasal.

”Långt härifrån?”

”Talar du franska?”

”Jag talar alla språk i världen.”

”Kommer du från en annan planet?”

”Ja,” svarade han.

Medan han talade så ställde han sig ungefär två meter ifrån mig.

”Är det här första gången som du har besöker Jorden?”

”Åh nej!”

”Har ni kommit hit ofta?”

”Mycket ofta... det är det minsta man kan säga.”

”Varför har du kommit hit.?”

”Idag, för att tala med dig.”

”Med mig?”

”Ja, med dig Claude Vorilhon, redaktör av en liten motorsporttidning, gift, och pappa till två barn.”

”Hur vet du allt det här?”

”Vi har iakttagit dig under en lång tid”

”Varför mig?”

”Det är just det jag vill tala om för dig. Varför har du kommit hit denna kalla vintermorgon?”

”Jag vet inte... jag hade lust att promenera lite i friska luften.”

”Kommer du hit ofta?”

”På sommaren ja, men nästan aldrig vid denna årstid.”

”Sa varför just idag? Hade du planerat denna promenad en lång tid?”

”Nej. Jag vet faktiskt inte. När jag vaknade i morse kände jag plötsligt en stark längtan att komma hit.”

”Du kom hit för att jag ville träffa dig. Tror du på telepati?”

”Ja, visst. Det ämnet har alltid intresserat mig, lika mycket som allt som berör det vi människor kallar ”flygande tefat”. Jag hade aldrig trott att jag skulle få se ett själv.”

”Alltså, jag har använt telepati för att få dig att komma hit. Jag har många saker att tala om för dig. Har du läst Bibeln?”

”Ja, men varför frågar du mig detta?”

”Var det länge sedan du läste den?”

”Nej, faktiskt så köpte jag den bara för några dagar sedan.”

”Varför?”

”Jag vet inte, jag fick plötsligt lust att läsa den”

”Igen använde jag telepati för att få dig att köpa den. Jag har många saker att tala om för dig och jag har valt ut dig till en mycket svår uppgift. Kom in i min farkost så kan vi tala under mer bekväma former.”

Jag följde efter honom och klättrade uppför den lilla stegen som befann sig under maskinen. När jag tittade närmare, märkte jag att rymdfarkosten såg ut som en tillplattad klocka med en fyllig och rundad underdel. Invändigt fanns två fåtöljer mitt emot varandra och temperaturen var behaglig trots att dörren stod öppen. Det fanns ingen lampa men ett naturligt ljus strömmade ut ifrån alla sidor. Det fanns inga instrument ombord som liknade de man hittar i ett flygplans cockpit. Golvet var gjort av en blänkande legering som var något blåaktig.

Stolen på vilken jag satt var den större men också den lägre av de två, så att den lilla mannen som satt mitt emot mig i en färglös, nästan genomskinlig men väldigt bekväm fåtölj, hade sitt ansikte på samma höjd som mitt.

Han rörde vid en punkt på väggen och hela farkosten blev genomskinlig med undantag av under- och överdelen. Det var som att vara ute i öppna luften men med en behaglig värme. Han föreslog att jag skulle ta av mig min rock, vilket jag gjorde, och så började han tala.

”Du ångrar mycket att du inte har din kamera så att du kunde ha berättat om vårt möte för hela världen, och haft beviset i händerna?”

”Jo, visst ”

”Hör på. Du ska berätta sanningen för alla människor om vilka de är och vilka vi är. Beroende på deras reaktioner kommer vi att kunna se om vi kan visa oss själva obehindrat och officiellt. Vänta tills dess att du vet allt innan du talar offentligt så att du kan försvara dig själv emot dem som inte kommer att tro dig och så att du kan komma med oemotsägliga bevis. Du ska skriva ner allting som jag berättar för dig och du kommer att publicera dessa skrifter i en bok.

”Varför har ni valt mig?”

”Av flera anledningar. Först av allt så behövde vi någon som bor i ett land där nya idéer är välkomna och där det är tillåtet att tala öppet om sådana idéer. Demokratien föddes i Frankrike och det här landet är världskänt för att vara ett land av frihet. Vi behövde också någon som är intelligent och dessutom öppen för allt. Framför allt behövdes någon som är fritänkare utan att vara antireligiös. Eftersom du kommer ifrån en judisk far och en katolsk mor anser vi att du är en idealisk länk mellan två väldigt viktiga folkslag i världshistorien. Dessutom ger dina aktiviteter dig en benägenhet att göra otroliga avslöjanden, och därmed dina ord, mera trovärdiga. Eftersom du inte är en vetenskapsman, kommer du inte att försvåra saker utan kommer att förklara dem på ett enkelt sätt. Eftersom du inte är en litterär person kommer du inte att göra komplicerade meningar som är svåra att läsa. Slutligen bestämde vi oss för att välja någon som föddes efter första atomexplosionen 1945 och du är född 1946. I själva verket har vi följt dig sedan du föddes och även före. Detta är varför vi har valt dig. Har du några andra frågor du vill ställa?”

”Var kommer du ifrån?”

”Från en avlägsen planet, som jag inte tänker berätta något om, av rädsla för att människorna på Jorden, i sitt oförstånd, kommer att störa vår frid.”

”Är det långt härifrån?”

”Mycket långt. När jag berättar hur långt så kommer du att förstå att det är omöjligt för människan att komma dit med er nuvarande vetenskapliga och tekniska kunskaper.”

”Vad kallar ni er själva?”

”Vi är människor som ni och vi lever på en planet liknande Jorden.”

”Hur lång tid tar det för er att komma till Jorden?”

”Lika länge som det tar att tänka tanken.”

”Varför kommer ni hit till Jorden?”

”För att iaktta utvecklingen av mänskligheten och för att vaka över dem. Ni är framtiden, vi är det förflutna.”

”Hur många är ni på er planet?”

”Vi är flera än ni.”

”Jag skulle vilja besöka din planet. Skulle det vara möjligt?”

”Nej. Först och främst, skulle du inte kunna leva där. Atmosfären är mycket olik er och dessutom är du inte tränad för att genomföra en sådan resa.”

”Varför har vi träffats här?”

”Därför att en vulkankrater är en idealisk plats, väl skyddad från besvärande blickar. Nu skall jag lämna dig. Kom tillbaka imorgon vid samma tidpunkt med Bibeln och någonting att anteckna på. Tag inte med dig något metallobjekt och prata inte med någon om vårt möte. Då kommer vi aldrig mer att träffas.”

Han lät mig kliva ner för stegen, gav tillbaka min rock och vinkade. Stegen fälldes upp och trappdörren stängdes utan minsta ljud och, fortfarande utan att föra något oväsen eller minsta susande, steg farkosten sakta uppåt till omkring 400 meters höjd och försvann i dimman.

Kapitel 2 - Sanningen

Första Moseboken

Syndafloden

Babels torn

Sodom och Gomorra

Abrahams uppföring

Första Moseboken

Följande dag var jag vid mötesplatsen med ett anteckningsblock, en penna och Bibeln. Farkosten visade sig på nytt och jag befann mig återigen mitt emot den lilla mannen, som bad mig att komma in och återta min plats i den bekväma fåtöljen. Jag hade inte talat med någon om allt som hade hänt, inte ens med mina närmaste vänner och han blev glad när han förstod att jag hade varit så diskret. Han föreslog att jag skulle göra anteckningar och han började tala.

”För länge sedan, på vår avlägsna planet, hade vi nått en teknisk och vetenskaplig kunskapsnivå jämförbar med den ni snart kommer att nå. Våra vetenskapsmän började med att skapa primitiva och embryonala livsformer, levande celler i provrör. Alla blev hänförda av det. De fulländade sin teknik och lyckades skapa underliga små djur. På grund av opinion på vår planet, förbjöd regeringen vetenskapsmännen att fortsätta med sina experiment utav rädsla att de skapade monster som kunde bli en fara för vårt samhälle. I själva verket så bröt ett av dessa djur sig löst och dödade flera personer. Eftersom interplanetarisk och intergalaktisk forskning hade framskridit samtidigt, bestämde sig vetenskapsmännen för att ge sig av till en avlägsen planet med samma förhållanden, för att kunna fortsätta med sina experiment. De valde Jorden där ni lever. Det är nu som jag vill att du tittar i Bibeln där du kommer att upptäcka spår av sanningen, som naturligtvis har förvridits en del av de avskrivare som kopierade Bibeln. De kunde inte föreställa sig sådana högteknologiska saker, utan tillskrev det som beskrevs till mystiska och övernaturliga makter.

Endast de delar av Bibeln som jag kommer att översätta är viktiga. De andra är bara poetiskt babblande som jag inte kommer att nämna. Det känner ni säkert till, tack vare lagen som sade att Bibeln alltid skulle kopieras utan att ändra det minsta lilla tecken, bevarades den djupare meningen även om texten belastades med mystiska och betydelselösa fraser genom årtusenden.

Låt oss börja med Första Moseboken, kapitel 1: ”I begynnelsen skapade Elohim himmel och jord.” (Första Moseboken 1:1)

Elohim, som har felaktigt översatts i vissa Biblar av ordet Gud, betyder på hebreiska ”de som kom från himmelen” och dessutom är det i pluralform. Det betyder att vetenskapsmännen från vår värld sökte efter en lämplig planet för att kunna genomföra sina projekt. De ”skapade” eller snarare ”upptäckte” Jorden och förstod att den innehöll alla de rätta elementen för att kunna skapa artificiellt liv, även om atmosfären inte var helt identisk med deras egen.

”...Och Elohims Ande svävade över vattnet.” (Första Moseboken 1:2)

De gjorde rekognoseringsflygningar, och det som ni skulle kunna kalla för artificiella satelliter, sattes i bana kring Jorden med ändamålet att studera materiens beståndsdelar och atmosfären. Jorden var vid denna epok helt täckt av vatten och tjock dimma.

”Och Elohim såg att ljuset var gott.” (Första Moseboken 1:4)

För att kunna skapa liv på Jorden var det viktigt att veta om solen sände skadliga strålar emot Jordens yta och denna fråga undersöktes. Det visade sig att solen värmdes Jorden helt riktigt utan skadliga strålar. ”Ljuset var gott.”

”...Och det blev afton, och det blev morgon, den första dagen.” (Första Moseboken 1:5)

Denna forskning tog ganska lång tid. ”Dagen” motsvarar tiden under vilken er sol går upp i samma tecken på vårdagsjämningen, med andra ord, ungefär tvåusen jordiska år.

”...Och (Elohim) skilde vattnet under fästet från vattnet ovan fästet.” (Första Moseboken 1:7)

Efter att ha studerat den kosmiska strålningen ovanför molnen gick de nedanför molnen men stannade ovanför vattnet. Mellan vattnet ovan: molnen, och vattnet under: haven som täckte hela jordytan.

”...Må det vatten som är under himmelen samla sig till en särskild plats, så att det torra blir synligt.” (Första Moseboken 1:9)

Efter att ha studerat havsytan, studerade de havsbotten och såg att det inte var så djupt och dessutom ganska jämnt överallt. Så med mycket starka sprängningar, som utförde ungefär samma sorts arbete som en bulldozer, reste de materia ifrån havsbotten och samlade detta på en plats för att bilda en kontinent. I början fanns det en enda kontinent på Jorden och era vetenskapsmän har nyligen bekräftat att alla kontinenter som har glidit isär, en gång har passerat in i varandra för att forma en enda kontinent.

”...Må Jorden frambringa grönska, fröbärande örter och fruktträd, som efter sina arter bär frukt, vari de har sitt frö...” (Första Moseboken 1:11)

I detta magnifika och väldiga laboratorium skapade de alltså celler från växtriket på helt kemisk väg. De fick fram alla slags växter. Alla deras ansträngningar var inriktade mot reproduktion. Det få grässtrån som de skapade måste kunna fortplanta sig själva. Vetenskapsmännen skingrade sig över denna enorma kontinent i små forskningsgrupper och alla skapade olika slags växter beroende på klimat och inspiration. De träffades regelbundet för att jämföra sina forskningsresultat och sina skapelser. Långt därifrån, på deras egen planet, följde man arbetet med intresse och förundran. De mest begåvade konstnärerna kom för att förena sig med vetenskapsmännen och för att ge en rent dekorativ och tilltalande roll åt vissa växter, antingen genom utseendet på växterna eller doften.

”...Varde på himmelens fäste ljus som skiljer dagen från natten, och må de vara till tecken och till att utmärka särskilda tider, dagar och år” (Första Moseboken 1:14)

Genom att iaktta stjärnorna och solen, kunde de mäta längden av dagarna, månaderna och åren på Jorden. Detta hjälpte dem att reglera sitt liv på denna nya planet som var så olik deras egen, och där dagarna och åren inte hade samma längd. Forskning i astronomi gjorde det möjligt för dem att med utomordentlig precision orientera sig och att lära känna Jorden bättre.

”...Må vattnet frambringa ett vimmel av levande varelser. Må också fåglar flyga över jorden under himmelens fäste.” (Första Moseboken 1:20)

De skapade sedan de första vattendjuren. Från plankton till småfisk och därefter mycket stora fiskar. För att denna lilla värld skulle vara välbalanserad och inte dö ut, skapade de alger som föda åt småfiskarna, de stora fiskarna åt de mindre osv. Detta medförde att en naturlig jämvikt etablerade sig så att en art inte helt förintade en annan för att föda sig själv.

Detta är till viss del vad ni kallar för ekologi idag.

Vetenskapsmännen var framgångsrika. De träffades ofta och höll tävlingar för att bestämma vilken forskningsgrupp som hade skapat de vackraste eller mest intressanta djuren.

Efter fiskarna skapade de fåglar, efter påtryckningar från konstnärerna, måste det sägas. Konstnärerna gav sig helhjärtat in i detta arbete att skapa djur i de mest fantastiska färger och de märkligaste former. Några av fåglarna fick svårigheter att flyga på grund av deras mycket vackra men klumpiga fjädrar. Tävlingarna gick ännu längre för att även inkludera deras beteenden,

däribland deras underbara parningsdanser. Men några andra forskningsgrupper skapade hemska djur, monster, som visade att de som hade opponerat sig emot försöken på deras egen planet, hade gjort det med rätta. Det var drakar eller det som ni kallar för dinosaurier eller brontosaurier, etc.

”...Må jorden frambringa levande varelser, efter deras arter, boskapsdjur och kräldjur och vilda djur, efter deras arter.” (Första Moseboken 1:24)

Efter haven och luften skapade de landdjur på en jord där grönskan nu hade blivit magnifik. Det fanns föda åt de växtätande djuren. De var de första landdjur som skapades. Sedan skapade de även köttätande djur för att hålla en jämvikt i beståndet av de växtätande djuren. I detta fall var det också nödvändigt att arterna skapade en jämvikt mellan sig. Dessa vetenskapsmän kom ifrån min planet. Jag är en av dem som skapade liv på Jorden.

Det var vid denna tidpunkt som de mest skickliga bland oss ville skapa en människa som oss själva, men på artificiell väg. Varje lag satte sig i arbete och snart kunde vi jämföra våra skapelser. På planeten som vi kom ifrån blev befolkningen mycket upprörd när man hörde att vi höll på att göra ”provrörsbarn”, som skulle kunna utgöra en fara för deras värld. De fruktade att de nya människorna skulle kunna bli ett hot om deras kunskaper eller fysiska krafter skulle visa sig vara överlägsna deras skapares. Vi var tvungna att låta dem leva mycket primitivt utan att låta dem ha några vetenskapliga kunskaper och genom att mystifiera vårt handlande. Det är lätt att beräkna antalet forskningslag som fanns; varje människosläkte motsvarar ett forskningslag.

”...Låt oss göra människor till vår avbild, till att vara oss lika. Och må de råda över fiskarna i havet och över fåglarna under himmelen och över boskapsdjuren och över hela jorden och över alla kräldjur som rör sig på jorden.” (Första Moseboken 1:26)

Till vår avbild! Du kan se att liknelsen är slående.

Det var där som våra problem började. Laget som befann sig i det land, som ni idag kallar för Israel och som vid den tiden inte låg långt ifrån Grekland och Turkiet på ursprungskontinenten, var ett av de skickligaste lagen, om inte det skickligaste. Deras djur var de vackraste och deras växter de mest väldoftande. Det var vad ni kallar för ett paradys på Jorden. Människorna de skapade var de mest intelligenta. Så de var tvungna att vidta åtgärder för att försäkra sig om att vad de skapade inte överträffade skaparna. De ”nya” människorna hölls i ovetskap om de stora vetenskapliga hemligheterna, samtidigt som de undervisades för att deras intelligens skulle kunna mätas.

”...Av alla andra träd i lustgården må du fritt äta, men av kunskapens träd på gott och ont skall du inte äta, ty när du äter av det, skall du döden dö.” (Första Moseboken 2:16-17)

Det betyder: du får lära dig allt som du vill, läsa alla böcker som vi har ställt till ditt förfogande, men rör inte vid de vetenskapliga böckerna då kommer du att dö.

”Och Elohim danade av jord alla markens djur och alla himmelens fåglar och förde dem fram till mannen för att se hur denne skulle kalla dem..” (Första Moseboken 2:19)

Människorna behövde förstå alla de växter och djur som omgav dem, deras levnadssätt och hur de skulle kunna föda sig själva. Skaparna lärde dem namnen och förmågorna av allt det som existerade omkring dem. De lärde sig botanik och zoologi eftersom det inte ansågs som farligt för dem.

Tänk dig glädjen av detta lag av vetenskapsmän som hade två barn, ett manligt och ett kvinnligt, springande runt benen och som ivrigt ville lära sig alla möjliga saker.

”Men ormen (...) sade till kvinnan (...) frukten på det träd som står mitt i lustgården (...) ingalunda skall ni dö; men Elohim vet, att när ni äter av det, skall era ögon öppnas, så att ni blir såsom Gud.” (Första Moseboken 3:1-5)

Bland vetenskapsmännen i detta lag, fanns det några som djupt älskade sina små människor, deras ”skapelser”, och ville ge dessa barn en fullständig utbildning för att de skulle bli vetenskapsmän liksom dem själva. De sade åt dessa unga, som nu var nästan vuxna, att de fick ägna sig åt vetenskapliga studier och därmed bli lika kunniga som deras skapare.

”Då öppnades bådas ögon, och de blev varse att de var nakna.” (Första Moseboken 3:7)

Då förstod de att de också kunde bli skapare och de blev arga på sina fäder för att de hade förbjudit dem att röra vetenskapsböckerna och för att de liknat dem vid de farliga djur som de höll i sina laboratorier.

”Då sade Elohim till ormen: (...) må du vara förbannad (...) På din buk skall du gå, och stoft skall du äta i alla dina livsdagar.” (Första Moseboken 3:14)

”Ormen”, denna lilla grupp av skapare som hade velat berätta sanningen för Adam och Eva, blev dömda av regeringen på deras egen planet, att leva i exil på Jorden medan de andra skaparna blev tvungna att upphöra med sina experiment och lämna Jorden.

”Och Elohim gjorde åt Adam och hans hustru kläder av skinn och satte på dem.” (Första Moseboken 3:21)

Skaparna gav dem rudimentära hjälpmedel för att överleva, tillräckligt så att det skulle klara sig själva utan någon som helst kontakt med dem. Här har Bibeln bevarat en mening som är nästan helt likt originaldokumentet.

”Se, mannen har blivit som en av oss, så att han förstår vad gott och ont är. Må han nu inte räcka ut sin hand och ta också av livets träd och äta och så leva i evighet.” (Första Moseboken 3:22)

En människas liv är ganska kort men det finns ett vetenskapligt sätt att förlänga det. En person som studerar vetenskap hela sitt liv börjar få tillräckligt med kunskaper för att göra intressanta upptäckter först när han blir äldre, och det är därför som människans framsteg går så långsamt. Om människan kunde leva tio gånger längre, skulle den vetenskapliga utvecklingen ta ett enormt steg framåt. Om de redan ifrån början hade kunnat leva längre, skulle de ganska snabbt ha blivit våra jämlikar, eftersom deras mentala förmåga faktiskt är något överlägsen vår. De är ovetande om sina möjligheter. Särskilt Israels folk, som valdes av en vetenskaplig jury i en av dessa tävlingar som jag nämnde förut, till den människosort på Jorden som är den mest framgångsrika när det gäller intelligens och begåvning. Det förklarar varför detta folk alltid har ansetts som ”Guds utvalda”. Det är sant att det är detta folk som valdes av forskningslagen, som samlades för att bedöma sina arbeten. Ni har också kunnat konstatera själva vad många lysande begåvningar som har kommit från denna ras.

”Och han drev ut mannen och satte öster om Edens lustgård keruberna tillsammans med det flammande svärdets lågor för att bevaka vägen till livets träd.” (Första Moseboken 3:24)

Militärer som var beväpnade med atomiska förintelsevapen placerades vid ingången till skaparnas bostad för att hindra att människan kom åt ytterligare vetenskapliga kunskaper.

Syndafloden

Om vi går lite längre, till Första Moseboken, kapitel 4: ”Och efter någon tid hände sig att Kain av markens frukt bar fram en offergåva åt Jahve. Också Abel bar fram sin gåva, av det förstfödda i hans hjord...” (Första Moseboken 4:3-4)

Vetenskapsmännen i exil, som hade lämnats under militär bevakning, uppmanade människorna att komma med mat för att visa sina egna överordnade att de människor som de hade skapat var goda och aldrig skulle vända sig emot sina fäder.

De skaffade tillstånd åt ledarna av dessa första människor att få tillgång till ”livets träd” vilket förklarar hur länge de levde: Adam nio hundra och trettio år, Seth i nio hundra och tolv år, Enosh i nio hundra och fem år osv.

”Då nu människorna började föröka sig på jorden och döttrar föddes åt dem, såg Elohim söner att människornas döttrar var vackra, och de tog till hustrur dem som de fann mest behag i.” (Första Moseboken 6:1-2)

Skaparna som levde i exil tog de vackraste av människornas döttrar och gjorde dem till sina fruar.

”Då sade Elohim: Min ande skall inte bli kvar i människorna för alltid, eftersom de dock är kött. Så må nu deras tid vara bestämd till 120 år.” (Första Moseboken 6:3)

Lång livslängd är inte ärftligt och barnen av de nya människorna fick inte automatiskt behållning av ”livets träd”, mycket till makthavarnas lättnad på den avlägsna planeten. Därmed gick hemligheten förlorad och människans framsteg bromsades ner.

”...sedan Elohim söner började gå in till människornas döttrar och dessa födde barn åt dem. Detta var forntidens väldiga män, som var så kända.” (Första Moseboken 6:4)

Där har ni bevis att skaparna kunde ha förhållanden med döttrarna av människorna de hade skapat, och frambringa exceptionella barn. Detta föreföll som riskfullt för dem på den avlägsna planeten. Den vetenskapliga framgången på Jorden hade varit för enorm och de bestämde sig för att förinta det som hade skapats.

”... Elohim såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla uppsåt och tankar alltid var endast onda.” (Första Moseboken 6:5)

Det onda, det var människans begär att bli ett vetenskapligt och självständigt folk jämställda med sina skapare istället för att vara ”goda” och förbli primitiva och föra ett enformigt liv. Det onda var deras önskan att göra framsteg och riskera att en dag komma ikapp sina skapare. Makthavarna bestämde alltså, på sin avlägsna planet, att förstöra allt liv på Jorden genom att skicka dit atommissiler. När vetenskapsmännen i exil informerades om detta bad de Noa bygga ett rymdskepp som skulle kretsa kring Jorden under den tid naturkatastrofen varade, och som skulle innehålla ett par av varje art, bildligt talat. I verkligheten räckte det med att ha en levande cell av varje art, manlig och kvinnlig, för att sedan kunna återskapa hela varelsen. Er vetenskapliga kännedom kommer snart att göra det möjligt för er att förstå det här. Det liknar den första fostercellen i magen på sin mor, som redan innehåller all information som behövs för att skapa en människa, även minsta detalj som ögon och hårfärg.

Detta var ett enormt arbete men det avslutades i tid. När explosionen ägde rum fanns liv välbevarat några tusen kilometer ovan jordytan. Jorden översvämmades av en enorm springflod som förstörde allt liv på kontinenten.

”...och lyfte arken så att den flöt högt uppe över jorden” (Första Moseboken 7:17)

Ni kan klart konstatera att det står att arken lyftes ”över” Jorden och inte ”på” vattnet. Sedan fick de vänta på att det inte fanns något mer radioaktivt nedfall.

”Och vattnet fortsatte att stiga över jorden i 150 dagar.” (Första Moseboken 7:24)

Rymdskeppet med sina tre våningar (”...Du skall inreda den så att den får en undervåning, en mellanvåning och en övervåning”) landade på Jorden. Ombord fanns, förutom Noa, ett par av varje människosläkte.

”Då tänkte Elohim på Noa och Elohim lät en vind gå fram över jorden, så att vattnet sjönk undan.” (Första Moseboken 8:1)

Efter att ha övervakat nivån av radioaktivt nedfall och skingrat detta på vetenskaplig väg, bad skaparna Noa att släppa ut djuren för att se om de kunde överleva i atmosfären, och det lyckades. De kunde gå ut i öppna luften. Skaparna sade åt människorna att börja arbeta och att föröka sig för att visa sin tacksamhet mot sina välgörare som hade skapat dem och som hade räddat dem ifrån förintelse. Noa lovade att avsätta en del av hela skörden till skaparna för att försäkra deras överlevnad.

”Och Noa byggde ett altare åt Elohim och tog av alla rena fyrfotadjur och av alla rena fåglar och offrade brännoffer på altaret.” (Första Moseboken 8:20)

Skaparna blev glada att se att människorna ville dem väl och lovade att aldrig mer försöka förinta dem i framtiden. De hade förstått att det bara var normalt för dem att vilja göra framsteg.

”...eftersom ju människans hjärtas uppsåt är ont allt från ungdomen” (Första Moseboken 8:21)

Människosläktets mål är vetenskaplig utveckling. Varje människosläkte återplacerades där det hade skapats ursprungligen och alla djur återskapades av de celler som hade bevarats ombord på arken.

”...Och från dem har folken efter floden utbredd sig på jorden.” (Första Moseboken 10:32)

Babels torn

Men det mest intelligenta folket, Israels folk, gjorde såna remarkabla framsteg att de snart gav sig in i erövringen av rymden med hjälp av skaparna i exil. Just dessa sistnämnda ville att människorna skulle uppsöka skaparnas planet för att be om deras förlåtelse, genom att visa att de var mycket utvecklade intelligensmässigt och vetenskapligt men att de också var tacksamma och fridfulla. De konstruerade en enorm raket: Babels Torn.

”Härefter skall ingenting bli dem omöjligt, vad de än beslutar att göra” (Första Moseboken 11:6)

Folket på vår planet blev rädda när de fick höra om det här. De höll fortfarande bevakning över Jorden och visste att livet där inte hade utplånats.

”...låt oss stiga ned dit och förbistra deras tungomål, så att den ene inte förstår den andres tungomål. Och så spred Elohim dem därifrån ut över hela jorden.” (Första Moseboken 11:7-8)

Så de kom och tog judarna som hade de mest avancerade vetenskapliga kunskaperna och skingrade dem över hela kontinenten, bland primitiva folkstammar, i länder där ingen kunde förstå dem därför att deras språk var annorlunda, och de förstörde deras vetenskapliga instrument.

Sodom och Gomorra

Skaparna i exil benådades och tilläts att återvända till sin hemplanet där de talade, inför rätta, om sin magnifika skapelse. Det förde med sig att alla på den avlägsna planeten vände ögonen mot Jorden därför att den beboddes av varelser som de själva hade skapat. Men bland de människor som hade skingrats på Jorden var det några som var hämndlystna och de samlades och lyckades rädda några av de vetenskapliga hemligheterna. De förberedde en expedition, i städerna Sodom och Gomorra, som hade som mål att straffa dem som hade försökt att förstöra dem själva. Skaparna skickade två spioner för att se vad det var som pågick.

”Och de två änglarna kom om aftonen till Sodom” (Första Moseboken 19:1)

Människorna försökte döda dem men spionerna gjorde dem blinda med ett atomiskt fickvapen.

”...slog de med blindhet, både små och stora” (Första Moseboken 19:11)

De varnade befolkningen som var fridsam att lämna staden för att de skulle förstöra den med en atomexplosion.

”...Stå upp och gå bort från detta ställe. Ty Elohim skall fördärva staden.” (Första Moseboken 19:14)

När människorna lämnade staden skyndade de sig inte, för de visste inte vad en atomexplosion innebar.

”Fly för ditt livs skull. Se dig inte tillbaka, och dröj ingenstans...” (Första Moseboken 19:17)

Och bomben föll på Sodom och Gomorra.

”Lät Elohim svavel och eld regna från himmelen, ...över Sodom och Gomorra. Och Elohim omstörtade dessa städer med hela Slätten och alla de som bodde i städerna och det som växte på marken. Och Lots hustru, som följde efter honom, såg tillbaka. Då blev hon en saltstod.” (Första Moseboken 19:24-26)

Ni vet nu att brännskador orsakade av en atomexplosion dödar dem som står närmast och får dem att likna saltpelare.

Abrahams uppoffring

Skaparna ville se om Israels folk, och särskilt deras ledare, fortfarande hade positiva känslor emot dem även i det halvprimitiva tillstånd som de nu befann sig i, när majoriteten av de mest begåvade av dem hade förintats. Det är det som berättas i stycket, där Abraham vill offra sin egen son. Skaparna satte honom på prov för att se om hans känslor mot dem var tillräckligt starka. Lyckligtvis lyckades experimentet.

”...Låt inte din hand komma vid gossen, och gör ingenting med honom. Ty nu vet jag att du fruktar Elohim...” (Första Moseboken 22:12)

Där har ni det. Sammanställ och skriv ner allt som jag har talat om för dig. Jag kommer att berätta mer imorgon.

Den lilla mannen sa adjö ännu en gång och rymdskeppet steg långsamt uppåt. Eftersom himmelen denna gång var mycket klarare så kunde jag iaktta avfärden mer i detalj. Rymdskeppet förblev orörlig till omkring 400 meter ovan marken och, fortfarande utan minsta ljud, blev farkosten röd som om den värmdes upp, sedan vit som vit het metall, sedan blålila som en enorm gnista som var omöjlig att titta på. Sedan försvann den helt.

Kapitel 3 - Övervakningen av de utvalda

Moses

Trumpeterna vid Jeriko

Simson den telepatiske

Det första residenset för att välkomna Elohim

Elia budbäraren

Flerdubblingen av brödet

Hesekiels flygande tefat

Yttersta domen

Moses

Följande dag mötte jag igen min besökare och han fortsatte sin berättelse:

- I Första Moseboken 28, hittar du en annan beskrivning av vår närvaro.

”...en stege var rest på jorden, och dess övre ända räckte upp till himmelen, och Elohim's änglar steg upp och ned på den.” (Första Moseboken 28:12)

Men människorna hade fallit tillbaka till ett väldigt primitivt tillstånd efter förintelsen av de mest intelligenta bland dem, och deras centrum för framsteg såsom Sodom och Gomorra. De hade dumt börjat dyrka bitar av sten och avgudar och glömde vilka som hade skapat dem.

”...Skaffa bort de främmande gudar som ni har bland er...” (Första Moseboken 35:2)

I Andra Moseboken uppträder vi framför Moses:

”Där uppenbarade sig Elohim's ängel för honom i en eldslåga som slog upp ur en buske. Han såg att busken brann av elden, och att busken ändå inte blev förtärd.” (Andra Moseboken 3:2)

En raket landade framför honom och beskrivningen liknar den som skulle kunna göras idag, av en primitiv person, om vi skulle landa där i en farkost med starka vita ljus som lyste bland träden utan att bränna dem.

Folkslaget som hade utvalts till de mest intelligenta, hade förlorat sina mest lysande individer och hade blivit tagna till slavar av närliggande folkstammar, som nu var många fler än dem själva eftersom de hade undergått samma destruktiva gallring. Det var därför nödvändigt att ge Israels folk tillbaka deras värdighet genom att återlämna deras land.

Början av Andra Moseboken beskriver allt som vi behövde göra för att återge Israels folk sin frihet. Ifrån det att de började sin resa, visade vi dem vägen ända till det land som vi hade valt åt dem.

”Och Elohim gick framför dem, om dagen i en molnstod, för att leda dem på vägen, och om natten i en eldstod, för att lysa dem. Så kunde de tåga både dag och natt.” (Andra Moseboken 13:21)

Egyptierna sändes för att förfölja dem och bromsa deras framfart.

”...Molnstoden, som hade gått framför dem, flyttade sig och tog plats bakom demOch molnet var där med mörker, men dessutom lyste det upp natten.” (Andra Moseboken 14:19-20)

Röken som sändes ut bakom Israels folk bildade en ridå som bromsade förföljarna. Sedan kunde de även gå genom vattnet, tack vare en bortstötande stråle, som tillät dem att göra en fri passage.

”...och han gjorde så havet till torrt land. Och vattnet klövs itu.” (Andra Moseboken 14:21)

”Så räddade Elohim den dagen Israel.” (Andra Moseboken 14:30)

När det utvalda folket korsade över öknen led de av hunger.

”...då låg över öknen på jorden något fint, såsom fjäll, något fint, likt rimfrost.” (Andra Moseboken 16:14)

Mannan var inget annat än ett syntetiskt, kemiskt födoämne i pulverform, som den tidiga morgondaggen hade fått att svälla.

Vad beträffar staven som tillät Moses att ”...slå på klippan, och vatten skall då komma ut...” (Andra Moseboken 17:6), var det inget annat än en underjordisk vattendetektor liknande de som ni använder nu för att hitta till exempel olja. När man väl hade funnit vatten, var det bara att gräva.

Vidare, i kapitel 20 av Andra Moseboken, är ett visst antal regler citerade. På grund av att Israels folk var så primitiva behövde de vissa morallagar och lagar särskilt beträffande hygien. Dessa lagar är nämnda i de tio budorden. Skaparna kom för att diktera dessa budord för Moses på Sinaiberget, dit de anlände i ett flygande rymdskepp.

”...började det dundra och blixtra, och en tung molnsky kom över berget, och ett mycket starkt basunljud hördes.” (Andra Moseboken 19:16)

”Och hela Sinai berg höljdes i rök, under det att Elohim kom ned på det i eld. Och en rök steg upp därifrån, lik röken från en smältugn, och hela berget bävade våldsamt. Och basunljudet blev allt starkare och starkare...” (Andra Moseboken 19:18-19)

Men skaparna var rädda för att angripas eller misshandlas av människorna. Det var väsentligt att de respekterades, även vördades, för att inte vara i någon fara.

”Folket kan inte stiga upp på Sinai berg (...) Men prästerna och folket må inte tränga sig fram för att stiga upp till Elohim, för att han inte må låta dem drabbas av fördärv.” (Andra Moseboken 19:23-24)

”Mose ensam må träda fram till Jahve, de andra må inte träda fram; inte heller må folket stiga ditupp med honom.” (Andra Moseboken 24:2)

”Och de fick se Israels Gud. Och under hans fötter var liksom ett inlagt golv av safirer, likt själva himmelen i klarhet.” (Andra Moseboken 24:10)

Där har ni en beskrivning av piedestalen på vilken en av skaparna presenterade sig själv, och det var gjort av samma blå legering som det golv där vi nu står.

”Och Elohims härlighet tedde sig inför Israels barns ögon som en förtärande eld, på toppen av berget.” (Andra Moseboken 24:17)

Där har ni en beskrivning av ”härligheten”, i verkligheten skaparnas flygande rymdskepp, och som ni märker, blir den eldfärgad just när den lyfter.

Detta lag av skapare tänkte leva på Jorden en längre tid och önskade äta färska matvaror, vilka de bad människorna komma med regelbundet och likaså rikedomar som de ville föra med sig tillbaka till sin egen planet. Man kan säga att det var en slags kolonisering.

”Och detta är vad ni skall ta upp av dem som gåva: guld, silver och koppar, mörkblått, purpurrött, rosenrött och vitt garn (...) infattningsstenar”, etc. (Andra Moseboken 25:3-7)

De bestämde sig också för att de ville leva mer bekvämt och bad människorna att bygga ett residens åt dem, enligt deras egna planer. Dessa planer är beskrivna i kapitel 26 av Andra Moseboken. Det var i detta residens som de skulle ta emot människornas representanter; mötesplatsen dit människorna kom med mat och gåvor för att visa sin underkastelse.

”...tills han hade kommit in i tältet.” (Andra Moseboken 33:8)

”Och så ofta Mose kom in i tältet, steg molnstoden ned och blev stående vid ingången till tältet. Och han talade med Mose.” (Andra Moseboken 33:9)

”Och Jahve talade med Mose ansikte mot ansikte, som när den ena människan talar med den andra...” (Andra Moseboken 33:11)

Precis som jag idag kan prata med dig och du kan prata med mig, man till man.

”Ytterligare sade han: Mitt ansikte kan du dock inte få se, ty ingen människa kan se mig och leva.” (Andra Moseboken 33:20)

Där har ni första hänvisningen till skillnaden i atmosfär som finns mellan våra planeter. Människorna kan inte se sina skapare om de sistnämnda inte har på sig en särskild rymddräkt, eftersom jordatmosfären inte är lämplig för dem. Om människan kom till vår planet skulle ni kunna se vårt folk utan rymddräkt men ni skulle dö eftersom atmosfären inte passar er.

Hela begynnelsen av Tredje Moseboken förklarar hur maten som offrades av människorna skulle bringas till skaparna. Till exempel i Tredje Moseboken 21:17:

”...Av dina avkomlingar i kommande slakten skall ingen som har något lyte träda fram för att frambära sin Guds spis.”

Detta var naturligtvis för att sjuka eller missformade människor, som symboliserade misslyckanden och var outhärdliga för skaparna, inte skulle visa sig framför dem.

I Fjärde Moseboken kapitel 11, finns det en väldigt exakt beskrivning av det manna som era kemister väldigt enkelt skulle kunna reproducera.

”...Mannat liknade korianderfrö och hade samma utseende som bdelliumhartsOch det smakade som fint bakverk med olja.” (Fjärde Moseboken 11:7-8)

Men skaparna föredrog färska frukter och grönsaker till detta manna, som inte var något annat än ett kemiskt födoämne.

”De skall komma till Jahve med det första primörerna av allt som skördas i deras land.” (Fjärde Moseboken 18:13)

Senare lärde skaparna människorna hur man injicerade sig själv för att behandla ormbett.

”Gör dig en orm och sätt upp den på en stång. Sedan må var och en som har blivit ormbiten se på den, så skall han bli vid liv.” (Fjärde Moseboken 21:8)

Så snart en man blivit biten ”såg” han på ”ormen av koppar” det vill säga man kom med en spruta med vilken han injicerades med serum mot ormbettet.

Äntligen kom färden som förde folket till det utlovade landet till ett slut. De förstörde, enligt skaparnas råd, alla avgudar som tillhörde de lokala primitiva folket och ockuperade deras land.

”Skall ni fördriva alla landets inbyggare, ...och alla deras gjutna beläten skall ni förstöra och ni skall inta landet och bosätta er där.” (Fjärde Moseboken 33:52-53)

”För att han älskade era fäder, har han valt deras ras efter dem.” (Femte Moseboken 4:37)

Om överfarten över Jordanfloden, kan vi läsa i Josua 3:15-16: ”När nu de som bar arken kom till Jordan då stannade det vatten som kom uppifrån och blev stående som en samlad hög långt borta och blev sålunda helt och hållet avskuret. Och folket gick över mitt emot Jeriko.”

Skaparna hade hjälpt de ”utvalda folket” att korsa floden utan att bli blöta, precis som de hade gjort vid deras flykt ifrån Egyptierna, genom att använda en bortdrivande stråle.

Trumpeterna vid Jeriko

I slutet av Josua, kapitel 5, äger ett möte rum mellan en militär-skapare och det utvalda folket, beträffande motståndet i staden Jeriko.

”...jag är hövitsman över Jahves här, och jag har just nu kommit hit.” (Josua 5:14)

En militärrådgivare skickades till det judiska folket för att hjälpa dem vid belägringen av Jeriko. Ni kommer med lätthet att förstå hur väggarna fälldes. Ni vet hur en sångerska med väldigt hög röst kan få ett kristallglas att spricka. Genom att använda mycket förstärkta ultraljudsvågor kan man få vilken betongvägg som helst att falla. Det var vad som skedde med hjälp av ett väldigt komplicerat instrument, som i Bibeln kallas för en ”trumpet.”

”Och när det blåses i jubelhornet med utdragen ton och ni hör basunljudet (...) Då skall stadsmurarna falla på stället.” (Josua 6:5)

På en given signal sänds de synkroniserade ultraljudsvågorna ut, och stadsmurarna faller.

Litet senare äger ett verkligt bombardemang rum: ”...lät Jahve stora stenar falla över dem ifrån himmelen...De som dödades genom hagelstenarna var till och med fler än de som Israels barn dräpte med svärd.” (Josua 10:11)

Ett omfattande bombardemang av stenar som dödade fler människor än Israeliternas svärd.

Ett av de mest missförstådda avsnitten är det i Josua 10, där det står: ”Då stod solen stilla, och månen blev stående, tills folket hade tagit hämnd på sina fiender.”

Det betyder helt enkelt att kriget snabbt var över och varade endast en dag eftersom det nämns senare att kriget varade ”nästan en hel dag”. Det var anmärkningsvärt kort, om man tar hänsyn till omfattningen av det land som erövrades, och det var därför folket tyckte att solen hade stått still.

I Domarboken kapitel 6, kommer en av skaparna återigen i kontakt med en man, som kallar sig för Gideon, och som fortsätter att komma med mat.

”Och Jahves ängel räckte ut staven som han hade i sin hand och rörde med dess ända vid köttet och det osyrade brödet. Då kom eld ut ur klippan och förtärde köttet och det osyrade brödet. Och därvid försvann Herrens ängel ur hans åsyn.” (Domarboken 6:21)

Tack vare ett vetenskapligt hjälpmedel, kunde skaparna, som inte kunde ”äta” i öppna luften på grund av sina rymddräkter, servera sig själva ”smakbitar” genom att dra ut extrakt från ett flexibelt rör, en ”stav” som var gjord för att mata dem.

Detta förlopp sprider ut eldslågor, vilket fick folket vid denna epok att tro, att det var ”offer till Gud” som gjordes.

I Domarboken, kapitel 7, omringade 300 män fiendeläget med ”trumpeter” och blåste alla tillsammans i dessa ultraljudsförstärkande instrument för att göra folket galna. Ni vet nu att vissa höga tonlägen, drivna till yttersta gränsen, kan driva vilken människa som helst till vansinne. Soldaterna som hade omringats blev som tokiga, började slåss sinsemellan och flydde.

Simson den telepatiske

Det finns ännu ett exempel på sexuell umgänge mellan skaparna och människornas kvinnor i Domarboken, kapitel 13:

”Men Jahves ängel uppenbarade sig för hustrun och sade till henne: Se, du är ofruktsam och har inte fött några barn, men du skall bli havande och föda en son.”

Det var nödvändigt att frukten av detta umgänge var friskt så att barnets uppförande kunde observeras. Det är därför han talar om för henne: ”Ta dig nu till vara, så att du inte dricker vin eller starka drycker, inte heller äter något orent. Ty se, du skall bli havande och föda en son, på vars huvud ingen rakkniv skall komma, ty gossen skall vara en Guds nasir allt ifrån moderlivet.” (Domarboken 13:4-5)

”Elohims ängel kom åter till hans hustru, när hon en gång satt ute på marken och hennes man Manoa inte var hos henne.” (Domarboken 13:9)

Ni kan lätt tänka er vad som hände med henne under hennes mans frånvaro... Det var en enkel uppgift för vetenskapsmännen att upphäva hennes sterilitet. På de viset gjordes hon också helt medveten om att hon skulle föda en exceptionell varelse och att hon skulle ta hand om den med den yttersta omsorg. Det var fantastiskt för skaparna att kunna göra människornas kvinnor med barn. Det tillät dem att förfoga över söner som regerade direkt på Jorden, i denna atmosfär som inte passade dem själva.

Beträffande håret, så är det väldigt viktigt att inte raka av det. Människans hjärna liknar en enorm sändare som är kapabel att sända ut en mängd mycket noggranna vågor och tankar. Telepati är faktiskt inget annat än just detta. Men dessa typer av sändare behöver antenner. Håret och skägget utgör dessa antenner. Därför är det viktigt att inte raka av håret om du vill kunna använda din sändare. Ni har säkert märkt att många av era vetenskapsmän har långt hår och ofta skägg. Profeter och visa män likaså. Ni förstår nu bättre anledningen till det.

Barnet föddes och det var Simson; hans historia känner ni till. Han kunde kommunicera direkt med ”Gud” tack vare sina naturliga antenner, sitt hår. Och skaparna kunde hjälpa honom i svåra ögonblick och göra underverk för att förstärka hans auktoritet. När Delila klippte av hans hår kunde han inte längre be om hjälp. Hans ögon trycktes ut av hans fiender men när hans hår växte tillbaka, återfann han sin styrka det vill säga sin förmåga att kalla på hjälp från skaparna, som då demolerade det tempel i vilket Simson rörde vid kolonnerna. Allt detta tillskrevs hans ”styrka”.

I Första Samuelboken, kapitel 3, finner vi en beskrivning av Eli då han initierar Samuel i telepati: skaparna söker att kontakta Samuel som tror att det är Eli som talar. Han ”hör röster”.

”Därför sade Eli till Samuel: Gå och lägg dig. Och om han vidare talar till dig, så säg: Tala Jahve, din tjänare hör.” (Första Samuelsboken 3:9)

Det är ungefär som en radioamatör som kan säga: ”Kom, jag hör dig klart och tydligt.” Och den telepatiska konversationen börjar:

” Samuel! Samuel! Samuel svarade: Tala, din tjänare hör.” (Första Samuelsboken 3:10)

I episoden där David utmanar Goliat finns det ännu en intressant fras: ”Vem är denne ...som vågar smäda den levande Gudens här?” (Första Samuelsboken 17:26)

Det visar den verkliga närvaron i denna epok av en helt påtaglig ”Gud”.

Telepati som ett kommunikationsmedel mellan skaparna och människorna, var endast möjligt när Elohim befann sig i närheten av Jorden. När de befann sig på sin avlägsna planet eller någon annanstans kunde de inte kommunicera på det viset. Det är därför de installerade en sändare-mottagare som transporterades i ”Guds ark”, driven av sitt eget atomdrivna batteri. Det är vad som beskrivs i Första Samuelsboken, kapitel 5 och 6. När filistéerna stal Guds ark, låg deras avgud, Dagon, ansikte mot marken framför Jahves ark, till följd av en elektrisk urladdning som orsakades av misskötsel. De fick också brännskador som orsakades av den farliga strålningen från radioaktiva produkter.

”...han slog dem med bölder.” (Första Samuelsboken 5:6)

Även det Hebreiska folket, som inte hade vidtagit några försiktighetsåtgärder medan de hanterade ”Guds ark”, skadades.

”...räckte Ussa ut sin hand mot Guds ark och grep tag i den, ty oxarna snavade. Då upptändes Jahves vrede mot Ussa, och Jahve slog honom där för hans förseelse, så att han föll ned död där vid Guds ark.” (Andra Samuelsboken 6:6-7)

Arken höll på att välta och Ussa, i ett försök att hålla den upprätt, kom åt en farlig del av maskinen. Han fick en elektrisk stöt och dog.

I Första Kungaboken 2:28 står det: ”...fattade i hornen på altaret.” Det beskriver hanterandet av spakarna på mottagaren-sändaren som gjordes i försök att komma i kontakt med skaparna.

Det första residenset för att välkomna Elohim

Den store kung Salomo byggde ett överdådigt residens för att välkomna skaparna när de kom för att besöka Jorden.

”Jahve har sagt att han vill bo i töcknet. Jag har nu byggt ett hus till boning åt dig...” (Första Kungaboken 8:12)

”Ty Jahves härlighet uppfyllde Jahves hus.” (Första Kungaboken 8:11)

”...Uppfyllde molnskyn Jahves hus...” (Första Kungaboken 8:10)

”Jag skall bo mitt bland Israels barn...” (Första Kungaboken 6:13)

Skaparna bodde i molnen det vill säga, ett rymdskepp som låg i omloppsbana kring Jorden, ovan molnen. Försök att få ett primitivt folk att förstå detta!

”Men då kom på Jahves befallning en gudsman från Juda till Betel (...) och sade (...) altaret skall rämna. När kung Jerobeam hörde dessa ord (...) räckte han ut sin hand från altaret och sade: ‘Grip honom’. Men handen som han hade räckt ut mot honom förvissnade, och han kunde inte dra den tillbaka till sig igen. Och altaret rämnade...” (Första Kungaboken 13:1-5)

Med hjälp av en atomupplösare, förstörde en av skaparna altaret och brände handen på en av de män som inte visade respekt för skaparna. Han återvänder till en av Elohims jordiska läger på en annan väg för att människorna inte skulle kunna upptäcka det:

”Du skall inte (...) heller vända tillbaka samma väg som du har gått hit. Därefter gick han bort en annan väg.” (Första Kungaboken 13:9-10)

Ett exempel på radiokontroll av djur, genom att använda elektroder och som ni nu själva börjar upptäcka, ges i Första Kungaboken 17:6.

”Och korparna förde till honom bröd och kött på morgonen och bröd och kött på aftonen.”

Med tanke på de upptäckter som hade gjorts nyligen och för att ge människosläktet en chans att utvecklas självständigt och uppnå vetenskapens era, bestämde sig skaparna för att uppenbara sig mer och mer sällan. De bestämde sig också för att använda mer diskreta kommunikationsmedel med människorna till exempel de sätt på vilket det matade Elia med hjälp av ”resande korpar.”

Detta var början till ett enormt experiment i hela galaxen, där flera människosläkten är i konkurrens. Skaparna bestämde sig för att komma alltmer sällan, alltmedan de förstärkte sin auktoritet och det goda ryktet hos sina ambassadörer, profeterna, som utförde ”mirakel”. Det vill säga man använde helt enkelt vetenskap, som var obegriplig för människorna vid den tiden.

”Se! Din son lever.” (Första Kungaboken 17:23)

”Nu vet jag att du är en gudsman.” (Första Kungaboken 17:24)

Elia hade vårdat och botat en ung pojke som höll på att dö. Senare befallde han att två tjurkalvar skulle placeras på timmerstockar vid Karmelberget. Den ena skulle offras åt avguden Baal och den andra åt skaparna. Den som antändes helt av sig självt skulle vara den som föreställde skaparna. Vid ett ögonblick som naturligtvis var förutbestämt mellan Elia och skaparna, tog timmerstockarna eld, trots att träet var fuktigt. Detta skedde med hjälp av en slags kraftig laserstråle som sändes ut från en farkost som var gömd bland molnen:

”Då föll Jahves eld ned och förtärde brännoffret, voden, stenarna och jorden och slickade upp vattnet som var i graven.” (Första Kungaboken 18:38)

Elia budbäraren

Skaparna ägnade mycket uppmärksamhet åt Elia. En ängel rörde vid honom och sade ”Stig upp och ät.

När han då såg upp, fick han vid sin huvudgård se ett brödoch ett krus med vatten” (Första Kungaboken 19:5-6). Detta skedde mitt i öknen

”Då gick Jahve fram där, och en stor stark storm, som ryckte loss berg och bröt sönder klippor, gick före Jahve. Men inte var Jahve i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men inte var

Jahve i jordbävningen. Efter jordbävningen kom en eld. Men inte var Jahve i elden. Efter elden kom ljudet av en sakta susning.” (Första Kungaboken 19:11-12)

Där har ni den exakta beskrivningen av ett rymdskepp som landar, som liknar de raketer ni har idag. Längre fram har ni en beskrivning av Elohims uppträdande.

”Jag såg Jahve sitta på sin tron och himmelens hela härskara stå där hos honom...” (Första Kungaboken 22:19)

Återigen användes telepati, denna gång grupptelevati, för att se till att ingen av profeterna skulle förutspå sanningen för kungen.

”Jag vill gå ut och bli en lögnens ande i alla hans profeters mun.” (Första Kungaboken 22:22)

I Andra Kungaboken, kapitel 1:12, finns det ännu ett bevis på det beskydd som skaparna gav Elia.

”Om jag är en gudsmän, så må eld komma ned från himmelen och förtära dig och dina femtio. Då kom Jahves eld ned från himmelen och förtärde honom och hans femtio.”

Detta hände ännu en gång men tredje gången: ”Jahves ängel sade till Elia: Gå ned med honom, frukta inte för honom.” (Andra Kungaboken 1:15)

I Andra Kungaboken, kapitel 2, bjuder skaparna upp Elia i sitt rymdskepp och för bort honom.

”Vid den tid då Jahve ville ta upp Elia till himmelen i en stormvind...” (Andra Kungaboken 2:2)

”Medan de nu gick och talade, syntes plötsligt en vagn av eld, med hästar av eld, och skilde de båda från varandra (Elia och Elisa). Och Elia for i stormvinden upp till himmelen.” (Andra Kungaboken 2:11)

Det är beskrivningen av ett rymdskepp som lämnar Jorden och när berättaren talar om ”hästar av eld”, syftar han på den eld och rök som kommer ifrån bakre flygmotorn. Om ni visade en raket som lyfter, för en person från en primitiv stam idag, skulle de inte kunna förstå detta vetenskapliga fenomen på ett rationellt sätt utan de skulle se på det som något övernaturligt, mystiskt och gudomligt. När de återvände till sina stammar skulle de prata om hästar och vagnar av eld.

Längre fram i Andra Kungaboken, kapitel 4 utför Elisa ett ”återupplivande”, liksom sin far, och han botar och återupplivar en pojke från de döda. Denna typ av återuppväckande gör ni ganska ofta nu förtiden, genom mun-mot-mun metoden och genom att massera hjärtmuskeln, vilket kan återuppväcka en person från de döda efter att deras hjärtmuskel har slutat att slå.

Och Elisa fortsatte sedan med multipliceringen av brödet.

Flerdubblingen av brödet

”Och en man kom (...) och förde med sig åt gudsmannen förstlingsbröd, tjugo kornbröd, och ax av grönskuren säd i sin påse (...) Men hans tjänare sade: Hur skall jag kunna sätta fram detta för hundra män? Han sade: Ge det åt folket att äta. Ty så säger Jahve: De skall äta och få över. Då satte han fram det för dem. Och de åt och fick över, som Jahve hade sagt.” (Andra Kungaboken 4:42-44)

Skaparna hade fört med sig ett syntetiskt och torkat födoämne, som svälldes till fem gånger sin original storlek, när man tillsatte vatten. På det viset räckte tjugo ”bröd” till för att föda ett hundra personer. Ni känner redan till de små vitaminkapslar som era första astronauter utfodrades med. De tar väldigt liten plats men innehåller alla de nödvändiga näringsämnena. En kapsel innehåller tillräcklig näring för att föda en person. En mängd som i volym motsvarar ett litet bröd, är tillräcklig föda för fem personer, och tjugo småbröd räcker alltså åt etthundra personer.

Men Israels folk, som dyrkade avgudar av metall och var helt omoraliska, hade blivit kannibaler, mycket till skaparnas avsky.

”...Så blev Israel bortfört från sitt land...” (Andra Kungaboken 17:23)

Det var början till skingringen av Israels folk och deras civilisation, som istället för att göra framsteg, fann sig i ständig tillbakagång till skillnad från sina grannar, som drog fördel av detta.

I Jesaja hittar ni åter:

”I det år då kung Ussia dog såg jag Herren sitta på en hög och upphöjd tron (...) Serafer stod omkring honom. Var och en av dem hade sex vingar: med två täckte de sina ansikten, med två täckte de sina fötter, och med två flög de.” (Jesaja 6:1-2)

Vissa räddades därför att de tog skydd i stenblockhus.

”Nåväl då, mitt folk, gå in i dina kamrar och stäng igen dörrarna om dig. Göm dig ett litet ögonblick, till dess att vreden har gått förbi.” (Jesaja 26:20)

Hesekiels flygande tefat

Det är i Hesekiel som vi hittar den mest intressanta beskrivningen av en av våra rymdfarkoster.

”Och jag fick se en stormvind komma norrifrån, ett stort moln med flammande eld, och ett sken omgav det. Och mitt i det, mitt i elden, syntes något som var som glänsande malm. Och mitt i det syntes något som liknade fyra väsenden, och dessa såg ut på följande sätt: de liknade människor, men varje väsende hade fyra ansikten, och vart och ett av dem hade fyra vingar, och deras ben var raka och deras fötter som fötterna på en kalv, och de glimmade som glänsande koppar.

Och de hade människohänder under sina vingar på alla fyra sidorna. Och med de fyras ansikten och vingar förhöll det sig så: deras vingar slöt sig intill varandra, och när de gick, behövde de inte vända sig, utan gick alltid rakt fram. Och deras ansikten liknade människoansikten, och alla fyra hade lejonansikten på högra sidan, och alla fyra hade tjuransikten på vänstra sidan, och alla fyra hade också örnansikten. Så var det med deras ansikten. Och deras vingar var utbredda upptill.

Varje väsende hade två vingar med vilka de slöt sig intill varandra, och två som täckte deras kroppar. Och de gick alltid rakt fram. Vart anden ville gå, dit gick de, och när de gick, behövde de inte vända sig. Och väsendena var till sitt utseende lika eldsglöd, som brann liksom bloss, under del att elden för omkring mellan väsendena. Och den gav ett sken ifrån sig, och blixtar för ut ur elden. Och väsendena hastade fram och tillbaka liksom blixtar.” (Hesekiel 1:4-14)

”När jag nu såg på väsendena, fick jag se ett hjul stå på jorden, invid väsendena, vid var och en av deras fyra framsidor.” (Hesekiel 1:15)

”Och det såg ut som om hjulen var gjorda av något som liknade krysolit, och alla fyra var likadana. Och det såg vidare ut som om de var så gjorda, att ett hjul var insatt i ett annat. När de skulle gå, kunde de gå åt alla fyra sidorna - de behövde inte vända sig, när de gick. Och deras hjulringar var höga och förskräckliga, och på alla fyra var hjulringarna fullsatta med ögon runt omkring. Och när väsendena gick, gick också hjulen invid dem, och när väsendena lyfte sig upp över jorden, lyfte sig också hjulen. Vart anden ville gå, dit gick de, ja, varthelst anden ville gå. Och hjulen lyfte sig tillsammans med dem, ty väsendenas ande var i hjulen. När väsendena gick, gick också dessa. När de stod stilla, stod också dessa stilla. När de lyfte sig upp över jorden, lyfte sig också hjulen tillsammans med dem, ty väsendenas ande var i hjulen.” (Hesekiel 1:16-21)

”Och över väsendenas huvuden syntes något som liknade ett himlafäste, till utseendet som underbar kristall, utspänt ovanpå deras huvuden. Och under fästet var deras vingar utbredda rätt emot varandra. Varje särskilt väsende hade två vingar med vilka det kunde täcka sin kropp. Och när de gick, lät dånet av deras vingar i mina öron som dånet av stora vatten, som den Allsmåktiges röst. Ja, det var ett väldigt då, likt dånet från en härskara. Men när de stod stilla, höll de sina vingar nedsänkta. Och ovanför fästet, som vilade på deras huvuden, dånade det. När de då stod stilla, höll de sina vingar nedsänkta. Och ovanpå fästet, som vilade på deras huvuden, syntes något som såg ut att vara av safirsten, och som liknade en tron, och ovanpå det som liknade en tron satt en som till utseendet liknade en människa”. (Hesekiel 1:22-26)

Där har ni en beskrivning, som inte kunde vara mer exakt, av skaparna då de landade i en av sina flygande farkoster. ”Stormvinden” var ett ångspår liknande de som våra nutida flygplan lämnar efter sig vid höga höjder. Sedan kom farkosten med sitt blinkande ljus, den ”flammande elden” och den ”glänsande malmen”.

Senare visar sig fyra av skaparna i sina rymddräkter med små jetmotorer, som var till för att styra. Dessa var beskrivna som ”vingar” på deras metall dräkter, ”deras fötter (...) glimmade som glänsande koppar.” Ni har säkert märkt hur rymddräkterna på era egna astronauter glänsar. Vad beträffar det ”flygande tefatet” och ”hjulen”, så var det inte en så dålig beskrivning om ni tänker att det är en primitiv person som talar. ”...ett hjul var insatt i ett annat (...) de behövde inte vända sig när de gick”. I mitten av ”flygande tefatet”, som var väldigt likt det ni sitter i nu, finns boendeavdelningen, ”hjulringarna”: ”...på alla fyra var hjulringarna fullsatta med ögon runt omkring”. På samma sätt som våra kläder har utvecklats och vi inte längre bär dessa klumpiga dräkter, har våra rymdfarkoster utvecklats. Våra farkoster hade sidoventiler, ”ögonen” runt omkring ”hjulringarna”, för att vi hade ännu inte upptäckt hur man ser igenom metall väggar genom att modifiera deras atomstruktur, som vi önskar.

De ”flygande tefaten” stannade i närheten av skaparna för att hjälpa dem vid behov. De höll på att förse sig med olika material, för att utföra några underhållsmanövrer på det stora intergalaktiska rymdskeppet som befann sig ovanför dem. Andra skapare som befann sig i farkosten dirigerade dem: ”ty väsendenas ande var i hjulen”. (Hesekiel 1:21) Självklart. Deras rymddräkter är också beskrivna med fyra ventiler, liknande våra första dykardräkter. ”...med de fyras ansikten (...) när de gick, behövde de inte vända sig”. (Hesekiel 1:9)

De små ”flygande tefaten” var något som liknar små kortdistansfordon, som används till korta forskningsuppdrag. Högre upp väntade en stor interplanetarisk farkost:

”Och över väsendenas huvuden syntes något som liknade ett himlafäste, till utseendet som underbar kristall ...Och ovanpå fästet som vilade på deras huvuden, syntes något som såg ut att vara av safirsten, och som liknade en tron, och ovanpå det som liknade en tron satt en som till utseendet liknade en människa”. (Hesekiel 1:22 och 26)

De sistnämnda var de som övervakade och dirigerade skaparna på Jorden, ifrån det stora skeppet.

Hesekiel föll rakt framlänges av rädsla, inför av alla mystiska saker som skedde och som inte kunde komma ifrån någon annan än ”Gud”. Men en av skaparna sade till honom:

”Du människobarn, stå upp på dina fötter, så vill jag tala med dig (...) hör nu vad jag talar till dig (...) och ät vad jag ger dig”. (Hesekiel 2:1 och 8)

Detta är en bild som ges, liknande den då människorna ”åt” ifrån vetenskapens träd på gott och ont. Det rör sig om intellektuell ”föda”. I själva verket var det just en bok som gavs:

”Och jag fick se en hand räckas ut mot mig, och i den såg jag en bokrulle och den var fullskriven innan och utan...” (Hesekiel 2:9-10)

Den var fullskriven på båda sidor, vilket var väldigt förvånansvärt vid denna tid, eftersom man vanligtvis skrev på endast en sida av ett pergament. Därefter ”förtärdes” bokrullen; det vill säga Hesekiel blev medveten om innebörden, och det är just vad ni håller på att lära er nu om människans ursprung. Han fann det så spännande och stimulerande att han sa: ”Och jag åt, och den var i min mun söt som honung”. (Hesekiel 3:3)

Sedan transporterades Hesekiel i skaparnas rymdskepp till den plats där han skulle sprida de goda nyheterna:

”Och en andekraft lyfte upp mig och förde mig bort och jag hörde bakom mig ljudet av ett väldigt dån”. (Hesekiel 3:14 och 12)

Längre fram, transporteras ”profeten” ännu en gång i skaparnas rymdskepp:

”...och en andekraft lyfte mig upp mellan himmel och jord och förde mig, i en syn från Gud, till Jerusalem...” (Hesekiel 8:3)

Hesekiel anmärkte efteråt, att under sina ”vingar”, hade ”keruberna” människoliknande händer:

”Och under vingarna på keruberna syntes något som var bildat som en människohand”. (Hesekiel 10:8)

”Då såg jag hur keruberna lyfte sina vingar och höjde sig från jorden, när de begav sig bort, och hjulen tillsammans med dem”. (Hesekiel 10:19)

”Och en andekraft lyfte upp mig...” (Hesekiel 11:1)

”Och Jahves härlighet höjde sig och lämnade staden och stannade på berget öster om staden. Men mig hade en andekraft lyft upp och fört bort till (...) Kaldéen”. (Hesekiel 11:23-24)

Där har ni många av resorna som Hesekiel gjorde i skaparnas rymdskepp.

”...genom Jahves Ande fördes jag iväg och sattes ned mitt på slätten...” (Hesekiel 37:1)

Där ägde ett mirakel rum. Skaparna ger liv åt de skelett som var de enda människorester som fanns kvar. Som tidigare nämndes, innehåller varje cell av en levande människa, all nödvändig information för att kunna fullständigt återskapa människan. Man behöver bara placera en cell, från till exempel ett ben i ett människoskelett, i en maskin som producerar all levande vävnad som var nödvändig för att återskapa den ursprungliga människan. Maskinen tillför all materia och cellen tillför all nödvändig informationen, planen enligt vilken varelsen kommer att skapas.

Det är precis som en sädescell innehåller all information som är nödvändig för att skapa en levande varelse, ända in i minsta detalj som hår och ögon färg.

”Människobarn, kan väl dessa ben åter bli levande? (...) hördes ett rassel, och där blev ett gny (...) och jag såg hur senor och kött växte på dem, och hur de övertäcktes med hud därovanpå (...) och de blev åter levande och reste sig upp på sina fötter, en oändligt stor skara”. (Hesekiel 37:3,7-8,10)

Allt detta är väldigt enkelt att förverkliga och ni kommer att göra det en dag. Det är härifrån som den forntida begravningsriten härstammar då storheter begravdes i gravkammare som var väl beskyddade för att en dag kunna återföras till liv, och då för all evighet. Detta är en del av hemligheten från ”livets träd”, evigheten.

Hesekiel förs bort ännu en gång i ett rymdskepp som för honom i närheten av en man som är klädd i en rymddräkt, i kapitel 40:

”...förde han mig (...) och satte mig ned på ett mycket högt berg, och på detta var liksom en stad byggd söderut (...) där stod en man vars utseende var som koppar”. (Hesekiel 40:2-3)

Denna stad var en av de baser på Jorden som skaparna använde vid denna tid, och som alltid var belägna på höga berg så att de inte skulle störas av människor. Mannen ”vars utseende var som koppar”, bar naturligtvis en rymddräkt av metall... på samma sätt som vi misstogs för att vara barn eller keruber på grund av vår mindre storlek.

Prästerna som hade till uppgift att ta hand om skaparna i deras jordiska residens, ”templet” som besöktes av Hesekiel, bar sterila kläder när de fullgjorde sina plikter, dessa kläder måste alltid lämnas i templet för att undvika att de blev smittade med bakterier som kunde vara farliga för skaparna:

”När prästerna (...) har kommit dit in, skall de där lämna kvar de kläder i vilka de har gjort tjänst, ty dessa är heliga”. (Hesekiel 42:14)

Det borde vara skrivet ”för dessa kläder är rena eller sterila” men det var obegripligt för det primitiva folket, som upphöjde till gud allt som sades till dem eller visades för dem vid denna tid.

I kapitel 43, närmade sig det stora rymdskeppet som aktningsfullt kallades för ”Guds härlighet”:

”Då såg jag Israels Guds härlighet komma österifrån, och dånet var som dånet av stora vatten, och jorden lyste av hans härlighet”. (Hesekiel 43:2)

Endast ”fursten” hade tillstånd att komma och tala med skaparna:

”Denna port skall förbli stängd och inte mer öppnas, och ingen skall gå in genom den, ty Jahve, Israels Gud, har gått in genom den. Därför skall den vara stängd”. (Hesekiel 44:2)

De ville inte bli störda.

”Dock skall fursten, eftersom han är furste, få sitta där och hålla måltid inför Jahves ansikte”. (Hesekiel 44:3)

Men fursten var tvungen att passera genom en särskild kammare där han steriliserades av speciella strålar:

”Han skall då gå in genom portens förhus, och samma väg skall han gå ut igen”. (Hesekiel 44:3)

De Levitiska ”prästerna” var där för att tjäna skaparna:

”Men de levitiska prästerna (...) de skall få träda fram till mig för att göra tjänst inför mig. De skall stå inför mitt ansikte för att offra åt mig fett och blod de skall träda fram till mitt bord för att göra tjänst inför mig”. (Hesekiel 44:15-16)

”Och när de kommer in i den inre förgårdens portar, skall de klä sig i linnekläder. De skall inte klä sig med något som framkallar svett”. (Hesekiel 44:17-18)

Skaparna fann odören av människornas svett mycket oangenäm.

”Och det första av alla förstlingsfrukter av alla slag ...och förstlingen av ert mjöl skall ni ge åt prästen, för att du må bringa välsignelse över ditt hus”. (Hesekiel 44:30)

På det viset fortsatte skaparna att försörjas med färska produkter.

I tredje kapitlet av Daniel dömer kung Nebukadnessar tre män att brännas på bål efter att de vägrat att dyrka en gud av metall istället för skaparna, som de var medvetna om existerade. Men de tre männen räddades av en av skaparna som kom till deras undsättning i den glödande elden. Genom att använda en tillbakadrivande och kylande stråle, som drev tillbaka eldslågorna runt omkring dem, kunde de gå därifrån utan att ha fått den minsta brännskada.

”Och ändå ser jag nu fyra män, som går lösa och lediga inne i elden, och ingen skada har skett dem, och den fjärde ser ut, som om han var en gudason”. (Daniel 3:25)

Längre fram slängs Daniel in i lejonkulan men lejonen rör inte vid honom. Där igen rör det sig inte om något komplicerat, utan det är helt enkelt en stråle som paralyserar lejonerna, som används under den tid som behövs för att få ut Daniel ur lejonkulan.

”Min Gud har sänt sin ängel och stängt lejonens gap...” (Daniel 6:22)

I Daniel, tionde kapitlet, har ni ännu en intressant beskrivning av en skapare:

”...fick jag, då jag lyfte upp mina ögon, se en man stå där (...) Hans kropp var som av krysolit, hans ansikte liknade en blix, hans ögon var som eldbloss, hans armar och fötter som glänsande koppar, och ljudet av hans tal var som ett väldigt dån”. (Daniel 10:5-6)

Yttersta Domen

Om det judiska folket förföljdes av perserna och grekerna var det för att skaparna straffade dem på grund av deras trolöshet. Skaparna sände några av sina egna män, ”änglar”, bland perserna och grekerna för att hjälpa dem att göra stora tekniska framsteg. Detta förklarar de stora historiska tidpunkterna i dessa civilisationer. Ängeln Mikael var ledaren för den delegation som hjälpte perserna:

”...då kom Mikael, en av de förnämsta furstarna...mot Persiens kungar”. (Daniel 10:13)

I Daniel, kapitel 12 nämns återuppståndelsen igen:

”Och många av dem som sover i mullen skall vakna upp, somliga till evigt liv, och somliga till vanära och evig skam”. (Daniel 12:2)

Den ”yttersta domen” ger framstående individer möjligheten att leva igen. De som har agerat positivt för humaniteten och som har trott på sina skapare och följt deras befallningar, kommer att välkomnas med stor glädje av människorna vid den tid då detta kommer att ske. Å andra sidan, kommer alla onda människor att känna skam inför sina domare och kommer att leva resten av sina liv i ständig ånger.

”De förståndiga skall då lysa, som himlafästet lyser, och de som har fört de många till rättfärdighet som stjärnor...” (Daniel 12:3)

Genierna kommer att anses vara värda mest högaktning, och vara de högst belönade. De individer som med rättvisa tillät genierna att utveckla sig eller tillät sanningen att segra, kommer också att belönas.

”Men du, Daniel, må gömma dessa ord och försegla denna skrift intill ändens tid. Många kommer att rannsaka den, och insikten skall så växa till”. (Daniel 12:4)

Dessa ord kommer endast att kunna förstås då människan har nått en nivå av tillräcklig vetenskaplig kännedom, och den tiden är nu. Detta kommer att medföra:

”...när de heliga folkets makt hade blivit krossat i grund...” (Daniel 12:7)

Då Israels folk kommer att återfinna sitt land efter att länge ha varit utspridda. Staten Israel skapades för ungefär trettio år sedan vid samma tid som mänsklighetens vetenskapliga utveckling tog fart.

”Gå, Daniel, ty dessa ord skall förbli gömda och förseglade intill ändens tid”. (Daniel 12:9)

Allt detta kunde inte förstås vid den tiden. Nu kan vi förstå allting. Framsteg inom vetenskapen från begynnelsen till människans utforskning av rymden, har på senare år varit så stora att allt verkar möjligt för mänskligheten. Ingenting förvånar folk längre, som är vana att se många under utspela sig inför deras ögon på sina egna TV apparater.

De kan utan förvåning lära sig att de har skapats till ”Guds” avbild, deras allsmåttige skapare, och även deras vetenskapliga möjligheter. ”Miraklerna” blir förståeliga.

I Jona, är den ”stora fisken” som sväljer profeten mycket intressant. Jona slängdes i vattnet ifrån en liten båt:

”Men Jahve sände en stor fisk, som slukade Jona. Och Jona var i fiskens buk tre dagar och tre nätter”. (Jona 2:1)

Den ”stora fisken” var i verkligheten en ubåt som ni nu känner till dem. Men för människorna vid denna epok kunde det inte vara annat än en ”stor fisk”, även om magsafterna på en så stor fisk hade smält ned en man mycket fort utan något hopp för honom att åter komma ut i den öppna luften. Förutom det så hade han behövt luft för att kunna andas... I ubåten kunde skaparna tala med Jona för att hålla sig uppdaterade angående utvecklingen av de politiska händelserna vid den tiden.

”Och på Jahves befallning kastade fisken upp Jona på land”. (Jons 2:11)

Och ubåten närmade sig kusten och Jona befann sig igen på land.

I Sakarja kapitel 5, finns det ännu en beskrivning av ett flygande farkost:

”När jag sedan åter lyfte upp mina ögon, fick jag se en bokrulle flyga fram, den är tjugo alnar lång (9 meter) och tio alnar bred (4,5 meter)”. (Sakarja 5:1-2)

Lite längre fram visar sig en av skaparnas kvinnor för första gången:

”...fick jag se två kvinnor komma fram, och vinden fyllde deras vingar, ty de hade vingar lika hägerns”. (Sakarja 5:9)

Två kvinnliga vänner till skaparna, båda utrustade med varsin rymddräkt, visade sig för Sakarja.

I Psaltaren 8, står det om människorna:

”Dock gjorde du honom nästan till ett gudaväsen”. (Psaltaren 8:6)

Människor är nästan lika starka intellektuellt sett som sina skapare. De som kopierade texten vågade inte skriva likvärdigt med Elohim, såsom det hade dikterats.

”Vid himmelens ända är det den går upp, och dess omlopp når intill himmelens gränser...” (Psaltaren 19:7)

Skaparna kom ifrån en planet som ligger långt ifrån Jordens omlopps bana.

”Åt solen har han gjort en hydda i dem...” (Psaltaren 19:5)

Detta är ännu anspelning till den jordmassa, som skapades när vatten täckte hela jordytan, och som formade den ursprungliga kontinenten.

”Ja, från himmelen skådade Jahve ned, han såg alla människors barn. Från sin boning blickade han ned till alla dem som bor på jorden”. (Psaltaren 33:13-14)

Skaparna iakttog människorna ifrån sina rymdfarkoster, såsom de alltid hade gjort.

Satan

I Job, kapitel 1, har ni förklaringen till vem Satan var.

”Men nu hände sig en dag att Elohims söner kom och trädde fram inför Jahve, och Åklagaren (Satan) kom också med bland dem”. (Job 1:6)

Elohim betyder ordagrant ”de som kom ifrån himmelen”, på hebreiska. Elohims söner, med andra ord de som iakttog mänskligheten, skickade regelbundet tillbaka rapporter till sin egen planet som visade att de flesta människor vördade och älskade Elohim. Men en av Elohim, som hette Satan, tillhörde en grupp som alltid hade fördömt skapelsen av andra intelligenta varelser på en planet så nära sin egen som Jorden, därför att de såg det som ett troligt hot. Det är därför, inför Jobs dyrkan, som är ett av de bästa exemplen på en människa som älskar sina skapare, han säger:

”Åklagaren svarade Jahve och sade: ”Är det då för ingenting som Job fruktar Elohim? (...) Men räck ut din hand och rör vid allt detta som han äger. Förvisso skall han då mitt i ansiktet tala kränkande ord mot dig. Jahve sade till Satan: Nåväl, allt vad han äger må vara givet i din hand, endast mot honom själv må du inte räcka ut din hand”. (Job 1:9,11-12)

Efter att ha hört påståendet ifrån Satan, som sade att om Job inte hade varit rik så skulle han inte älska sina skapare, gav regeringen Satan tillstånd att ruinera Job. Då skulle man se om Job trots allt vördade sina skapare och det är därför han inte fick avlivas.

När man såg hur Job envisades med att dyrka sina skapare trots att han var ruinerad, vann regeringen en seger över oppositionen: ”Satan”. Men Satan svarade att trots att Job hade förlorat mycket så var han fortfarande i god hälsa. Regeringen ger honom ”grönt kort” så länge han inte dödar honom.

”Nåväl, han må vara given i din hand, endast hans liv må du skona”. (Job 2:6)

Återigen i Job så finner vi ett intressant stycke:

”Kan du välva molnhimmelen så som han, så fast som en spegel av gjuten metall”. (Job 37:18)

Är människan kapabel att tillverka ”solida moln”, vilket i verkligheten betyder flygande farkoster av metall. Människorna vid den tiden trodde att det var omöjligt för alla utom ”Gud”. Ändå så är det en möjlighet idag... Till slut, inför Jobs förödmjukelse, botade skaparna honom och gav tillbaka hans rikedomar, hans barn och hans hälsa.

Människorna kunde inte förstå

I Tobiasboken kommer en robot som heter Raphael för att pröva människornas reaktioner gentemot sina skapare. Han lämnar efter att ha utfört sitt uppdrag och efter att ha bevisat vem han är:

”Varje dag har jag visat mig för er men jag har varken ätit eller druckit. Jag återuppstiger till han som skickade mig hit. Skriv ner dessa saker som har hänt dig.” (Tobias 12)

Allt detta är lätt att se i skrifterna. Men igen måste man försöka att förstå.

”Jag skall tala om för dig vad visdom är och var det kommer ifrån, och jag kommer inte att dölja Elohim's mysterier från er, men jag kommer att avslöja från begynnelsen av hennes födelse, och bringa kunskap om henne i ljuset, och jag kommer inte att dölja sanningen.” (Salomos Visdom 6)

När den rätta tiden är inne kommer ”visdom”, vetenskapen som tillät allt detta att ske, att kunna förstås av människan. De bibliska skrifterna kommer att vara bevis för allt detta.

”För genom skönhetens storhet, och genom varelsens, kommer deras skapare att synas och därigenom erkännas.” (Salomos Visdom 13)

Det var ganska enkelt att se sanningen, att känna igen skaparna genom att observera det som hade skapats.

”Och vem genom dessa goda saker som syns, kan låta bli att förstå det som är.” (Salomos Visdom 13)

Avsnitten ovan är hämtade ur böckerna Tobit och Salomos visdom som är tagna ur de apokryfiska böckerna i Bibeln. Dessa var bibliska böcker som kyrkan aldrig erkände.

För att inte störas av människorna, byggde skaparna sina baser på höga berg där vi nu finner spår av stora civilisationer (Himalaya, Peru, osv.), och likaså på havsbotten. Efter hand övergavs bergsstationerna för undervattensbaserna som var mer svåråtkomliga för människorna. Skaparna, som i början hade dömts att leva i exil, gömde sig i haven:

”På den tiden skall Jahve med sitt svärd, det hårda, det stora och starka, hemsöka Leviatan, den snabba ormen (...) och skall dräpa draken, som ligger i havet”. (Jesaja 27:1)

Vid den tiden ville regeringen på deras planet förstöra de som hade skapat människorna. Det var inte lätt att se klart bland alla dessa under och det var ganska naturligt att skaparna avgudades och gjordes till någonting abstrakt därför att människorna inte kunde förstå deras vetenskap:

”Och om man räcker den åt någon som inte kan läsa och säger: ”Läs detta”, så svarar han: ”Jag kan inte läsa.” (Jesaja 29:12)

Under en lång tid hade människan sanningen i sina händer utan att kunna förstå den, därför att de inte hade utvecklats tillräckligt på vetenskaplig nivå.

”Som dårar står då alla människor där och begriper inget”. (Jeremia 10:14)

Vetenskapen gjorde det möjligt för skaparna att skapa och kommer att göra det möjligt för människorna att göra detsamma:

”Jahve skapade mig som sitt förstlingsverk, i urminnes tid, innan han gjorde något annat. Från evighet är jag insatt, från begynnelsen, ända från jordens urtidsdagar (...) När han beredde himmelen, var jag närvarande (...) när han satte för havet dess gräns, så att vattnet inte skulle överträda hans befallning (...) då fostrades jag som ett barn hos honom, då hade jag dag efter dag min lust och min lek inför hans ansikte beständigt, jag hade min lek på hans jordkrets och min lust bland människornas barn”. (Ordspråksboken 8:22-23, 27, 29-31)

Intelligens och vetenskap, det var de två krafterna som gjorde det möjligt för skaparna att skapa ‘fast land’, ursprungskontinenten och de levande varelser som de placerade på den. Nu håller denna intelligens och denna anda på att leda den mänskliga hjärnan mot en upprepning av deras skapares verk. Sedan tidernas begynnelse har det varit så, människan har skapat andra människor som liknar dem själva, på andra planeter. Kretsloppet fortsätter. Vissa dör, andra tar över. Vi är era skapare och ni kommer att skapa andra människor.

”Vad som är, det var redan förut, och vad som kommer att ske, det skedde också redan förut...” (Predikaren 3:15)

”...Ja, människorna har inget framför boskapen, ty allt är fåfänglighet”. (Predikaren 3:19)

Djuren har också skapats och kommer att återskapas. Precis som människan, varken mer eller mindre. Arterna som försvinner kommer att leva igen när ni vet hur man återskapar dem.

Vi, skaparna, kommer endast att visa oss officiellt om mänskligheten visar sig vara tacksam att ha blivit skapad. Vi är rädda för att människorna hyser agg till oss. Vi vill gärna ha en kontakt med er för att ni skall kunna ha behållning av vårt betydande försprång inom vetenskapen, om vi kunde vara säkra på att ni inte skulle vända er emot oss och att ni skulle älska oss som era fäder.

”Ve dig som vill gå till rätta med din Skapare ...Skall väl leran säga till krukmakaren: Vad kan du göra? Och skall ditt verk säga om dig: Han har inga händer?” (Jesaja 45:9)

”...Jag har prövat dig i lidandets ugn... för min egen skull gör jag så”. (Jesaja 48:10-11)

Det är utav rädsla att inte älskas av människorna som skaparna har låtit dem göra sina framsteg inom vetenskapen själva, nästan utan någon hjälp alls. Symbolen som ni ser på denna farkost och på min dräkt föreställer sanningen; det är också symbolen för det judiska folket, Davids stjärna, som betyder ”det som är ovan liknar det som är under” och i mitten är ”svastikan” som betyder att allting är cykliskt, så att allting som är överst kommer en dag att vara under och det som är under kommer en dag att vara överst. Människornas och skaparnas ursprung och öden är liknande och förenade.

”Har ni då inget förstånd? Hör ni då ingenting? Blev detta inte förkunnat för er från början? Har ni inte förstått vad jordens grundvalar säger?” (Jesaja 40:21)

Spår av skaparna på de höga bergen nämns i Amos:

”...han (...) som går fram över jordens höjder”. (Amos 4:13)

Skaparna hade sju baser, allt som allt: ”...när dessa sju (...) Jahves ögon, som överfara hela Jorden?” (Sakarja 4:10)

Däriifrån härstammar den sjugrenade ljusstaken, vars betydelse man har glömt bort. Ursprungligen var det, i skaparnas operationsbas, en instrumenttavla som hade sju ljusknappar som tillät dem att hålla kontakt med de andra baserna och med den interplanetariska rymdfarkost som kretsade kring Jorden.

Det finns en anspelning på telepati i Psaltaren:

”Ty förrän ett ord är på min tunga, se så känner du, Jahve det till fullo. Du omsluter mig på alla sidor och håller mig i din hand. En sådan kunskap är mig alltför underbar, den är mig för hög, jag kan inte begripa den”. (Psaltaren 139:4-6)

Vid den tiden var telepati otänkbart: ”en sådan kunskap är mig alltför underbar”.

Den var lika med astronomi och interplanetariska resor som också var helt otänkbara vid den tiden:

”Han bestämmer stjärnornas mängd, han nämner dem alla vid namn. Vår Herre är stor och väldig i kraft, hans förstånd har ingen gräns”. (Psaltaren 147:4-5)

Människorna kunde heller inte förstå telekommunikation:

”Han låter sitt tal gå ut till jorden, hans ord löper iväg med hast”. (Psaltaren 147:15)

Vi kommer nu till ett avgörande skede i skaparnas arbetes riktning. De bestämde då att låta mänskligheten fortskrida vetenskapligt utan att själva någonsin mer ingripa direkt. De förstod att de hade skapats på samma sätt och genom att skapa varelser som liknande dem själva, lät de cyklerna fortsätta. Men först, för att sanningen skulle spridas över hela Jorden bestämde de att skicka en ”Messias”, som skulle kunna sprida över hela Jorden det som endast Israels folk kände

till, i förberedelse för den dagen då ursprungsmysteriet skulle uppenbaras tack vare vetenskaplig utveckling.

Då tillkännagav de honom:

”Betlehem av dig skall åt mig utgå en som skall bli en förste i Israel, en vilkens härkomst tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar (...) Och han skall träda fram och vakta sin hjord i Jahves kraft (...) Och den skall ha ro, ty han skall då vara stor intill jordens ändar”. (Mika 5:2-4)

”Fröjda...du dotter Jerusalem. Se, din konung kommer till dig (...) fattig, ridande på en åsna (...) han skall tala frid till folken. Och hans herradöme skall nå från hav till hav, och från floden intill jordens ändar”. (Sakarja 9:9-10)

Kapitel 4 - Kristus roll

Födelsen

Initieringen

Parallella människosläkten

Födelsen

Kristus skulle sprida sanningen om skrifterna i Bibeln över hela världen så att det kunde tjäna som bevis när vetenskapens era skulle förklara allt för mänskligheten.

Skaparna bestämde att på Jorden skulle det födas ett barn som var av en jordisk kvinna och en man ifrån dem själva. Barnet ifråga skulle därmed ärva vissa telepatiska förmågor som människorna saknade.

”...visade det sig att hon var havande genom helig ande”. (Matteusevangeliet 1:18)

Naturligtvis fann Marias fästman, som var den utvalda kvinnan på Jorden, detta budskap svårt att svälja, men:

”...uppenbarade sig Herrens ängel för honom”. (Matteusevangeliet 1:20)

En av skaparna visade sig för honom för att förklara att Maria väntade ”Guds” son.

”Profeterna” som var i kontakt med skaparna, kom från långt borta för att se på det ”gudomliga” barnet. En av rymdfarkosterna visade dem vägen:

”Vi har sett hans stjärna gå upp och kommer för att hylla honom”. (Matteusevangeliet 2:2)

”...och stjärnan som de hade sett gå upp gick före dem, tills den slutligen stannade över den plats där barnet var”. (Matteusevangeliet 2:9)

Och skaparna vakade över barnet:

”...visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef och sade: Stig upp och ta med dig barnet och hans mor och fly till Egypten och stanna där tills jag säger till dig, ty Herodes kommer att söka efter barnet för att döda det.” (Matteusevangeliet 2:13)

Kungen såg inte med gott öga på kungabarnet som hade fötts i hans land och som profeterna hade tillkännagivit. När kung Herodes dog, sade skaparna till Josef att han kunde återvända till Israel:

”När Herodes hade dött, visade sig Herrens ängel i en dröm för Josef i Egypten och sade: Stig upp (...) och bege dig till Israels land. De som ville ta barnets liv är döda.” (Matteusevangeliet 2:19-20)

Initieringen

När han nådde vuxen ålder, leddes Jesus till skaparna så att de kunde avslöja för honom vem han var i verkligheten, introducera honom för hans far, avslöja hans uppdrag och lära honom vissa vetenskapliga tekniker.

”Himlen öppnade sig, och han såg Guds ande komma ner som en duva och sänka sig över honom. Och en röst från himmelen sade: Detta är min älskade son, han är min utvalde (...) Sedan fördes Jesus av Anden ut i öknen för att sättas på prov av djävulen”. (Matteusevangeliet 3:16-17 och 4:1)

Djävulen Satan, skaparen som nämndes tidigare, är fortfarande övertygad att inget gott kan komma av människorna. Han är "Satan" den skeptiske. Han stöddes av motståndare till regeringen på vår avlägsna planet. Satan prövar Jesus för att se om hans intelligens är positiv och om han verkligen älskar och respekterar sina skapare. När de fann att de kunde ha förtroende i Jesus, tillät de honom att gå och utföra sitt uppdrag.

För att dra den största delen av folket till sig utförde han "mirakel", i själva verket tillämpade han den vetenskapliga lära som skaparna hade visat honom.

"...och man förde till honom alla som led av olika sjukdomar och plågor och han botade dem". (Matteusevangeliet 4:24)

"Saliga de som är fattiga i anden". (Matteusevangeliet 5:3)

Denna fras har feltolkats med: lyckliga är de som är fattiga i anden. Den ursprungliga meningen var: "om de fattiga har anden, så kommer de att vara lyckliga". Det har alltså ingenting att göra med översättningen.

Sedan säger Jesus till sina lärjungar att de måste sprida sanningen över hela världen:

I bönen "Vår Fader" berättas sanningen bokstavligen:

"Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden så som i himlen". (Matteusevangeliet 6:10)

I himlen, på skaparnas planet, var det vetenskapsmännen som regerade till slut och sedan skapade andra intelligenta varelser. Samma sak kommer att ske på Jorden. Facklan kommer att tas upp igen. Denna bön, som har upprepats om och om igen utan att den djupa innebörden har förståtts, får nu full betydelse: "På Jorden så som i himlen".

Jesus hade lärt sig, bland annat, hur man talar med övertygelse tack vare en form av telepatisk grupphypnos:

"När Jesus hade avslutat detta tal, var folket överväldigat av hans undervisning, för han undervisade med makt och inte som deras skriftlärda". (Matteusevangeliet 7:28-29)

Han fortsatte att bota de sjuka med hjälp av skaparna som riktade koncentrerade strålar från långt håll:

"Då kom en spetälsk (...) Jesus sträckte ut handen och rörde vid honom och sade: Jag vill. Bli ren! Genast blev mannen ren från sin spetälska". (Matteusevangeliet 8:2-3)

Han gjorde samma sak för en man som var helt förlamad. Operationen utfördes från ett långt avstånd genom att använda en koncentrerad stråle, något liknande en laser, men som inte bränner mer än vid en punkt genom flera lager.

"...Stig upp och gå (...) och mannen steg upp". (Matteusevangeliet 9:5,7)

Längre fram i Matteusevangeliet tillkännager Jesus sitt uppdrag:

"Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare." (Matteusevangeliet 9:13)

Han hade inte kommit för Israels folk, som redan kände till skaparnas existens, utan han kom för att hans vetenskap skulle spridas över hela världen.

Längre fram finns det andra ”mirakel” som liknar något de första som utfördes och som alla gjordes på medicinsk väg. Nuförtiden sker hjärttransplantationer och transplantationer av andra organ, spetälska och andra liknande sjukdomar kan botas och folk kan bringas ut ur koma med rätt vård. Allt detta skulle anses som mirakel av en person med mer primitiv teknologisk kunskap. Vid den tiden så var människor primitiva och skaparna liknade folket som tillhör era nutida ”civiliserade” nationer fast ännu något mer vetenskapligt avancerade.

Lite längre fram finner vi en anspelning på skaparna, bland vilka den riktiga fadern till Jesus, befinner sig:

”Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall jag kännas vid inför min fader i himlen”. (Matteusevangeliet 10:32)

”Inför min fader i himlen.” Detta säger allt. Det rör sig inte om en immateriell ”Gud” som är inte går att ta på. Han finns ”i himlen.” Detta är naturligtvis ofattbart för ett folk som trodde att stjärnorna satt fast vid ett himlavalv som lyktor, och att allt kretsade kring världens centrum: Jorden. Nu, å andra sidan, sedan begynnelsen av resor i rymden och vår förståelse av dess väldiga omfattning, bringas texterna i ljuset på ett helt annat sätt.

Parallella människosläkten

I Matteusevangeliet, kapitel 13, finns ett viktigt avsnitt som i en liknelse, förklarar:

”En man gick ut för att så.” (Matteusevangeliet 13:3)

Skaparna lämnade sin planet för att skapa liv i en annan värld.

”När han sådde, föll en del på väggkanten, och fåglarna kom och åt upp det.” (Matteusevangeliet 13:4)

”En del föll på de steniga ställena, där det inte fanns mycket jord (...) men när solen steg, sveddes det...” (Matteusevangeliet 13:5-6)

”En del föll bland tistlarna och tistlarna kvävde det”. (Matteusevangeliet 13:7)

”Men en del föll i den goda jorden och gav skörd, hundrafalt och sextiofalt och trettiofalt. Hör, du som har öron”. (Matteusevangeliet 13:8-9)

Detta är en hänsyftning till de försök som gjordes för att skapa liv på andra planeter och tre som misslyckades. Den första misslyckades därför att vissa ”fåglar” kom och åt fröna, vilket var ett misslyckande på grund av närheten av denna planet till skaparnas planet. De som var emot skapelsen av människor liknande dem själva, såg ett troligt hot i experimentet, och kom för att förstöra skapelsen. Det andra försöket gjordes på en planet som var för nära en sol som var för varm och därför förstördes skapelsen av skadlig strålning. Det tredje försöket gjordes, å andra sidan, ”bland tistlarna” på en planet som var alldeles för fuktig, där växtriket var så kraftigt att det förstörde balansen och djurriket. Denna värld som endast har ett växtrike existerar ännu idag. Men slutligen, på det fjärde försöket, lyckades de ”i den goda jorden”. Ett viktigt faktum är att de hade tre framgångar vilket betyder att, på två andra planeter som ligger förhållandevis nära, finns det levande varelser som liknar oss själva och som har skapats av samma skapare.

”Hör, den som har öron!”: förstå, den som kan. När tiden är här, kommer de som söker att förstå. De andra, de som tittar utan att se och de som hör utan att lyssna eller förstå, de kommer aldrig att förstå sanningen.

De som själva har bevisat sin intelligens och därmed visat att de är värdiga att hjälpas av skaparna, kommer att hjälpas:

‘Ty den som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har’. (Matteusevangeliet 13:12)

De människor som inte kommer att kunna bevisa sin intelligens kommer att förstöras. Människorna har nästan bevisat att de är värdiga att erkännas som skaparnas jämlikar, det saknar endast... en del kärlek. Kärlek för varandra och särskilt för sina skapare.

”...Ni har fått gåvan att lära känna himmelrikets hemligheter...” (Matteusevangeliet 13:11)

De tre planeter på vilka liv har återskapats har satts i konkurrens. Den på vilken mänskligheten utför de mest avancerade framsteg inom vetenskapen, och därmed bevisar sin intelligens, kommer att få behållning av skaparnas arv på yttersta domens dag, förutsatt att de inte visar aggressivitet emot sina skapare. Det kommer att vara den dagen då de har nått en nivå av kunskap som är tillräckligt utvecklad. Mänskligheten på Jorden är inte långt ifrån den dagen.

Den mänskliga begåvningen är: ”...det minsta av alla frön, men när det har växt upp är det större än alla örter och blir till ett träd, så att himlens fåglar kommer och bygger bo bland grenarna”. (Matteusevangeliet 13:32)

”Himlens fåglar”, det vill säga skaparna som kommer för att ”bygga bo” bland grenarna, kommer att medföra sin kunskap till mänskligheten när den visar sig värdig att ta emot det

”Himmelriket är som en surdeg som en kvinna arbetar in i tre mått mjöl; till slut blir alltsammans syrat”. (Matteusevangeliet 13:33)

Detta är också en hänsyftning på de tre världar i vilka skaparna väntar på att vetenskapen skall blomstra.

”...jag skall ropa ut vad som har varit dolt sedan världens skapelse”. (Matteusevangeliet 13:35)

Här har vi något fundamentalt - planeter har en livslängd och en dag kommer de inte längre att vara beboeliga. När den dagen kommer måste människan ha nått en vetenskaplig kunskapsnivå som är tillräcklig för att kunna flytta till en annan planet, eller att skapa en människoliknande livsform som kan anpassa sig till en ny värld, för att försäkra mänsklighetens överlevnad om den inte skulle kunna anpassa sig någon annanstans. Om miljön inte kan anpassas till människan, måste en ny människa skapas som kan anpassa sig till den nya miljön. Till exempel, innan människan dör ut skulle man behöva skapa ett nytt människosläkte som skulle kunna leva i en helt annorlunda atmosfär, och som skulle ära kunskaper ifrån sina skapare, i detta fall människorna, innan deras utdöende.

För att arvet inte skall gå förlorat, har skaparna satt liv på tre olika planeter och endast den bästa kommer att vara berättigade till arvet:

”Så skall det bli vid världens slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga”. (Matteusevangeliet 13:49)

Avsnittet beträffande flerdubblingen av brödet har redan förklarats tidigare. Det rör sig om koncentrerade matprodukter, som ser ut som de stora piller som astronauter använder och som innehåller alla nödvändiga näringsämnen. Det heliga nattvardsbrödet och dess form påminner

oss om dessa piller. Samma mängd som några brödlimpor, ger tillräcklig föda åt tusentals personer.

Vetenskapliga underverk

När Jesus gick på vattnet stödde skaparna honom med hjälp av en antigravitations stråle som upphäver tyngdverkan vid en viss punkt:

”...kom han till dem, gående på sjön...” (Matteusevangeliet 14:25)

Detta skapade en storm som beskrivs:

”Men när han (Petrus) såg hur det blåste, blev han rädd och de steg i båten, och vinden lade sig”. (Matteusevangeliet 14:30, 32)

”Vinden lade sig” när de steg in i båten därför att strålen stängdes av när Jesus nådde båten. Ännu ett vetenskapligt ”mirakel”. Det finns inga mirakel, endast skillnader i civilisationsnivån. Genom att landa i Jesus epok i en rymdfarkost eller i en helt vanlig helikopter, även om er kunskapsnivå är begränsad, skulle folket se det som att ni utförde mirakel genom att skapa artificiellt ljus, genom att komma från himlen, genom att köra en bil, genom att titta på TV eller genom att skjuta en fågel med ett gevär, eftersom de inte skulle kunna förstå mekaniken bakom sådana fenomen, och skulle se dem som en ”gudomlig” eller övernaturlig kraft. Man kan nog säga att det är samma vetenskapliga lucka mellan er idag och folket på Jesus tid, som det är mellan er och oss själva. Vi kan fortfarande göra saker som ni skulle anse som ”mirakel”. Men de mest intelligenta ibland er skulle inte se det som ”mirakel”. Över de sista årtiondena har mänskligheten följt en otrolig vetenskaplig utveckling och söker att förstå varför saker sker, istället för att helt dumt lägga sig utsträckt på magen med offergåvor.

Men vår kunskap förblir sådan, att om vi bestämde oss för att utföra några ”mirakel”, skulle inte ens era mest framstående vetenskapsmän förstå hur vi gjorde. Några mycket utvecklade själar skulle inte förvånas men folkmängderna skulle bli panikslagna och vi kan fortfarande lätt chocka dessa människor som säger sig inte vara lättskrämda. Det är viktigt att folk nu får veta att det inte finns någon immateriell ”Gud” utan att det finns människor som har skapat andra människor i deras liknelse.

I kapitel 17 av Matteusevangeliet, visar sig skaparna ännu en gång:

”... tog Jesus med sig Petrus, Jakob och hans bror Johannes och gick med dem upp på ett högt berg, där de var ensamma. Där förvandlades han inför dem: hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Och de såg Mose och Elia stå och samtala med honom. Medan han ännu talade, sänkte sig ett lysande moln över dem, och ur molnet kom en röst som sade: ”Detta är min älskade son... Lyssna till honom.” (Matteusevangeliet 17:1-3,5)

Denna scen utspelar sig på natten och lärjungarna är alla rädda när de ser Jesus upplyst av de starka ljusprojektorer från rymdfarkosten, ur vilken Moses och Elia klev, fortfarande levande tack vare ”livets träd”, som de hade tagit behållning av. Odödlighet är en vetenskaplig realitet, även om den inte stämmer överens med människans tankar om odödlighet.

Meningen (tagen ur Matteusevangeliet 19:30): ”Många som är sist skall bli först och många som är först skall bli sist”, betyder att dem som skapades skall bli skapare precis som skaparna själva har skapats.

Att förtjäna arvet

Enligt Matteusevangeliet kapitel 25:14-29, är det skrivet att de tre planeterna måste göra vetenskapliga framsteg och de kommer att bedömas en dag. Vi kan läsa i parabeln:

”Det blir nämligen som när en man skulle resa bort och kallade till sig sina tjänare och lät dem ta hand om hans egendom

Den ene gav han fem talenter,

den andre två,

den tredje en.

Efter lång tid kom tjänarnas herre tillbaka (...) den som hade fått fem talenter kom och lämnade fem till som han hade tjänat.

Den som hade fått två talenter kom och lämnade två till som han hade tjänat.

Men den tredje lämnade endast tillbaka den enda som han hade fått.

Ta nu ifrån honom talenten och ge den åt mannen med de tio talenterna. Var och en som har, han skall få, och det i överflöd, men den som inte har, från honom skall tas också det han har”.

Av de tre världar där liv har skapats, kommer den som gör de största framsteg att förtjäna arvet. Den som inte har gjort framsteg kommer att domineras av den andra och elimineras.

Detta stämmer även på Jorden mellan olika nationer.

I kapitel 26, fäster Jesus stor betydelse vid sin död och skrivelserna som senare skulle tjäna som bevis. När en av de personer som var tillsammans med Jesus försökte att försvara honom med ett svärd, svarade han:

”Stick tillbaka ditt svärd (...) Tror du inte att om jag bad min fader skulle han genast skicka mer än tolv legioner änglar till min hjälp?” (Matteusevangeliet 26:52-53)

”Men hur skulle då skrifterna kunna uppfyllas som säger att detta måste hända?” (Matteusevangeliet 26:54)

Det var nödvändigt för Jesus att dö för att sanningen skulle spridas, och för att när era skapare senare återvänder till Jorden, kommer de inte att förväxlas med att vara inkräktare. Syftet med de bibliska och evangeliska skrifterna är att behålla spår av skaparnas arbete och närvaro, så att de kommer att kännas igen när de återkommer.

Efter sin död ”återupplivas” Jesus med hjälp av skaparna

”Då blev det ett kraftigt jordskalv, ty Herrens ängel steg ner från himlen och kom och rullade undan stenen (som var blockerade Jesus grav) och satte sig på den. Hans utseende var som blixten och hans kläder vita som snö”. (Matteusevangeliet 28:2-3)

Jesus uppdrag närmade sig slutet:

”När herren Jesus hade talat till dem, blev han upptagen till himlen...” (Markusevangeliet 16:19)

Skaparna förde iväg honom efter denna sista men väldigt viktiga uttalande:

”Dessa tecken skall följa dem som tror: i mitt namn skall de driva ut demoner, de skall tala nya tungomål, de skall inte bli skadade om de dricker dödligt gift, och de skall lägga sina händer på sjuka och göra dem friska”. (Markusevangeliet 16:17-18)

Detta kommer att ske när människorna upptäcker motgifter och har utvecklat kirurgins kunskaper etc. Detta håller på att ske nu.

Innan de återvänder kommer skaparna att ge sig till känna alltmer ofta i förberedelse för sin ankomst, för att ge ännu mer vikt åt sina uppenbarelser. Det är vad som håller på att ske nu!

”När de börjar knoppas, då förstår ni av er själva att nu är sommaren nära”. (Lukasevangeliet 21:30)

När många oidentifierade flygande objekt visar sig, som de gör nu, betyder det att tiden har kommit.

I Apostlagärningarna kapitel 2, nämns det ännu en gång:

”När pingstdagen kom var de alla församlade. Då hördes plötsligt från himlen ett dån som av en stormvind, och det fyllde hela huset där de satt. De såg hur tungor av eld fördelade sig och stannade på var och en av dem. Alla fylldes av helig ande och började tala andra tungomål, med de ord som Anden ingav dem”. (Apostlagärningarna 2:1-4)

Genom en koncentrerad undervisningsmetod som inpräntades genom förstärkta telepatiska vågor och med en metod som påminner om elektriska stötar, kunde skaparna inpräglade grunderna till andra språk i lärjungarnas minnen, så att de kunde gå ut och sprida sanningen över hela världen.

I Apostlagärningarna måste vi notera flera av skaparnas framträdanden, ”änglarna”, som visade sig vid flera tillfällen och särskilt då de frigjorde Petrus som hade fastkedjats av Herodes:

”Då stod där plötsligt en ängel från Herren, och ett ljussken fyllde rummet. Ängeln väckte Petrus med en stöt i sidan. ”Skynda dig upp”, sade han, och då föll kedjorna från Petrus händer. Ängeln fortsatte: ”Ta på dig bältet och sandalerna.” Petrus lydde, och ängeln sade: ”Svep om dig manteln och följ mig”. Petrus följde med honom ut, men han förstod inte att det var verkligt, det som skedde genom ängeln, utan trodde att det var en syn”. (Apostlagärningarna 12:7-9)

Kapitel 5 - Världens slut

1946: Första året av den nya eran

Kyrkans slut

Skapelsen av staten Israel

Kyrkans misstag

Ursprunget till alla religioner

Mänskligheten: en sjukdom i universum

Evolution: En myt

1946: Första året av den nya eran

Följande dag återvände han precis som förut och började tala.

”Tiden för Jordens slut har kommit. Inte slutet som i en katastrof som förstör Jordan, men slutet för kyrkans värld som mer eller mindre dåligt nu har utfört sitt ändamål. Ett vulgärt verk för att skaparna skulle kunna kännas igen när de återvänder. Som ni har märkt, håller den kristna kyrkan på att dö ut. Det är slutet på dess värld därför att kyrkan har uppfyllt sin mission, även om den gjorde ganska många misstag genom att försöka avguda skaparna.

Den här glorifieringen var bra ända till begynnelsen av vetenskapens ålder, då ett skarpt omtänkande inom kyrkan borde ha skett. Detta hade varit möjligt om den verkliga sanningen hade bevarats eller om de kunde ha läst mellan raderna. Men för många misstag gjordes. Detta har förutspåtts av skaparna och kyrkan kommer att kollapsa för att den inte tjänar längre till något syfte. I vetenskapligt utvecklade länder lever folk redan med en känsla av leda och de har inte mycket förtroende kvar för någonting. Ingen kan längre tro på en ”Gud” med vitt skägg som sitter på sitt moln, allsmäktig och allvetande, vilket är vad kyrkan vill få oss att tro. Inte hellre tror folk på bedårande små skyddsänglar och inte heller på en djävul med små horn och klövar... alltså, vet ingen riktigt vad de ska tro. Endast några få unga personer har förstått att kärleken är det väsentliga. Ni har kommit till den Gyllene tidsåldern.

Ni, Jordens folk, ni flyger över himlen och ni kan sända era röster till Jordens alla hörn med hjälp av radiovågor; tiden har kommit för er att känna till sanningen. Precis som det är skrivet, händer allting nu när Jordan står i Vattumannens tecken. Vissa personer har redan skrivit om detta, men ingen har trott dem. Sedan 22 000 år, då era skapare började sitt arbete på Jordan har allting varit planerat, eftersom galaxernas rörelser medför denna kunskap. Kristus och hans fiskare levde i Fiskarnas tecken och följdes av Vattumannens tecken, som började 1946 och det är i den epoken som Israels folk återfann sitt land:

”På den dagen skall klagorop höras från Fiskporten (...) och stort brak från höjderna”. (Sefanja 1:10)

Fiskporten är övergången till Vattumannens tidsålder. Det är då solen reser sig över Jordan på vårdagsjämningen ”i” Vattumannens stjärnbild. Det stora brakets ljud som uppenbarelsen kommer att göra. Det är inte en tillfällighet att du är född 1946.

Kyrkans slut

Denna uppenbarelse kommer att medföra nytt hopp och glädje genom den upplysning den medför till folket, som är utlett. Den kommer också att påskynda kyrkans fall, om inte den erkänner sina misstag och försätter sig i sanningens tjänst.

”Ty våldsverkarna är då inte mer till, smädarna har fått ett slut, och de som stod efter fördärv är alla utrotade, de som genom sitt tal gjorde att oskyldiga blev fällda och snärjda den som skulle skipa rätt i porten och genom lögn förvrängde rätten för den rättfärdige. (Jesaja 29:2021)

Det är slutet på dem som vill få oss att tro att vi är födda med synd och vill få oss att känna skuldskänslor, slutet för dem som la ut fällor för dem som spred sanningen i ”Fiskarnas port” och i begynnelsen av Vattumannens tidsålder, slutet för dem som försöker rädda kyrkan som den existerar och de som försöker driva bort de rättvisa och alla de som talar om rättvisa och de som talar och skriver sanningen.

De liknar dem som korsfäste Jesus, som var övertygade om att de försvarade det som var rätt utan att försöka att förstå, och rädda att själva ruineras och förstöras vid övergången till Fiskarnas tidsålder.

”Då skall de seendes ögon inte vara förblindade, och de hörandes öron skall lyssna (...) Dären skall då inte mer kallas ädel, ej hellre bedragaren kallas herre”. (Jesaja 32:3,5)

”Ty en dåre talar dårskap, och hans hjärta leder till fördärv. Så övar han gudlöshet och talar vad orätt är om Jahve, så låter han den hungrige svälta och nekar den törstige en dryck vatten. Och bedragaren brukar onda vapen, han tänker ut skamliga planer för att fördärva de betryckta genom lögnaktiga ord, fördärva en fattig som har rätt i sin talan. Men en ädel man tänker ädla tankar och står fast vid det som ädelt är.” (Jesaja 32:6-8)

Alla förstår då: ”de seendes ögon skall inte vara förblindade”. Det är kyrkan som adresserar Jahve på ett vilseledande sätt, och lämnar tomma de själar som törstar efter sanningen. Det är kyrkan som vill förstöra människorna så att de som inte kan förstå, eller de som inte vågar förstå, ändå förblir trogna mot kyrkan genom rädsla för att synda, att bli bannlysta eller annat nonsens. De fattiga kräver sina rättigheter, medan de som saknar förstånd att gripa tag i sanningen försvarar kyrkans lögner på kyrkans råd. Men de individer som är ädla och som talar högt om sanningen, de framhäver ädla handlingar även om de kanske lever utan samtycke från folkets utdöende kyrka.

”Har ni då inget förstånd? Hör ni då ingenting? Blev detta inte förkunnat för er från början? Har ni inte förstått vad jordens grundvalar säger?” (Jesaja 40:21)

”Se, över min tjänare, som jag uppehåller, min utkorade, till vilken min själ har behag, över honom har jag låtit min Ande komma. Han skall utbreda rätten bland folken.” (Jesaja 42:1)

Det är ni som skall sprida sanningen genom världen, denna sanning som har avslöjats för dig under de senaste dagarna.

”Ett brutet rör skall han inte sönderkrossa, och en tynande veke skall han inte utsläcka”. (Jesaja 42:3)

Ni kommer inte att kunna förstöra kyrkan och dess lögner helt, men den kommer att blekna själv så småningom. Denna förintelse har dessutom pågått en längre tid nu. ”En tynande veke”. Den har utfört sin uppgift och nu är tiden inne för den att försvinna. Den har gjort misstag och blivit rik på sanningens bekostnad utan att försöka att tolka sanningen på ett klart sätt för folk idag. Men döm inte kyrkan för hårt för att den har spridit Bibelns ord, som är vittne till sanningen, över hela världen. Däremot var misstagen stora särskilt då den lade för mycket av det övernaturliga till sanningen, och att den felaktigt översatte de bibliska skrifterna. Det gjorde den genom att byta ut ordet ”Elohim” som betecknar skaparna, med en term i singular ”Gud”. Ett annat misstag var att få folk att dyrka ett kors i trä till minne av Jesus Kristus. Ett kors är inte Kristus. En bit trä i form av ett kors betyder ingenting.

”Ingen har så mycken eftertanke, så mycket vett eller förstånd, att han säger: En del av det har jag bränt upp i eld, och på kolen har jag bakat bröd och stekt kött och har så ätit - skulle jag då av återstoden göra en styggelse? Skulle jag falla ned för ett stycke trä?” (Jesaja 44:19)

Skapelsen av staten Israel

Som det är skrivet, är det judiska folkets återvändande till Israel ett tecken på den Gyllene åldern:

”...Jag skall låta dina barn komma från öster, och från väster skall jag samla dig allihopa. Jag skall säga till norden: Ge hit, och till södern: Undanhåll mig dem inte. För hit mina söner från fjärran och mina döttrar från jordens ända, var och en som är uppkallad efter mitt namn och som jag har skapat till min ära, var och en som jag har danat och gjort.” (Jesaja 43:5-7)

Detta var verkligen skapelsen av staten Israel, som välkomnade judar ifrån norr och ifrån söder. Bibeln, som bevarades av de judiska folket, bär vittne till skaparnas ankomst som det är skrivet:

”Men ni är mina vittnen...” (Jesaja 43:10)

”För hit ut det blinda folket, som dock har ögon, och de döva, som dock har öron. Alla folk har kommit tillsammans, folkslagen samlar sig tillhopa. Vem bland dem finns, som skulle kunna förutsäga sådant? Må de låta oss höra sina forma utsagor. Må de ställa fram sina vittnen och bevisa sin rätt, så att dessa, när de hör det, kan säga: Det är sant.” (Jesaja 43:8-9)

”Men ni är mina vittnen, säger Jahve, ni är mina tjänare, den som jag har utvalt för att ni må veta och tro mig och förstå att det är jag (...) Ni är mina vittnen, säger Jahve, och jag är Gud. Ja, i all framtid är jag densamme”. (Jesaja 43:13)

”Ni är mina vittnen”, det är ganska tydligt, eller hur? och jag kan säga det till dig ännu en gång idag: ”i all framtid är jag densamme” tack vare beviset som du håller i din hand, Bibeln.

”Ett litet ögonblick övergav jag dig, men i stor barmhärtighet vill jag åter församla dig.” (Jesaja 54:7)

De judiska folket har, i själva verket, återfått sitt land efter att ha hjälpt till att bevara sanningen.

Tiden då mänskligheten kommer att bota sjukdomar på vetenskaplig väg är också förutsagd:

”Där skall inte mer finnas barn som endast lever några dagar, ej heller gamla män som inte fyller sina dagars mått...” (Jesaja 65:20)

Medicin hjälper idag människor att besegra sjukdomar och särskilt barnadödlighet.

”På den förståndiges läppar finner man vishet, men till den oförståndiges rygg hör ris”. (Ordspråksboken 10:13)

Kyrkans misstag

Det var fel av kyrkan att få folk att känna skuld känslor och att få folk att be böner utan att försöka att förstå:

”Och när ni ber, skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna; de tror att de skall bli bönhörda för de många ordens skull”. (Matteusevangeliet 6:7)

Och ändå var det skrivet i evangeliet. Kyrkan har också blivit för rik, trots att det står skrivet:

”Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon* (...) Samla inte skatter här på jorden...” (Matteusevangeliet 6:24 och 19)

*”mammon” betyder rikedom på armeniska.

”Skaffa inte guld eller silver eller koppar att ha i bältet, ingen påse för färdens, inte mer än en enda skjorta, inga sandaler och ingen stav...” (Matteusevangeliet 10:9-10)

Med sina dumma regler och faste fredagar följde de inte sitt eget evangelium:

”Det är inte det som kommer in i munnen som gör människan oren. Men det som går ut ur munnen, det gör människan oren”. (Matteusevangeliet 15:11)

Hur vågar de, dessa män som inte är annat än män, hänge sig åt de rikedomar och lyx i Vatikanen när det står i evangeliet att ”skaffa inte guld eller silver...” och inte heller mer än ”en enda skjorta”? Hur vågar de predika om godhet?

”Men Jesus sade till sina lärjungar: Sannerligen, det är svårt för en rik att komma in i himmelriket”. (Matteusevangeliet 19:23)

”De binder ihop tunga bördor och lägger dem på människornas axlar, men själva rör de inte ett finger för att rätta till dem. Allt vad de företar sig gör de för att människorna skall lägga märke till dem (...) De tycker om att ha hedersplatsen på gästabuden (...) och de vill bli hälsade på torgen (...) ty en är läromästare och ni är alla bröder. Ni skall inte kalla någon här på jorden för er fader, ty en är er fader, han som är i himlen. Inte heller skall ni låta er kallas lärare, ty en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er skall vara de andras tjänare”. (Matteusevangeliet 23:4-11)

Och ändå så står det skrivet i deras evangelier. Hur vågar kyrkan belasta folk med deras så kallade synder, som bara är olika moraliska begrepp och levnadssätt. Den talar om godhet och lever i överflöd i Vatikanen när folk dör av hungersnöd och de söker inbjudningar och ära samtidigt som de predikar om ödmjukhet. Hur vågar de kräva att folk tilltalar dem med ”Fader”, ”Hans Eminens” och ”Hans Helighet” när evangelierna förbjuder detta. Om Påven imorgon gav sig ut på vägarna som en fattig man så skulle kyrkan överleva, men med helt andra mänskliga mål jämfört med de den har haft hittills, det vill säga, att sprida det budskap som måste tjäna som bevis idag.

Denna mission är slut men Kyrkan skulle kunna ändra riktning nu och ta vägen emot godhet genom att hjälpa de som är olyckliga, genom att hjälpa till att sprida sanningen genom de skrifter som hittills har förvrängts eller hemlighållits. På det viset skulle storheten hos många av prästerna fullgöras. För att detta ska kunna ske, måste Vatikanen visa ett exempel genom att sälja alla sina skatter och hjälpa till att finansiera u-länderna, och genom att själva åka dit för att hjälpa folket att göra framsteg med att erbjuda sina bara händer för att arbeta istället för bara predika det ”goda ordet”.

Det är oacceptabelt att det finns olika nivåer på vigslar och i synnerhet begravningar, helt beroende på en persons förmögenhet. Detta är ännu ett misstag som kyrkan har begått. Men tiden är nu inne.

Ursprunget till alla religioner

Det är inte bara i Bibeln och i de evangeliska skrifterna som man finner spår av sanningen, vittnesbörd hittas i nästan varje religion. Kabbala är särskilt rik på bevismaterial men det är nog inte lätt för er att hitta en. Om du en dag skulle få tag i en kopia kommer du att se att däri finns det ett stort antal hänsyftningar på oss. I synnerhet en beskrivning i Salomos höga visa (kapitel 5) där det berättas om skaparnas planet och om avståndet som skiljer den från Jorden. Det är sagt att ”skaparnas höjd” är 236.000 ”parasanger” och att ”hans hälers höjd” är 30 miljoner

”parasanger”. Parasang är ett mått liknande ”parsec” som används för att mäta distansen som ljus förflyttar sig under en sekund, vilket motsvarar ungefär 300.000 kilometer. Vår planet ligger 30 miljoner parasanger bort, det vill säga minst nio tusen miljarder kilometer eller något mindre än ett ljusår.

Om ni kunde förflytta er vid ljusets hastighet eller 300.000 km/s, skulle det ta er nästan ett helt år att nå vår planet. Med era raketer idag, som når en hastighet av 40.000 km/timme, skulle det ta er 26.000 tusen år att resa till vår planet. Ni ser alltså, att vi inte har något att frukta för ögonblicket. Vi har möjligheten att resa till Jorden från vår planet på mindre än två månader med en framdrivningsmetod som använder atomen som drivkraft. Denna metod tillåter oss att förflytta oss med hastigheten av strålar som är sju gånger snabbare än ljusets hastighet. Dessa strålar ”bär” oss. För att vi skall kunna bäras av dem, måste vi lämna det optiska fönstret, som är det spektrum av strålar som kan upptäckas av ögat, och det tillåter oss att anpassa oss till den bärande strålen. Det är därför, när iakttagare ifrån Jorden beskriver våra rymdskepp, säger de att rymdskeppen blir klart lysande, en väldigt stark vit färg, sedan blå för att sedan försvinna helt. Det är självklart att när ett rymdskepp passerar ljusets hastighet så ”försvinner” det och blir osynligt för det nakna ögat.

Höjden av skaparnas ”hälar” är distansen på vilken skaparnas hälar vilar på en planet. Skaparnas planet ligger 236.000 ”parasanger”, eller 70 miljarder åttahundra tusen kilometer ifrån deras sol, som är skaparnas höjd i förhållande till sin Sol, en stor stjärna.

Kabbala är den bok som kommer närmast sanningen, men i nästan alla religiösa skrifter finns det hänsyftningar på oss, mer eller mindre tydligt, särskilt i de länder där skaparna hade sina baser: i Anderna, i Himalaya, i Grekland där mytologin också innehåller många viktiga vittnesmål, inom Buddhism, Islam och Mormonerna. Det skulle ta flera sidor för att nämna alla religioner och sekter som vittnar, på ett mer eller mindre otydligt sätt, till vårt arbete.

Mänskligheten: En sjukdom i universum

Sådär, nu känner du till sanningen. Du måste skriva ner det och offentliggöra det över hela världen. Om Jordens befolkning vill få behållning av våra kunskaper, och därmed få möjligheten att förvärva de 25.000 år av vetenskapligt försprång som vi har, så måste de visa att de är beredda att möta oss och att de har förtjänat detta, så att vi kan komma utan någon fara för oss själva. Om vi ger våra kunskaper till mänskligheten måste vi vara säkra på att de kommer att använda dem på rätt sätt. Våra iakttagelser de senaste åren har inte visat oss att visdom regerar på Jorden. Visst har det gjorts framsteg, men folk dör fortfarande av hunger och ett krigiskt tankesätt existerar i hela världen. Vi är medvetna om att vår ankomst skulle kunna förbättra många saker och förena nationer, men vi måste känna att folk verkligen vill det och att de verkligen förbereder sig för en förening. Vi måste känna att folk verkligen vill se oss anlända, att de förstår vilka vi är och anledningen till vår ankomst. Vid flera tillfällen har era krigsflygplan försökt att jaga våra farkoster i tron att de var fientliga. Du måste förklara vilka vi är så att vi vågar visa oss själva utan någon risk för att bli skadade eller dödade, vilket inte är fallet för närvarande, eller för risken att skapa en livsfarlig panik. Vissa vetenskapsmän försöker att kontakta oss med radio men vi vill inte svara, för att då skulle de enkelt kunna lokalisera vår planet. Dessutom skulle sändningstiden vara för lång och vårt sändningssystem använder vågor som ni med er teknologi inte skulle kunna uppfatta, eftersom ni inte har upptäckt dem ännu. De är sju gånger snabbare än radiovågor och vi experimenterar just nu med nya vågor som är ytterligare en och en halv gång snabbare. Framsteg fortsätter och er egen forskning fortsätter i syftet att kunna förstå och sätta er själva i samband med den oändligt stora evigheten som vi är en del av, och som består av atomer på vilka vi är parasiter, dessa atomer som är planeterna och stjärnorna.

Vi har kunnat upptäcka intelligenta varelser som lever i en oändligt liten värld, på partiklar som är planeter och solar för dem, och som ställer sig själva samma frågor som vi gör. Mänskligheten är en "sjukdom" i den stora helheten, där planeterna och stjärnorna är atomer. I båda riktningar finns oändligheten. Det viktiga är att se till att vår "sjukdom", mänskligheten, fortsätter att existera och inte dör ut. Vi visste inte när vi skapade er att vi höll på att utföra en uppgift i andra hand, förutbestämd i oss, och upprepade alltså det som hade gjorts åt oss. Vi har upptäckt vårt eget ursprung genom det som vi skapade och genom dess evolution. För vi har också skapats av ett annat folk som har försvunnit. Deras värld har antagligen utplånats, men tack vare dem så har vi kunnat fortsätta i deras spår och skapa er. Vi kanske också försvinner en dag men då kommer ni att ha tagit över vår plats och roll. Ni är alltså länken i en fortsättning som är mycket värdefull för mänskligheten. Andra världar existerar och andra människosläkten håller säkert på att utvecklas i andra delar av Universum. Men i den här delen, är vår värld den enda som har skapat liv, därför är det viktigt att det från varje värld kan komma ett oräkneligt antal barn och på så sätt kan mänskligheten fortsätta. Detta gör att vi kan hoppas att mänskligheten en dag inte längre ska riskera att försvinna helt. Men vi är inte säkra på att människor någonsin kan stabilisera sig själva i sådana antal. Kedjan som vi tillhör har alltid fortsatt, och balansen av det stora hela, som vi utgör en del av och i vilken vi är en sjukdom, en parasit, vill inte att vi utvecklas för mycket eftersom det skulle kunna medföra en katastrof som, i bästa fall, skulle innebära en återgång och i värsta fall, total förintelse. Det kan jämföras med en kropp som är i god hälsa där några bakterier kan leva utan fara, men om de utvecklas i stora mängder medför de sjukdom som stör organismen, som i sin tur reagerar, antingen själv eller med hjälp av medicinering, för att förstöra de bakterier som orsakat sjukdom

Det viktiga är uppenbarligen att skapa tillräckligt med världar så att mänskligheten inte utplånar sig själv, och se till så att jämvikten inte förstörs genom att föra vidare våra erfarenheter och försöka öka glädjen för dem som lever idag. Det är inom det här området som vi kan hjälpa er oerhört mycket.

Evolutionen: En myt

För övrigt måste ni nu skingra era tankar och erat tvivel beträffande evolutionen. Era vetenskapsmän som har utarbetat evolutionsteorin har inte helt fel när de säger att mänskligheten härstammar ifrån apan och apan ifrån fisken och så vidare. I själva verket var den första levande organismen som skapades på Jorden encellig, och senare kom mer invecklade livsformer till. Men inte av en tillfällighet! När vi kom för att skapa liv på Jorden började vi med väldigt enkla skapelser och förbättrade senare vår teknik att anpassa saker till miljön. Vi skapade fiskar, däggdjur, fåglar, primater och slutligen människor som bara är en förbättrad version av apan, till vilken vi lagt till det som gör oss mänskliga.

Vi skapade människan till vår avbild, som det är skrivet i Första Moseboken i Bibeln. Ni själva kunde ha insett att en slumpmässig evolution inte kunde ha frambringat ett så stort och varierande utbud av olika livsformer, olika färg på fåglar och deras många olika parningslekar eller formen av hornen på vissa antiloper. Av vilken naturlig anledning skulle antiloper eller vilda getter, ha behov av krökta horn? Eller fåglar ha röda eller blå fjädrar, och alla exotiska fiskar.

Detta är våra konstnärers verk. Glöm inte bort konstnärerna när ni, i er tur, skapar liv. Tänk er en värld där konstnärer inte existerar, ingen musik, inga filmer, målningar eller skulpturer, och så vidare... Livet skulle vara ganska tråkigt och djur ganska fula om deras kroppar motsvarade endast deras behov och funktioner. Utvecklingen av de livsformer som finns på Jorden är resultatet av den skapelse teknik och förverkligandet av det lysande arbete som våra skapare genomförde och som så småningom ledde dem till att skapa människor som liknade dem själva. Ni kan hitta forntida människoskelett som är de första mänskliga prototyperna, vilka ersattes varje gång av andra, ännu mer utvecklade, ända till den form som är en exakt kopia av skaparna.

De var rädda att skapa en människa som skulle kunna bli överlägsen dem själva, även om vissa bland dem lockades av tanken.

Om vi var säkra på att människor aldrig skulle vända sig emot sina skapare för att härska över eller förstöra dem - vilket är precis det som har hänt mellan olika människosläkten som successivt skapades på Jorden - utan istället älska dem som föräldrar, då skulle frestelsen att skapa ett förbättrat människosläkte vara stor. Detta är möjligt, men vilken enorm risk! Några av skaparna är även rädda för att folk ifrån Jorden kan vara något överlägsna sina föräldrar: "Satan" är en av de som alltid har trott, och fortfarande tror, att människor ifrån Jorden utgör en fara för vår planet därför att de är lite för intelligenta. Men den övervägande delen bland oss tror att ni kommer att bevisa för oss att ni älskar oss och att ni aldrig kommer att göra oss illa. Det är det minsta vi väntar oss innan vi kommer för att hjälpa er.

Det är även möjligt att en liten förbättring uppnås då ett människosläkte skapas av ett annat människosläkte, en sann evolution av mänskliga varelser, men gradvis, så att skaparna inte känner i någon fara av en konfrontation med sin skapelse, på det viset kan framsteg göras ännu snabbare. Trots att vi för tillfället inte tror att vi kan ge er våra vetenskapliga kunskaper, tror vi att vi kan utan någon fara ge er våra politiska och humanitära kunskaper. Även om detta inte skulle hota er planet, skulle det göra att ni kan leva lyckligare på Jorden och tack vare denna lycka kommer ni att göra snabbare framsteg. Det kan leda till att ni fortare kan visa oss att ni förtjänar vår hjälp och vårt arv, för att kunna uppnå en civilisation på intergalaktisk nivå.

Annars, om mänsklighetens aggressivitet inte lugnar sig, om freden inte blir det enda målet, om folk tillåts att gynna krig genom att producera vapen och genom att utföra kärnvapenexperiment, eller genom att tillåta att armén finns kvar eller stanna vid makten, då kommer vi att hindra att ni blir en fara för oss och det blir ett nytt "Sodom och Gomorra". Hur kan vi låta bli att känna rädsla för folk på Jorden, som attackerar sitt eget folk, vi som kommer från en annan värld och är lite annorlunda?

Du, Claude Vorilhon, kommer att sprida sanningen under ditt nuvarande namn som du kommer att ersätta undan för undan med "RAEL", som bokstavligen betyder "Guds ljus", och om vi översätter det mer noggrant, "Elohims ljus" eller "Elohims ambassadör", för att du blir vår ambassadör på Jorden, och vi kommer endast att komma officiellt till din ambassad.

Rael kan enkelt översättas med "budbärare".

Det är förresten genom telepati som vi fick dig att kalla din son för Ramuel, som betyder "son till den som frambringar ljuset", därför att han är verkligen son till vår budbärare, vår ambassadör.

Och han gav sig iväg, precis som på mornarna dessförinnan.

Kapitel 6 - De nya Budorden

Geniokrati

Humanitärism

Världsregering

Din uppgift

Geniokrati

Jag mötte honom igen nästa dag och han talade.

”Först och främst låt oss titta på de politiska och ekonomiska aspekterna:

Vilka slags människor låter mänskligheten göra framsteg? Genierna. Er värld måste alltså dra fördel av genierna och låta dem regera på jorden. Ni har i följd låtit ”de brutala” ha makten, som var överlägsna andra endast genom sin muskelstyrka, de rika, som hade pengarna att få de ”brutala” på sin sida, och politikerna som har snarat in folk i demokratiska länder med sina egna förhoppningar, för att inte nämna de militärer som har grundat sina framgångar på organiserad brutalitet. De enda slags människorna som aldrig haft makten är de som har fått mänskligheten att göra framsteg. Vare sig han har upptäckt hjulet, krut, motorn eller atomen så har geniet alltid tillåtit mindre intelligenta människor i makten att dra fördel av hans uppfinningar, även om de ofta använde geniernas fredliga uppfinningar till sina våldsamma ändamål. Detta måste förändras!

För att detta ska kunna ske måste folkval och ert röstningssystem avskaffas eftersom de inte alls är anpassade, i sin nuvarande form, till mänsklighetens utveckling. Varje person är en cell som är till nytta i en enorm enhet som kallas mänskligheten. En cell i din fot borde inte bestämma om din hand ska plocka upp ett föremål eller inte. Det är hjärnan som måste bestämma, och om föremålet är bra kommer cellen i foten att få nytta av detta. Det krävs inte av foten att den ska rösta eftersom den endast har till uppgift att föra kroppen framåt, av vilken hjärnan utgör en del, och den har inte förmågan att bedöma om det som handen tar är bra eller inte. Omröstningar är positiva endast då det finns en samma nivå av kunskap och intelligens. Kopernikus fördömdes av en majoritet av oförmögna personer därför att han var den enda som hade en tillräckligt hög förstånds nivå. Och ändå så är jorden inte världens centrum som kyrkan trodde utan den kretsar verkligen runt solen. När den första bilen kom till skulle de som inte kände till något om bilar och inte brydde sig, ha svarat negativt, om man hade bett alla att rösta för att bestämma om bilar skulle tillåtas eller inte, och ni hade fortfarande använt häst och vagn. Hur ändrar man på allt detta?

Ni har nu psykologer som har möjligheten att skapa prov för att bedöma intelligens och fallenhet hos en viss individ. Ända från spädbarnsålder och framåt, måste dessa prov tillämpas systematiskt för att bestämma individens studieriktning, och när den individen når en ansvarig ålder, kan vi slutligen precisera hennes intellektuella koefficient som kommer att markeras på hennes identitetskort eller röstkort. Endast de som har en intelligensnivå av minst 50 procent över medelvärdet skulle vara berättigade till en offentlig post, och de som får rösta skulle behöva en intelligensnivå som är minst 10 procent över medelvärdet. Många av era politiker idag skulle inte kunna fortsätta sina uppdrag om sådana prov existerade idag.

Det här är ett system som är helt demokratiskt. Det finns ingenjörer vars intelligens är lägre än medelvärdet, men som har ett gott minne och har klarat av att ta sin examen på grund av det. Det finns arbetare eller bönder som inte är specialister men som har en intelligens som ligger 50 procent över medelvärdet... Det som är oacceptabelt för närvarande, är att rösten från någon som ni kallar ”dum” är värd lika mycket som rösten från ett geni, som moget har reflekterat över hur han ska rösta. I vissa små städer är valen vunna av de kandidater som bjuder på flest drinkar... och inte av den som har ett projekt som verkar vara det mest intressanta. Därför, till en början, är rösträtten reserverad för den intellektuella elit, vars hjärnor är de bättre anpassade för att tänka och finna lösningar till problem. Det betyder inte nödvändigtvis de personer som har studerat mest. Ni måste sätta genierna i makt positioner och ni kan kalla det för geniokrati.

Humanitärism

Andra punkten: Er värld är paralyserad av profit, och kommunism har inte lyckats att ge folk nog med belöning för att tillräckligt motivera dem och att få dem att vilja göra framsteg. Ni är alla födda likställda, detta står i de bibliska skrifterna. Regeringen borde se till att folk föds med ungefär lika stor förmögenhet. Det är inte försvarbart att ointelligenta barn skall bo i lyx tack vare den förmögenhet som deras föräldrar har förtjänat, medan genier dör av hunger och utför vilka enkla arbeten som helst bara för att kunna äta, och därför är tvungna att överge yrken där de kunde ha gjort upptäckter som skulle vara till behållning för hela mänskligheten. För att undvika detta, måste äganderätt till egendomar avskaffas utan att etablera kommunism. Världen tillhör inte er; detta står också skrivet i Bibeln. Ni är endast hyresgäster. Därmed borde all egendom hyras i fyrtionio år. Detta avskaffar alla orättvisor med arv. Hela jorden är ditt arv, och det av era barn, om ni bara vet hur man gör det trivsamt. Denna politiska riktning av mänskligheten är inte kommunism: dess främsta intresse är mänsklighetens framtid. Kalla det för Humanitärism om ni vill ge den ett namn.

Tag till exempel, en man som avslutar sina studier vid tjuugoett års ålder, vill arbeta, väljer ett yrke där han tjänar en viss summa pengar. Om han vill hitta någonstans att bo medan hans föräldrar är i livet, ”köper” han ett hus, men i själva verket hyr han en lägenhet eller ett hus i fyrtionio år ifrån staten, som byggde det. Om värdet på huset uppskattas till etthundratusen kronor, kommer han att avbetala den summan månadsvis i fyrtionio år. När han är sjuttio år gammal (21 + 49), kommer han att ha betalat klart sitt hus och kommer att bo där till sin död, utan att behöva betala något mer. Efter hans död återgår huset till staten som måste låta barnen, om det finns några, fritt utnyttja det. Antag att det endast finns ett barn, då kommer han att leva fritt hela sitt liv i föräldrarnas hus. Vid hans död kommer även hans barn att kunna utnyttja familjehuset, och det fortsätter på det viset. Arv måste avskaffas helt, med undantag för familjehuset. Detta hindrar inte att varje individ ska belönas för sina meriter.

Låt oss ta ett annat exempel: En person har två barn. Ett arbetar hårt och den andra är lat. När de fyller tjuugoett bestämmer de sig båda för att gå skilda vägar. De hyr varsitt hus som båda är värda etthundratusen kronor. Den som arbetar hårt kommer snabbt att tjäna mer pengar än den lata. Han kommer då att kunna hyra ett hus som är värt dubbelt så mycket som det första. Om han har tillräckligt kommer han även att kunna hyra båda husen, ett att användas som sommarhus. Om hans besparingar är stora, kommer han även att kunna bygga ett hus och hyra ut det i fyrtionio år, och därmed tjäna ännu mera pengar. Men vid hans död kommer allt att övergå till samhället med undantag för familjehuset som tillfaller hans barn.

På det här viset kan en individ skapa en förmögenhet åt sig själv beroende på sina egna förtjänster, men inte åt sina barn. Åt varje individ hans egna förtjänster. Samma sak gäller handels och industriföretag. Om en person bildar ett företag, tillhör det honom så länge han lever och han kan hyra ut det om han vill, men aldrig längre än fyrtionio år. Det samma gäller för bönder. De kan hyra land och odla det under fyrtionio år, men efter det återgår gården i statens ägo som då kan hyra ut den igen i fyrtionio år. Barnen kan också hyra den i fyrtionio år.

Det måste bli på det här viset för all egendom som kan exploateras, och vad det gäller värdet på saker, förändras ingenting. Allt som har ett värde såsom aktier, guld, företag, kontanter eller byggnader ägs alla av samhället, men kan hyras i fyrtionio år av den som skaffat sig möjligheten genom sitt eget arbete och förtjänster. På det här viset kan en individ som har skapat sin förmögenhet vid fyrtio års ålder, bygga hus och hyra ut dem som lägenheter i fyrtionio år, och njuta av pengarna till han dör. Efteråt är det samhället som får behållning av de pengar som kommer från hyrorna. Denna humanitärism finns redan beskriven i Bibeln:

”Och du skall räkna sju årsveckor, det är sju gånger sju år, så att tiden för de sju årsveckorna blir fyrtionio år.

Om ni alltså säljer något till er nästa eller köper något av er nästa, skall ni inte göra varandra orätt: efter antalet år från jubelåret skall du betala din nästa, efter antalet årsgrödor skall han få betalning av dig. Priset ska vara proportionellt mot antalet år. Ty han säljer ett visst antal grödor till dig.

När ni säljer jord, skall ni inte sälja den för evig tid, ty landet är mitt. Ni är ju främlingar och gäster hos mig.” (Tredje Moseboken 25:8, 14-16,23)

Om geniet tillåts att tillträda makten, kommer han att förstå användbarheten i dessa reformer. Ni måste också ena alla nationer på Jorden för att skapa en enda regering.

Världsregering

Vad som skulle hjälpa er att uppnå en världsregering är att skapa en ny världsomfattande valuta och ett gemensamt språk. Man talar inte längre auvergnat i Clermont-Ferrand, och snart talar man inte längre franska i Paris, inte heller engelska i London och inte tyska i Frankfurt. Era vetenskapsmän och språkforskare måste gå samman för att skapa ett nytt språk med inspiration av alla världens språk och blir obligatoriskt som ett andraspråk i alla världens skolor. Samma sak gäller med valuta. En världsomfattande valuta kan varken vara franc, dollar eller yen, utan en ny valuta måste skapas för hela världens behov utan att folk frågar varför ett annat lands valuta har valts istället för deras egen.

Slutligen, det utlösande för att uppnå en sådan union, måste bli ett förbud mot militärtjänst. En militärtjänst som bara tjänar till att lära unga män aggressivitet och att tillsätta de som har militära karriärer i offentlig tjänst. Detta som är en outhärlig säkerhetsförpliktelse, måste ske i alla länder samtidigt.

Din uppgift

Som jag redan talat om för dig, vet vi att vår ankomst skulle påskynda många saker. Men vi vill vänta tills dess att vi ser att människorna verkligen vill att vi kommer och att de älskar och respekterar oss som de föräldrar vi är och att våra farkoster inte kommer att hotas av era destruktiva militära styrkor.

För att uppnå detta, måste du förkunna över hela världen att du har mött mig och återberätta det som jag har talat om för dig. Förståndiga människor kommer att lyssna till dig. Många kommer att tycka att du är galen eller visionär, men jag har redan förklarat för dig vad du skall tycka om den dumma majoriteten.

Du känner till sanningen, och vi kommer att förbli i telepatisk kontakt med dig för att ge dig självförtroende och för att ge dig ytterligare information om vi anser att det är nödvändigt. Vi vill se om det finns tillräckligt med förståndiga människor på jorden. Om det finns tillräckligt med folk som följer oss, kommer vi att återkomma helt öppet. Var? Vid den plats ni kommer att ha gjort i ordning för att välkomna oss.

Bygg ett residens - i ett angenämt land med ett milt klimat - som innehåller sju rum som alltid står beredda att ta emot gäster, vart och ett med sitt eget badrum, ett konferensbord som kan sitta åtminstone tjugoen personer, en simbassäng och ett matsalsbord där minst tjugoen personer kan sitta. Residenset borde byggas mitt i en park. Det ska skyddas från insyn för nyfikna blickar. Parken borde vara helt omgiven av murar för att hindra folk att se huset eller simbassängen. Residenset borde ligga vid ett avstånd av minst ett tusen meter från promenadstigar i parken. Den skall ha högst två våningar och ligga dolt från utkanten av muren genom en barriär av växter. Två ingångar ska finnas i den omgivande muren, en på södra sidan och den andra på norra sidan. Residenset ska också ha två ingångar. Det måste också finnas en takterrass på

residenset, där en farkost, som är tolv meter i diameter stor kan landa. Man måste kunna nå terrassen från insidan av huset. Luftrummet som är ovanför och intill residenset borde inte stå under direkt militär bevakning eller radarbevakning. Du ska försöka se till att den mark där residenset byggs, om möjligt större än beskrivet, anses som neutral mark av alla nationer och av det land där det ligger, eftersom det är vår ambassad på jorden. Du kan bo med din fru och dina barn i residenset. Residenset kommer att vara under din ledning och du kommer att kunna ha tjänare och gäster som du själv väljer. Däremot måste delen som innehåller de sju sovrummen ligga direkt under takterrassen och vara avskild med en tjock metalldörr, som alltid hålls stängd, och som måste kunna låsas ifrån insidan. En steril kammare ska byggas vid ingången till konferensrummet.

Projektet kommer att kunna finansieras tack vare den hjälp du får från de som tror på dig, och därmed på oss, och som är förståndiga och intelligenta. De kommer att belönas när vi kommer. Bevara därför namnen på de som bidrar ekonomiskt till byggnads eller underhållskostnader av residenset, hur litet deras bidrag än är, och i alla världens nationer skall det finnas en ansvarig person som kan sprida sanningen och förena andra som vill göra detsamma.

En gång varje år, på ett berg nära residenset, skall du sammanföra alla de människor från hela världen, som har fått vetskap om dessa skrifter och som vill att vi kommer.

Sammanför det största möjliga antalet personer och be dem att tänka intensivt på oss och önska att vi kommer. När de är tillräckligt många och när de önskar vår ankomst tillräckligt starkt utan någon religiös mystik, som ett ansvarigt folk som respekterar sina skapare, kommer vi offentligt för att ge er vår vetenskapliga kunskap som vårt arv till hela Jordens befolkning. Detta sker om krigisk mentalitet försätts i maktlöshet över hela världen. Om kärleken till livet och mänskligheten, till oss och därför till er själva är stark nog, ja då kommer vi utan förbehåll. Vi kan vänta. Om människor förblir aggressiva och fortsätter att utvecklas på ett sätt som är till fara för andra världar, kommer vi att förstöra denna civilisation och de platser som bevarar de vetenskapliga rikedomarna, och det kommer att bli ännu ett "Sodom och Gomorra" tills mänskligheten moraliskt är värd en sådan nivå av vetenskaplig förståelse.

Mänskligheten har framtiden i sina egna händer och sanningen är i dina. Sprid detta över hela världen och låt dig inte nedslås. Vi kommer aldrig att hjälpa dig på ett öppet sätt som skulle ge bevis åt skeptikerna, eftersom skepticism ofta hör ihop med aggressivitet. De intelligenta kommer att tro på dig eftersom det inte finns någon mystik i det du berättar. Det är viktigt för oss att de tror dig utan något materiellt bevis. Detta bevisar, mer än något annat, att de är intelligenta och därmed värdiga att ta emot våra vetenskapliga kunskaper.

Gå nu, och vi kommer inte att glömma dig om du lyckas under din tid på Jorden, och även efter, även om vi måste vänta på dina avkomlingar innan vi kommer, för vi kan få dig att leva igen på vetenskaplig väg, precis som vi kan göra med alla de personer som utav kärlek till sina skapare har väglett mänskligheten på det mänskliga geniets stig, på villkoret att deras kvarlevor bevaras i gravvalv.

Vår enda hjälp blir att vi visar oss allt oftare från och med nu, för att göra folk uppmärksamma på problemet och för att de ska vilja lära sig mer om sanningen som du för vidare till dem. Efter hand, tack vare det ökande antalet framträdanden, kommer publikopinionen att sansas och vår närvaro kommer inte längre att utlösa meningslös dyrkan, utan istället en djup önskan hos befolkningen att komma i kontakt med oss.

Du ska kalla din rörelse för RAEKSKA RÖRELSEN

Kapitel 7 - Elohim

Kärnvapen

Överbefolkning

Evighetens hemlighet

Kärnvapen

Innan vi skiljs åt för sista gången, har du några frågor att ställa mig?

- Du har beskrivit visionen av Hesekiel som människor utrustade med rymddräkter, och du har sagt mig att atmosfären på er planet inte var densamma som atmosfären på Jorden. Varför bär du inte rymddräkten nu?

- För att vi också har utvecklats vetenskapligt och nu kan klara oss utan dem. Mitt ansikte verkar vara ute i öppna luften, men är i själva verket skyddat av en osynlig skärm bestående av avstötande strålar genom vilka jag andas en annorlunda luft jämfört med er. Dessa strålar låter vågorna passera, men inte luftmolekylerna. Du kan jämföra detta med att man släpper ut bubbelridåer i era hamnar, som hindrar bränsleavfall från att slippa ut.

- Är atombomber farliga för mänskligheten?

- Ja, mycket farliga. Men om mänskligheten inte blir visare och fredligare, kommer era atombomber att göra det lättare för oss att förstöra er civilisation, om vi någonsin kommer att behöva förstöra er. Ni kanske kommer att förstöra er själva. Om ni inte förstör er själva och blir ett hot för oss, behöver vi endast förstöra ert förråd av bomber utan att sända offensiva vapen mot er. Vi kunde göra detta med strålar eller med telepati, på ett sådant sätt att en av stormakterna agerar angripare, vilket skulle automatiskt utlösa en dödlig hämnd. Om folk inte vill bli utsatta för denna fara längre, behöver de bara ta ifrån militären deras kärnvapen. Sådan kärnkraft, varsamt använd, skulle kunna innebära ett stort steg framåt för länder som inte har tillräckligt med energi. Det är nödvändigt att ni stoppar kärnvapenprover, eftersom ni inte vet vad ni utsätter er för. Hur som helst, om mänskligheten fortsätter att leka med kärnvapen, kommer det att underlätta för oss om vi skulle behöva tystna ner det.

- Finns det några kvinnor på er planet?

- Ja, det står skrivet i Bibeln, och jag fick dig att markera artikeln i fråga.

- Och barn också?

- Ja, vi kan få barn precis som ni.

Överbefolkning

- Men du talade om för mig att ni var odödliga på något sätt. Hur kämpar ni mot överbefolkning?

- Faktum är, att problemet kommer att uppstå på Jorden mycket snart. För att lösa problemet, och ni borde lösa det nu eftersom ni är tillräckligt många, måste ni utveckla födelsekontroll, och ni måste införa strikta lagar som tillåter kvinnor att endast föda två barn. Om två är lika med två, kommer befolkning att nå en punkt när den upphör att öka. Vi kommer även att observera hur ni klarar detta. Det blir ytterligare ett bevis på er intelligens, för att se om ni har förtjänat vårt arv. Jag ger dig lösningen till ert nuvarande problem för er som endast lever, i genomsnitt sjuttiofem år. För oss, är problemet verkligen annorlunda. Vi är inte odödliga. Vi kan leva tio gånger längre än ni, tack vare ett litet kirurgiskt ingrepp, det Bibliska ”livets träd”. Vi har barn och vi respekterar de regler jag just förklarat, vilket håller vår befolkningsnivå konstant.

- Hur många är ni?

- Vi är omkring sju miljarder.

- Vi har nu träffats sex dagar i rad, åkte du tillbaka till din planet varje gång?

- Nej, jag återvände till ett intergalaktiskt skepp som vi använder som bas och som alltid är nära Jorden.

- Hur många är ni på rymdskeppet?

- Sju, och på vår planet finns det sju provinser. Varje provins har en representant på rymdskeppet. Om vi lägger till två som är ansvariga för rymdskeppet, är det permanent nio stycken ombord.

- Om folket på Jorden gör exakt som ni vill, vad händer då?

- Vi kommer då officiellt till det residens som ni har förberett, och vi kommer att be er att bjuda in representanterna för mänsklighetens viktigaste länder, för att totalt förenas med människorna på Jorden. Om allt går väl kommer vi att låta mänskligheten att successivt få behållning av vår avancerade vetenskapliga nivå. Beroende på hur det används, märker vi om kan ge mänskligheten tillgång till all vår kunskap, för att sedan låta er träda in i den intergalaktiska eran med våra 25.000 år av vetenskaplig utveckling som ert arv.

- Är ni den enda värld som har nått en sådan avancerad vetenskaplig nivå?

- I den här delen av universum, ja. Det finns ett oändligt antal världar bebodda av mänskliga livsformer vars vetenskapliga nivå är lägre än vår, även om deras nivå är mycket högre än er. Det som gör oss rädda för att försvinna är att vi har inte funnit någon planet med en civilisation så högt utvecklad som vår egen. Vi har ekonomiska relationer med många andra planeter, där liv har skapats av andra människor som måste ha haft en vetenskaplig nivå lika hög som vår, vilket deras religiösa skrifter visar oss. Tyvärr har vi inte funnit civilisationen som skapade dessa världar, men kanske kommer vi att finna dem längre fram, då vi fortsätter att utforska universum, hela tiden allt längre bort. I de flesta fall kom deras planet för nära solen och liv kunde omöjligt existera, eller så exploderade deras sol eller så blev det för kallt. Även om vi inte har märkt något onormalt för tillfället i vårt system, får allt det här oss att frukta det värsta.

- Har ni inte någon religion där ni lever?

- Vår enda religion är det mänskliga geniet. Vi tror bara på det och vi älskar speciellt minnet av våra egna skapare som vi aldrig sett igen och vars värld vi aldrig lyckats finna. De måste ha försvunnit. De hade vidtagit försiktighetsmått genom att sätta ett stort rymdskepp i omlopps bana runt vår planet, försett med all deras kunskap, och som automatiskt landade på vår planet när deras värld förstördes.

Tack vare dem, har vi övertagit facklan. Denna fackla som vi skulle vilja se att folket på Jorden tar över.

- Och om er planet förstördes?

- Om vår planet skulle förstöras, har samma förberedelser vidtagits, så att ni automatiskt skulle arva vår kunskap.

Evighetens Hemlighet

- Ni lever tio gånger längre än vi?

- Våra kroppar lever, i genomsnitt, tio gånger längre än era, som de första människorna i Bibeln - mellan 750 och 1.200 år. Men vårt sinne, vårt verkliga jag, kan verkligen vara odödligt. Jag har redan förklarat för dig att, om man börjar med vilken cell som helst i kroppen, kan vi återskapa hela personen med ny levande massa. När vi är i full kontroll över våra möjligheter och vår hjärna har nått sin maximala effektivitet och kunskap, kan vi kirurgiskt avlägsna och konservera en liten del av kroppen. När vi dör, kan vi, genom att ta en liten del av den konserverade kroppen, återskapa den som den var vid den tiden. Jag säger som den var vid den tiden och menar med all dess vetenskapliga kunskap, och naturligtvis, med dess personlighet. Men kroppen är gjord av nya delar och har möjligheten att leva vidare i tusen av era levnadsår. Och så fortsätter det i all evighet. Men för att begränsa befolkningsökningen, har endast genier rätt till evigt liv. Vid en speciell ålder tas ett cellprov av alla personer på vår planet, som ger förhoppningen om att de skall utväljas för återskapande efter deras bortgång. De inte bara hoppas på det, men de försöker också förtjäna denna återuppståndelse under sin livstid. När de har dött, möts ett storråd av eviga för att döma, i en 'sista dom', vem av de som dött under året förtjänar ytterligare ett liv. Under en period av tre livstider, är det hela en försöksperiod för den odödliga, och i slutet av denna period, möts de Evigas råd för att döma i ljuset av vars och ens arbete, vilka som är värdiga att ingå i de Evigas råd som en livslång medlem. Från den tidpunkt då de önskar leva igen, har de inte längre rätt till att få barn, men detta i sig motverkar ju inte möjligheten till kärlek. Detta hjälper oss att förstå varför vetenskapsmännen, som satt i de Evigas råd, önskade skapa liv på andra planeter. De överförde sina fortplantningsinstinkter till andra planeter.

- Vad kallar ni er själva?

- Om du önskar ge oss ett namn, även om vi kallar oss själva män och kvinnor på vårt eget språk, kan du kalla oss "Elohim" eftersom vi kom från himlen.

- Vilket språk använder ni på er planet?

- Vårt officiella språk liknar mycket den gamla hebreiskan.

- Är du inte rädd att, varje dag som vi har pratat här, andra människor skulle kunna överraska oss?

- Ett automatiskt system skulle genast ha varnat mig om andra människor kommit nära oss inom en farlig radie, i luften eller på marken.

- Vad har ni för livsstil och jobb där ni bor?

- Det mesta av vårt arbete är intellektuellt då vår vetenskapliga utveckling gör det möjligt för oss att använda robotar för allt arbete. Vi arbetar bara när vi känner för det och då endast med hjärnan. Det är bara våra konstnärer och atleter som "arbetar" med sina kroppar och endast för att de själva valt att göra så. Vår väl utvecklade atomenergi är nästan outtömlig, tack vare att vi har funnit vägar att använda atomen i en sluten bana, på samma sätt som vi använder solenergi. Vi har många andra energikällor och vi använder inte nödvändigtvis uran i våra kärnreaktorer, utan många andra enkla och ofarliga ämnen.

- Men om ni lever så länge, och inte arbetar, blir ni inte uttråkade?

- Nej, aldrig, för vi gör alltid sånt vi tycker om att göra, och speciellt att älska. Vi tycker att våra kvinnor är mycket vackra och utnyttjar detta till det maximala.

- Existerar äktenskap?

- Nej! Män och kvinnor är båda fria. Par existerar. De som önskar leva i par kan göra så, men de kan återfå sin frihet närhelst de önskar. Vi älskar alla varandra. Svartsjuka existerar inte, eftersom alla kan få allt, och egendom existerar inte heller. Det finns ingen brottslighet där vi lever, därför inga fängelser och inte heller någon polis. Hur som helst, finns det många läkare och vi har regelbundna besök hos psykologer. Om man upptäcker den minsta psykologiska obalans hos en person, vilken skulle kunna orsaka handlingar emot den individuella friheten eller andras liv, påbörjas en behandling för att återbringa personen till normalt tillstånd.

- Kan du beskriva en dag för en vanlig person där du bor?

- På morgonen när hon vaknar, stiger hon upp och tar ett bad, för det finns simhallar överallt där vi bor. Hon äter frukost och sen gör hon vad hon känner för att göra. Alla "arbetar", men bara för att de vill och känner för att jobba, eftersom ingen får någon lön där vi bor. De som "arbetar" gör det alltid väl, eftersom det är en kallelse. Bara de odödliga har speciella uppgifter, som till exempel övervakning av de elektroniska hjärnorna och datorerna som används till livsviktiga uppgifter, som energi, mat och organisation etc. Av sju miljarder invånare finns det endast sju hundra eviga och de lever helt och hållet avskilda från alla andra. De har förmånen att vara odödliga, men de har uppgiften att ta hand om allting för alla andra som inte är skyldiga att arbeta.

Till dessa sju hundra eviga, måste vi lägga till tvåhundra aspiranter (ungefär sjuttio per år, det vill säga tio från varje provins). Av de sju miljarder, är det bara ungefär fyrtio miljoner barn. Det är först när de blir äldre (mellan 18 till 21 år, beroende på varje enskild individ) som barnen undergår en operation som ger dem en livslängd på mer än sjuhundrafemtio år. Från och med den dagen, kan de också få barn. Detta medför att de äldsta av vår invånare kan känna sina släktingar i nedstigande led i upp till femtio generationer. Av sju miljarder invånare finns det endast ungefär en miljon inaktiva personer och nästan alla av dem är under behandling för psykologiska störningar. De blir behandlade av våra läkare under sex månader. De flesta personer är intresserade av konst och de målar, skulpterar, spelar musik, skriver, producerar filmer och deltar i sportaktiviteter etc. Vi har ett fritidssamhälle i ordets fulla bemärkelse!

Våra städer har en genomsnittsbefolkning på 500 000 personer utspridd över ett mycket litet område. En stad är faktiskt ett stort hus som är beläget på en hög plats. Därinne kan människorna sova, älska eller göra vad de vill. Dessa "stadshus" är ungefär en kilometer i längd och höjd och genomkorsas åt alla håll av vågor som används för att kollektivt förflytta sig. Man tar på sig ett speciellt skärp och placerar sig i en vågström som mycket snabbt förflyttar dig dit du vill komma. En stad är kubisk i form, så att de inte "äter upp" landsorten, som är fallet där ni lever. En av era städer med till exempel ett invånarantal av 500.000 täcker en yta tjugo gånger så stor som vår. Resultatet blir att när ni vill åka ut på landet, behöver ni åka i flera timmar, medan hos oss är ni där inom tio sekunder. En hel stad är ritad av samma arkitekt, så att det blir vackert för ögat och smälter samman i en perfekt harmoni med landskapet.

- Men blir inte folk uttråkade som inte har någonting att göra?

- Nej, vi anordnar ett antal aktiviteter åt dem. Man ser till varje individs egenvärde, och alla vill visa att de har ett egenvärde, vare sig det är inom konst, vetenskap eller idrott. Varje person vill göra intryck för att kunna bli odödlig, eller endast för att bli beundrad av samhället, eller... av en kvinna. Vissa personer tycker om att ta risker och att ta ifrån dem risken att dö, skulle vara att ta ifrån dem lusten att leva, det är därför farliga idrotter är mycket populära.

Vi kan återbringa vem som helst till livet av de som skadats, men de som utövar dessa idrotter måste skriftligen gå med på att inte återupplivas om de skulle dö medan de utövar sin idrott. Vi

har en sorts kärnkraftsbil-tävling som skulle fascinera er och även mera våldsamma aktiviteter som boxning och, ännu våldsammare än det, en sorts rugby där spelarna är nakna och där allting är tillåtet, boxning, brottnig och så vidare... Allt detta kanske verkar barbariskt för dig, men glöm inte att alla extremer måste balanseras för att undvika ett totalt sammanbrott. En välutvecklad civilisation borde ha primitiva motsatser. Om vårt folk inte hade sina idoler i sina favoritidrotter, skulle de endast ha en önskan kvar, att dö. En individs liv måste respekteras, men dess önskan att dö eller dess lek med döden, måste också respekteras och tillåtas inom välstrukturerade och väldefinierade speciella inriktningar. Där vi bor anordnas det tävlingar varje år i alla typer av aktiviteter. En av dem är världsomspännande, så att vi kan utse de bästa individerna för evigt liv. Alla lever för denna aktivitet. Varje år, vare sig det är inom målning, litteratur, biologi, medicin eller i vilken specialinriktning som helst, där den mänskliga hjärnan kan uttrycka sig, hålls en tävling i varje provins. Efter det att de eviga från varje enskild provins röstat är "mästarna" samlade i huvudstaden för de evigas omröstning, som utser mästarnas mästare. De blir sedan presenterade för de Evigas råd, som efter detta väljer ut de som är värdiga att bli kandidater till odödlighet.

Detta är målet - detta är allas ideal. Oreda kan mycket väl få en primitiv aspekt, när det högsta målet är så stort.

- Betyder det att de eviga har ett helt annat sätt att leva än de andra invånarna

- Ja! De lever avskilt i städer reserverade för dem, där de möts regelbundet för att ta beslut.

- Hur gamla är de äldsta?

- Den äldste av de eviga är rådets president som är tjugofem tusen år gammal. Du ser honom framför dig. Jag har levt i tjugofem olika kroppar fram till idag och jag var den förste som detta experiment utfördes på. Det är därför jag är president för de eviga. Det var jag som dirigerade skapelsen av livet på Jorden.

- Dina kunskaper måste vara omätliga?

- Ja, jag har samlat ganska mycket kunskap och jag kommer inte att kunna lära så mycket mer. Det är på detta sätt som folket på Jorden kanske är överlägsna oss, därför att volymen av den delen av den mänskliga hjärnan som samlar information, minnet, är större. Människor på Jorden kommer därför att kunna lagra mer kunskaper än oss och skulle därför kunna avancera vetenskapligt längre. Det är detta som skrämmer motståndarna till de Evigas råd. Folk på Jorden kan göra framsteg fortare än oss om inget stoppar dem.

Utbildning på kemisk väg

- Men kunskapen som studenterna samlar på sig måste vara enorm, och ta väldigt lång tid?

- Nej, tack vare en viktig vetenskaplig upptäckt, som faktiskt era vetenskapsmän har börjat upptäcka, kan varje student få sina kunskaper genom ett kirurgiskt ingrepp.

Era vetenskapsmän har just upptäckt att man kan ta vätska ifrån hjärnan på en utbildad råtta och spruta in i hjärnan på en annan råtta. På detta sätt överför man kunskapen från den lärda råttan till den andra. Vi kan överföra information genom insprutning av "minnessubstans" i hjärnan, vilket innebär att våra barn nästan inte har något inlärningsarbete att utföra. De får regelbundna injektioner av denna substans, tagen från folk som har den information som behövs för utbildningen. Därför gör barnen bara intressanta saker, som de planerar själva, som att till exempel teoretiskt bygga upp världen och att använda sin tid till idrott och konst.

- Förekommer det aldrig krig mellan provinserna i er värld?

- Aldrig! Idrottstävlingarna är tillräckligt utvecklade för att undertrycka krigsinstinkten. Dessutom gör det faktum att unga människor psykologiskt är beredda att riskera livet i spel, där det systematiskt förekommer många dödsolyckor i varje tävling, att krigsinstinkten kvävs då de som intensivt känner för att riskera sitt eget liv får sin drift mättad, och utan att blanda in de som inte vill bli vara med på sådana äventyrliga banor. Om idrott och spel var farligare på Jorden, men under välorganiserade former, skulle det kraftigt sänka risken för internationella konflikter.

- Är de sju provinserna lika i er värld?

- Nej, här, precis som på Jorden, finns det olika raser och kulturer. Våra provinser skapades och baserades på de raser och kulturer, samtidigt som man respekterar friheten och självständigheten hos var och en.

- Skulle det vara möjligt för en människa att besöka er planet?

- Ja, men ni skulle behöva ha en rymddräkt på er, anpassad för andningen. Ni kunde leva utan en sådan dräkt i speciella bostäder där vi har reproducerat Jordens atmosfär och där många människor från Jorden lever, till exempel Moses, Elijah, Jesus Kristus och många andra levande vittnen för vår skapelse och som vi kan låta återvända till Jorden när tiden kommer för att stödja era redogörelser.

- Varför kan ni inte föra tillbaka dem med en gång?

- Därför att i er skeptiska värld skulle Jesus Kristus sättas på mentalsjukhus om han återvände. Föreställ dig att någon skulle landa bland er, och säga att han är "Kristus". Han skulle säkert bli hånad och snabbt inlåst. Om vi skulle ingripa genom att utföra vetenskapliga under för att visa att han verkligen är "Kristus", skulle det återbringa religionen baserad på "Gud", och ge stöd till det övernaturliga eller det mystiska, vilket vi ju inte heller vill.

Sedan sa den lille mannen adjö till mig för sista gången, efter att ha talat om för mig att han skulle endast återvända när jag åstadkommit vad han bett om. Han klev in i sin farkost som startade och försvann som det gjort de andra förmiddagarna.

Raeliska Rörelsen

Vilken berättelse! Vilken uppenbarelse!

När jag återvände hem och medan jag ordnade och kopierade anteckningarna som jag gjort, förstod jag vilken enorm uppgift som jag hade fått och jag kände att jag hade mycket liten chans att utföra den. Men eftersom det inte är nödvändigt att hoppas för att kunna åtaga sig något, bestämde jag mig för att göra exakt vad som begärts av mig, även om jag kanske skulle tas för en visionär. När allt kommer omkring, om det betyder att ha man har sett ljuset om man är visionär, så är jag mer än villig att bli tagen för en visionär. Det är bättre att kallas för visionär och veta sanningen, än att kallas klartänt och inte veta sanningen.

Jag önskar betona till alla sorters skeptiker att jag aldrig dricker alkohol och sover väldigt gott om natten. Ingen kan drömma under sex påföljande dagar, inte heller hitta på allt detta.

Till de som vägrar tro mig säger jag bara: Titta upp mot himlen så kommer ni att få se mer och mer saker som varken våra vetenskapsmän eller militärer kan förklara – förutom genom meningslöst pladder för att rädda det rykte som de tror att de skulle förlora om sanningen kom

från någon utanför deras slutna krets. Hur skulle en vetenskapsman inte kunna veta? De som fördömde Kopernikus – eftersom han vågade säga att jorden inte längre var universums mittpunkt – kunde aldrig erkänna att någon annan än de själva kunde avslöja allt det.

Men alla ni som har sett, eller kommer att se, oidentifierade flygande föremål som några kommer att bortförklara som drömmar, eller väderballonger, eller till och med hallucinationer, och alla ni som inte kommer att våga tala om det på grund av rädsla för att bli hånade, det är bara genom att ni samlas med de som tror, som ni kommer att kunna tala fritt.

Alla dessa avslöjanden gav mig en sådan känsla av välmående och en sådan inre frid i denna värld där vi inte vet vad vi ska tro, där vi inte kan tro på en vitskäggit Gud eller beklövad Djävul, och där vetenskapsmän inte kan ge precisa förklaringar på vårt ursprung eller våra framtida mål. I ljuset av dessa fantastiska avslöjanden, blir allt så tydligt och så uppenbart enkelt. När vi vet att det någonstans i universum, finns en planet full av folk som skapade oss för att likna dem själva, som älskar oss, samtidigt som de är rädda att deras skapelse ska överträffa dem – är då inte detta djupt rörande? Speciellt när vi förstår att det snart är vårt privilegium att delta i att vidareutveckla mänskligheten, som vi är en del av, genom att själva skapa liv på andra världar.

När du nu har läst denna bok som jag har skrivit, där jag har försökt att återge så klart som möjligt allt som berättats för mig och om du då tror att jag kanske har en enorm fantasi och att dessa texter endast kom till för att roa dig, då blir jag djupt besviken. Kanske ger dessa avslöjanden dig självförtroende i framtiden och hjälper dig att förstå mysteriet bakom vårt ursprung och mänsklighetens öde, och därmed svara på många frågor som du ställt dig själv på nätterna sedan din barndom: frågor om varför vi existerar och vad vi har för syfte här på Jorden. Om detta händer gläder jag mig verkligen.

Slutligen, om du förstår att allt jag sagt i denna bok är av djupaste sanning och önskar, som jag, att se dessa personer komma officiellt mycket snart för att ge oss sitt arv: Delta då i att förverkliga det som man bett mig utföra. Endast då kommer avsikten med denna bok att uppfyllas. Om det är så, skriv till mig och vi ska välkomna dig i den Raeliska Rörelsen. Vi kommer att bygga ambassaden som de önskar och, när vi är tillräckligt många i hela världen, och väntar på dem som skapat oss med den respekt och kärlek som de med rätta begärt, då kommer de och vi kommer att ärva deras enorma kunskap.

Alla ni som tror på Gud eller på Jesus Kristus, gör rätt i att tro. Även om allt inte var exakt som de ville att ni skulle tro, fanns där en grund av sanning. Ni gör rätt i att tro på grundandet av skrifterna, men fel att ge ert stöd åt Kyrkan. Om ni nu fortsätter att ge era pengar för att förse kardinalerna med de finaste kläder och tillåter att militären fortsätter existera med sitt kärnvapenhot, allt på er bekostnad, betyder det att ni önskar förbli primitiva och inte är intresserade av den gyllene ålder som ni har rätt till.

Om ni å andra sidan vill delta passivt eller aktivt i att skapa och utveckla Rörelsen för Elohim, Mänsklighetens skapare, fatta pennan och skriv till mig. Vi kommer mycket snart att vara tillräckligt många för att kunna välja den plats där ambassaden kommer att byggas. Om ni fortfarande är tveksamma, läs tidningarna och titta mot himlen där ni kommer att se att uppenbarelser av mystiska farkoster blir allt fler och ni kommer att skaffa mod till att sända ert brev.

BOK TVÅ:

Utomjordingarna tog mig till sin planet

Förord

När jag först började skriva den här andra boken ville jag helt enkelt berätta om hur mitt liv hade varit fram till mitt fantastiska möte den 13 december 1973. Det var nödvändigt för att ge svar till alla dem som i första hand frågat vad jag hade gjort innan dess, och i andra hand om det var någonting extraordinärt som jag hade råkat ut för under min barndom, och som kunde anses ha antytt ett öde som detta.

Jag blev själv förvånad när jag såg tillbaka på mina minnen, för även om jag ansåg att inget speciellt hade inträffat i början av mitt liv, så fann jag episoder som återigen dök upp och som formade en helhet när de kopplades samman, och såg att jag verkligen hade blivit guidad genom livet för att bli den jag var, och för att hamna där jag var den 13 december 1973.

Jag hade nästan hunnit skriva klart detta avsnitt när det andra mötet inträffade. Därav har jag endast kort sammanfattat mina tidigare minnen, för att kunna ge så mycket utrymme som möjligt åt den andra delen av det här budskapet och fullständigt återge det här andra mötet, som visade sig vara ännu mer fantastiskt än det första.

Kapitel 1 - Mitt liv fram till första mötet

Redan två år

Barndomen: Ett UFO över Albert

Druidernas påve

Poesi

Mötet

Föredragen

Redan två år

Två år! I nästan två år nu, har jag på något sätt försökt sprida den här sanningen som ofta verkar för stor för mig. Tiden går och jag känner att jag inte kommer någonstans. Men ändå, bit för bit, samlas det en fast kärna av folk runt mig, människor som förstår att "Boken Som Berättar Sanningen" verkligen gör just det.

Det är sjuhundra av dem när jag skriver dessa rader, och jag förstår att det är både få och många på en och samma gång. Få när vi tänker på de fyra miljarder människor som befolkar jorden, och många när vi tänker på hur få det var, som efter två år hade bestämt sig för att följa den man, som för tvåtusen år sedan, hade samma tunga börda att vara invigd, och som då skulle initiera sin tids primitiva människor.

Vilka är dessa sjuhundra? Är de, som hånarna tveklöst gärna vill tro, medelmåttor som skulle kunna fås att svälja vad som helst? Nej, inte alls. Några av dem är universitetsexaminerade eller doktorander i filosofi, psykologi, teologi, sociologi, medicin, fysik och kemi.

Lika mycket beundrar jag dem som är utan examen eftersom de, utan att ha skaffat sig kunskap genom studier genom vilka de kunnat inse att levande materia och människor som oss kan skapas på vetenskaplig väg, ändå kunnat känna på sig detta intuitivt, som människor som kan behärska materia och sätta sig själva i harmoni med det universum som de är en del av.

Jag måste säga att jag på det stora hela är optimistisk, och att jag tror att jag hittills har lett det uppdrag som har anförtrotts mig på rätt väg. För oavsett vad som än händer mig, är MADECH ("Mouvement pour l'accueil des Elohim createurs de l'humainte", "Rörelsen för att välkomna Elohim mänsklighetens skapare", nu omdöpt till Raeliska Rörelsen) igång och rör sig framåt och ingenting kommer någonsin att kunna stoppa det.

På två år har jag hållit nästan fyrtio föredrag, och eftersom vissa frågor kommer upp gång på gång, antar jag att vissa delar av budskapet behöver förtydligas. Så jag kommer att försöka göra det i det här arbetet.

Först av allt, vad levde jag för slags liv fram till mötet den 13 december 1973?

Jag måste erkänna att jag bara alldeles nyligen börjat blicka tillbaka på mitt liv för att komma på exakt hur jag hade blivit guidad för att vara tillgänglig och redo att handla på såväl andlig, psykologisk och känslomässig nivå vid den tiden.

Vissa händelser i min barndom hade aldrig verkat ha minsta mening när man såg på dem separat - men när de fördes samman hade de det.

Nu är allt klart och tydligt för mig, och jag berörs när jag minns några saker som jag ansåg var obetydliga när de inträffade. Det är för mig främmande att berätta hela mitt livs historia som om vartenda ögonblick var exceptionellt, men det verkar som om många vill veta mer om vad som hände mig innan. Och hellre än att överlämna det åt dem som vill förtala, berättar jag allt själv.

Barndomen: Ett UFO över Ambert

Som barn till en okänd fader, kan jag inte säga att jag hade en typisk barndom. Jag var vad som kallades ett "naturligt" barn - som om alla andra vore "artificiella" barn.

Min födelse var som en olycka - i alla fall i den lilla staden Ambert som är så hängivet katolsk att den kallas för "bönböckernas världshuvudstad". Vidare var den okände fadern, som inte var helt okänd, tydligen en judisk flykting. Vilket helgerån!

Min födelse doldes så mycket som möjligt - inte i en grotta, men i en klinik närliggande Vichy. Den skedde den 30 september 1946 runt klockan två på natten, och den var mycket svår. Men det kanske viktigaste var att jag blev till den 25 december 1945. Befruktningsögonblicket, det ögonblick när en varelse verkligen blir till och börjar utvecklas i moderns livmoder, är den riktiga födelsedagen för varje individ. Den 25 december har varit ett väldigt viktigt datum i över nästan tvåtusen år nu. För dem som tror på tillfälligheter, så började mitt liv med en tillfällighet.

När vi återvände till Ambert, försökte min mamma länge få mig att obemärkt passera som "en väninnas son som hon tog hand om för ett tag". Vi levde under samma tak som hennes far, som även när han fick reda på sanningen, visade sig vara den bästa morföräldern till mig under den korta tid som jag kände honom. Sorgligt nog dog han när jag fortfarande var ett litet barn. Jag fick senare berättat för mig hur road han varit när jag, efter ha sett honom trimma sina fruktträd, tog en sax och klippte... hans sallad.

Jag blev uppfostrad av min mormor och min moster som då, vilket de fortfarande gör, bodde tillsammans. De lärde mig att läsa och hjälpte mig att ta mina första steg, som jag kommer ihåg mycket klart - säkert det tidigaste minnet jag har i mitt liv.

Det var alldeles nyligen som min mormor berättade för mig att hon 1974 såg en märklig farkost flyga mycket snabbt och ljudlöst över Ambert nära hennes hus. Hon hade aldrig vågat berätta om det för någon av rädsla för att bli anklagad för att hallucinera. Det var först efter att hon läst min bok som hon bestämde sig för att tala med mig om det... och samtidigt bestämde hon sig för att bli medlem i MADECH. Hennes beslut att ansluta sig, var faktiskt, något av den viktigaste uppmuntran som jag fick.

Druidernas påve

I Ambert fanns det en gammal man som barnen var rädda för, och som äldre gjorde narr av. De kallade honom för "Jesus Kristus" eftersom han hade väldigt långt hår upprullat i en knut, och ett fantastiskt skägg. Han var alltid klädd i en lång kappa som nådde ner till hans anklar, och han bodde ungefär hundra meter från huset där jag och min mamma hade hittat en liten lägenhet. Han arbetade inte och ingen kunde förstå hur han hade råd att bo i det lilla huset framför den kommunala skolan.

När de blev äldre upphörde barnen att vara rädda för honom och började, liksom sina föräldrar, håna honom, skratta och göra grimaser när de följde efter honom hack i häl.

Personligen tyckte jag inte om att leka med de andra, jag föredrog att betrakta insekter och titta i böcker. Jag hade gått förbi den här mannen flera gånger på gatan och förvånats av hans ansiktsuttryck, som utstrålade äkta vänlighet, och av det sjuveraktiga leende som han hade varje gång han såg på mig. Jag förstod inte varför, men han skrämde mig inte, och jag kunde inte se något roligt med honom. Dessutom förstod jag inte varför de andra barnen drev med honom.

En eftermiddag följde jag efter honom, nyfiken på vart han var på väg, och jag såg honom gå upp till sitt hus. Han lämnade dörren öppen, som ledde in i ett litet, mycket mörkt kök. Jag gick närmare och kunde se honom sitta på en pall med det okynniga leendet på sina läppar, som om han väntade mig. Han vinkade åt mig att komma närmare. Jag gick in i huset och mot honom.

Han lade handen på mitt huvud och jag kände en underlig känsla. Samtidigt tittade han upp i luften och yttrade några ord som jag inte förstod. Efter ett par minuter lät han mig gå, fortfarande utan att säga ett ord, och fortfarande med samma mystiska leende.

Allt det förundrade mig då, men jag glömde snabbt bort det. Det var först på sommaren 1974, när jag läste en bok som min mor lånat mig om Auvergnés mysterier, som jag fick veta att Fader Dissard, den gamla mannen i fråga, var den sista Dissarden - det vill säga den sista levande druidiska "påven" - och att han varit död sedan många år.

Då mindes jag händelsen från min barndom, och tänkte igen på det mystiska leendet som den gamla mannen brukade ha varje gång jag gick förbi honom på gatan - vilket var varje dag, eftersom vi i princip var grannar. Nu vet jag precis vem det var han vände sig till när han tittade upp i luften och yttrade de där orden, precis som att jag vet exakt vad det var för lysande farkost som min mormor sett.

Det var också en annan sak som jag drog mig till minnes. Efter händelsen i Fader Dissards hus, räknade jag till nio ett antal gånger varje kväll när jag lade mig för att sova.

Det här är ett nummer som ofta dykt upp i mitt liv, som en kod som har tilldelats mig. Jag har aldrig kunnat hitta någon förklaring till denna plötsliga vana, som började flera år efter att jag hade lärt mig räkna mycket längre än nio, och därför inte kan vara resultat av att jag lärt mig utantill. Jag var sju år när denna händelse inträffade.

Poesi

Vid den tiden var djur det som betydde mest för mig, vilka jag älskade att måla av hela dagarna, så länge jag inte arrangerade snigeltävlingar. Jag var fascinerad av djurlivet och jag drömde då bara om att bli en upptäcktsresande, så att jag skulle kunna komma nära den mystiska faunan i de orörda skogarna.

Men vid nio års ålder - nummer nio igen - skulle allting förändras. Först av allt började jag upptäcka vad som skulle komma att bli en stor passion för mig - fart. Fart, det vill säga, allting på hjul, med eller utan motor. Fart och framförallt balans, känslan av rörelse och kampen mot sig själv, mot sina egna reflexer. Faktiskt den ultimata kontrollen av medvetandet över kroppen.

Det började med vilda tävlingar i nerförsbackar på en liten cykel som nästan saknade bromsar, och jag undrar hur det kommer sig att jag inte ramlade en enda gång. För att göra det hela ännu livligare, brukade jag ställa mig högst upp på en backe och vänta till dess att en snabb bil kom förbi. Sedan kastade jag mig in i en svindlande jakt för att hinna ikapp bilen och köra om den - till förarens stora förvåning - och väl nedanför backen vände jag om och gick tillbaka för att vänta på att nästa bil skulle komma förbi.

Ett par månader senare hade jag turen att vara med vid Tour de France motor-race och det blev kärlek vid första ögonkastet. Jag insåg då att det var möjligt att njuta av höga farter utan att först behöva cykla upp för en backe. Och man kunde göra det till sitt arbete.

Jag bestämde mig, så som man kan göra när man är nio år gammal. Jag skulle bli en racerförare.

Från den dagen kretsade allt i mitt liv runt motorsport. Ingenting annat intresserade mig och jag kunde inte se någon mening med att lära mig allt som de lärde ut i skolan, eftersom jag skulle bli en racerförare. Serietidningar byttes ut mot seriösa motorsports tidningar, och jag började otåligt räkna åren till dess att jag skulle kunna ta mitt körkort.

Det var också vid nio års ålder som jag fick min första erfarenhet av internatskola. Min mamma var förtvivlad eftersom jag inte längre ville göra någonting i skolan och att jag ständigt sa till henne att det var meningslöst för en racerförare att kunna sådant. Så hon bestämde sig för att skicka mig till Notre-Dame-de-France internatskola i Puy-en-Velay.

Hon hoppades att jag, utan tillgång till motorsports tidningar, skulle ta mig an skolarbetet, och på ett sätt hade hon inte helt fel. Men jag har väldigt dåliga minnen från den där första internatskolan, säkerligen eftersom jag var för ung när jag skickades dit.

Jag minns att jag grät många nätter i den stora sovsalen, och nu inser jag att det som jag antagligen saknade mest där, var möjligheten att få vara själv och meditera. Det behovet, som fick mig att gråta hela nätter, ökade bara min redan starka känslighet, liksom alla känslomässiga behov som förnekas.

Sedan upptäckte jag poesi.

Jag hade alltid varit mer dragen till litteratur än till matematik, om än bara som en intresserad och passiv läsare. Sedan kom längtan, behovet av att skriva - på vers om möjligt. Jag behöll mitt ointresse av matematik även om jag nu hade fått medelbetyg i det ämnet liksom i alla andra. Men i franska, och särskilt i skrivande, fick jag ofta högsta betyg - så länge jag gillade det givna ämnet. Jag skrev till och med en hel samling med dikter och vann förstapris i en poesitävling.

Det mest förvånande var att jag utan att ha blivit döpt, hade hamnat i en privat internatskola som drevs av katolska munkar, med allt vad det innebär - böner innan måltiderna, innan man gick och lade sig, innan man gick upp på morgonen, innan man studerade - och jag deltog i de dagliga gudstjänsterna med nattvard. När bröderna, efter mina sex månader med daglig nattvard, upptäckte att jag inte var döpt, verkade de fullständigt förskräckta. Jag tyckte faktiskt att det var roligt; den enda delen av deras gudstjänst som jag tyckte om, var faktiskt att man gratis fick smaka på brödet.

Det var också när jag var nio som jag kom in i puberteten. Jag tyckte verkligen om det och och upptäckte de hemliga och okända njutningar som ingen annan av de nioåriga pojarna i sovsalen verkade ha upptäckt, vilket blev en slags tröst i min inte helt tillfredställande ensamhet.

Slutligen var det när jag var nio som jag blev förälskad första gången - och det var den sortens intensiva kärlek som kan drabba barn i den åldern. Tack vare mina förbättrade resultat i skolan, hade min mamma gått med på att inte skicka tillbaka mig till internatskolan, och jag började i årskurs fyra i den kommunala grundskolan i Ambert. Där var hon, nio år gammal eller nästan, och hon hette Brigitte. Jag var blyg och rodnade fänigt. Det räckte med en blick under ett besök hos skolsyster, eller kanske en modest gest för att dölja den icke-existerande bysten för mina blickar, för att få mig att känna mig ömsint och en stark känsla av att vilja skydda denna så uppenbart bräckliga varelse.

Året därefter gick jag vidare i samma skola, i årskurs fem, i sällskap med min första kärlek som jag inte ens vågade prata med. Men jag lyckades ändå få sitta på bänken framför henne i början av skolåret, så att jag kunde vända mig om då och då beundra hennes ansikte som jag älskade. Jag var bara tio år och tänkte alltid på henne.

Det faktum att jag var nära henne sporrade mig och jag såg till att arbeta tillräckligt hårt för att slippa gå om ett år. På så sätt tog jag mig vidare till nästa årskurs utan att vara det minsta intresserad för mina studier.

Oturligt nog bytte vi nu ständigt klasser och hade olika lärare istället för bara en. Som följd av det var jag nästan alltid åtskild från henne, och jag gjorde nästan inga skoluppgifter - så lite att

jag året därefter återigen hamnade på en internatskola, nu i den lilla byn Cunlhat, som var ungefär trettio kilometer från Ambert.

Det var ännu värre där än vad det hade varit i Puy-en-Velay. Vi var alla hopträngda i små sovrum som knappt var uppvärmda, och värst av allt så fanns det praktiskt taget ingen disciplin. Så de största och starkaste pojkarna införde sina egna lagar. Jag tror att det var där jag utvecklade ett sånt hat emot våld.

En dag, trött på att trakasseras av pojkar emot vilka man inte vidtog några disciplinära åtgärder, gav jag mig iväg, bestämd att gå de trettio kilometer som skilde mig från mitt föräldrahem. Ingen märkte när jag gick iväg, och när skolans rektor kom ikapp mig med sin bil, hade jag redan hunnit gå tio kilometer.

Till min stora glädje blev jag utsparkad från skolan, och skickades tillbaka det katolska brödraskapet i Ambert, mitt i skolåret som en dagelev. Vilken lycka! Jag kunde nu se Brigitte varje dag på gatan. Hon hade nu hunnit bli tolv år, hennes lilla byst putade läckert ut, och för mig var hon vackrare än någonsin.

Jag blev allt mindre intresserad av mina studier och började njuta av att skolka, mest för att jag inte trivdes bland prästerna, som hade varit snabba att föreslå för min mamma att jag skulle döpas. Som tur var föredrog hon att vänta till att jag var gammal nog att förstå, så att hon kunde be om min åsikt.

Vad jag ville vid den tiden, var att jobba som bilmekaniker, eftersom jag hade lärt mig att det var en användbar merit för racerförare. Min mamma som hoppades att jag skulle bli ingenjör, ville till varje pris att jag skulle fullfölja mina studier, så hon tillät mig inte att bli lärling på en verkstad.

Nya upplevelser av att bli trakasserad gav mig åter en önskan efter att skriva dikter, och jag började strosa runt i omgivningarna med en anteckningsbok i handen istället för att vara med på lektionerna.

När jag blev fjorton, hamnade jag återigen på en internatskola Mont-Dore, ett läroverk där de tog emot alla de barn som inga andra skolor i regionen ville ta hand om. Jag hamnade i sällskap med en måttligt intressant samling av dummerjönsar och ”svåra fall”. Det var en av de senare, en typisk ”internatskole-höjdare”, som slutligen blev upphov till den riktning som mitt liv tog de nästkommande tio åren. Han hette Jacques och spelade elgitarr, vilket imponerade mig en hel del. Så fort det blev jullov, fick jag min mormor att köpa mig en fantastisk gitarr, och Jacques lärde mig några ackord.

Sedan började jag tonsätta mina dikter, och insåg att det uppenbarligen var omtyckt av dem som fick höra det. Så fort det blev sommarlov, började jag delta i några sångtävlingar i radio, vilka jag nästan alltid vann.

Det var också under det sommarlovet som jag upptäckte fysisk kärlek för första gången - med en barflicka som hade gillat mina sånger. Hon var tjugo år och lärde mig inte mycket annat än vilken effekt som en gitarr kan ha på kvinnor.

Följande år var jag femton år, och ville mer än någonsin leva mitt eget liv. En dag tog jag min gitarr under armen och en liten resväska, sa adjö till internatskolan med dess ointressanta studier, och liftade till Paris. Jag hade tvåtusen gamla franc i fickan och ett hjärta fyllt av hopp. Äntligen skulle jag få tjäna mitt eget uppehälle, spara tillräckligt med pengar för att ta mitt körkort när jag blev arton och bli en racerförare.

Som tur var blev jag upplöskad av en man som hade en oerhörd acceleration gömd under den diskreta karossen. När han sa att han var en racerförare och nämnde sitt namn, kunde jag berätta vilka bilar han kört och vilka tävlingar han vunnit. Han blev smickrad och förvånad, rätt okänd som han var, att träffa en ung pojke som kom ihåg alla hans bravader. Han berättade för mig att han tidigare arbetat som clown, och att han nu ägde en bilverkstad i syd-väst. När vi kom fram till Paris bjöd han ut mig på middag, och erbjöd mig till och med ett rum på hotellet där han bodde.

I foajén pratade vi lite med två unga kvinnor som var dansvärdinnor i en bar och som nu hade slutat sitt arbete för dagen. Jag sjöng några sånger och sedan gick vi till sängs, var och en med sitt förtjusande sällskap. Där blev jag, verkligen invigd i fysiskt älskande.

Nästa morgon gav jag mig av diskret, eftersom jag ville hitta ett rum och några kabaréer som skulle vara intresserade av mina sånger. Jag hittade varken eller och spenderade min andra natt i Paris, i tunnelbanan bland uteliggarna.

Jag hade inte ett öre kvar och på morgonen var jag utsvulten. Jag fördrev dagen med att dra benen efter mig och undrade i förtvivlan om jag någonsin skulle kunna ordna upp saker. Men den kvällen såg jag en man som spelade dragspel på ett kafés uteservering och kunderna slängde pengar till honom. Jag bestämde mig för att prova samma sak och det fungerade mycket bra redan från första stund. Jag var räddad.

Jag levde så i tre år, sov ofta var som helst och åt en smörgås då och då. Men jag gjorde enorma framsteg, och en dag var det en liten kabaret på den västra flodsidan som hyrde mig. Jag tjänade tio franc per kväll och behövde femton för att taxin tillbaka till Montmartre där jag bodde i ett litet rum. Men jag hade trots allt mitt namn på en affisch - även om det var i små bokstäver! Jag föreställde mig redan mitt namn högt upp på affischen i stora bokstäver, då jag såg vilken succé jag gjorde varje kväll.

En dag träffade jag skådespelaren Jean-Pierre Darras, som föreslog mig att ta lektioner i skådespeleri för att förbättra mitt scenframträdande. Eftersom jag inte hade råd att betala för dem, ordnade han vänligt så att jag kunde delta gratis i en kurs på Paris nationella teater. Så i tre månader deltog jag i Dullins kurs - och slutade sedan eftersom jag inte alls kände mig dragen till teatern.

Vid den tiden brukade jag presentera mig själv under pseudonymen Claude Celler, som jag hade valt som en hyllning till skidåkaren och racerföraren Tony Sailer. Jag hade ändrat stavningen så att mina initialer skulle bli CC - för att bibehålla mitt riktiga förnamn.

Jag började vinna många radiotävlingar och genom att sjunga i flera kabaréer, kunde jag nu leva hyfsat bra, och ännu viktigare spara tillräckligt med pengar för att kunna ta mitt körkort när jag blev arton, som planerat.

Men det räckte inte för att bli en racerförare. Först var jag tvungen att göra mig själv ett namn i hopp om att bli hyrd av ett större företag, och för det behövde jag en tävlingsbil, delta i några race på egen hand och, om möjligt, vinna dem. En racerbil är mycket dyr, och jag var tvungen att fortsätta spara i hopp om att kunna skaffa mig en sådan bil. Jag fortsatte att sjunga, och försökte lägga undan lite pengar. Många av mina vänner som skrev sånger hade spelat in skivor och verkade tjäna en hel del pengar från försäljningen. Så jag bestämde mig för att prova det, då jag nu hade nu över 150 sånger i bagaget.

Det första skivbolaget som jag kontaktade erbjöd mig ett treårskontrakt, som jag skrev under. Chefen för skivbolaget var Lucien Morisse, även chef för radiostationen Europe No. 1, som låg bakom en lång rad framgångsrika sångare. Min första skiva blev ganska framgångsrik, och den

andra, tack vare en sång som heter Le Miel et la Canelle (Honung och kanel) - blev ännu populärare. Den spelades ofta på radion:

Honung och kanel

Jag känner lukten av honung och kanel

Det doftar vanilj och kärlek

Jag känner lukten av honung och kanel

Flickor som jag alltid kommer att avguda

Den första var mörkhårig, Margot hette hon

Vi spelade flöjt i månskenet

Jag tog vägen till hennes ögon

Och följde vägen mot hennes hår

Den andra var blondin, hon hette Marielle

Stigen runt hennes former minns jag väl

Jag tog vägen till hennes ögon

Och följde vägen mot hennes hår

Den tredje var rödhårig, hon kallades Marion

För sitt vackra lilla ansikte och hennes fladdriga underklänning

Jag tog vägen till hennes ögon

Och följde vägen mot hennes hår

Gråt inte min vän, för imorgon är det vår

De är så underbara och du är inte tjugo än

Jag tog vägen till hennes ögon

Och du kan följa vägen mot hennes hår

Jag gjorde många framträdanden och deltog i många vägshower. Allting gick bra och jag hade till och med lyckan att bli utvald att delta i Golden Rose-sångtävling som hölls i Antibes.

Men de som guidade mig ville egentligen inte att jag skulle bli en alltför känd artist. Den här delen av mitt liv hade planerats för att jag skulle utveckla min känslighet, och vänja mig vid att uttrycka mig offentligt, men inte mer än det.

Trots att jag var en av de tävlande som utvalts till Golden Rose som annonserades på radion varje morgon, kom Lucien Morisse till mig en dag och förklarade att han var tvungen att ställa in mitt deltagande i tävlingen. Han sa att jag skulle förstå varför senare, men att han inte kunde berätta mer för tillfället.

Så det slutade med att jag inte deltog i Golden Rose-tävlingen, utan var tvungen att fortsätta leva på vad jag kunde tjäna på min sång, vilket jag insåg att det aldrig skulle bli tillräckligt för att kunna köpa mig en tävlingsbil. Därför tackade jag genast ja när jag fick ett erbjudande från skivbolaget om att bli en av dess representanter. Jag var övertygad om att jag skulle kunna spara ihop tillräckligt till en bil inom ett par månader.

Jag hamnade i Bordeaux, där jag var marknadsföringsagent med ansvar för femton regioner. Jag stannade där i ett år och slutade när jag hade tillräckligt för att köpa en tävlingsbil. Jag hann inte mer än att ställa in bromsarna på bilen innan en vän totalkvaddade den i en olycka. Men hur som helst hade jag skrivit nya låtar under året i Bordeaux och en förmögen vän insisterade på att jag skulle ge ut en skiva till, vilken han skulle finansiera.

Jag spenderade ännu ett år med att leva på min poesi och sedan, som för att få mig att radikalt ändra livsstil, var jag med om en väldigt allvarlig bilolycka.

Under en väldigt uttröttande resa somnade jag vid ratten och körde rakt in i en mur, i 100 km/tim. Över tio personer hade redan dött vid det stället. Jag fick flera frakturer, men jag överlevde. Jag låg orörlig i tre månader eller mer och mina besparingar tog slut. Jag tävlade fortfarande inte. Jag som hade drömt om att börja när jag var arton, hade ännu inte deltagit i en enda tävling, fastän jag var tjugotvå år.

Då jag ofta hade varit med vid racingbanor som åskådare, hade jag lagt märke till hur passionerat förtjusta unga människor var av den här sporten, och också att det fanns många pojkar som ville bli racerförare, men som inte visste riktigt hur de skulle gå till väga. Jag visste inte mycket mer än de gjorde, och jag intalade mig själv att det bästa sättet för mig att ta mig in på racingscenen skulle vara att hitta ett sätt att ta tillvara på deras entusiasm. Jag kunde skriva, så lösningen var uppenbar. Jag skulle bli en reporter för ett bilsportmagasin.

Jag kontaktade ett antal specialtidningar, men utan resultat för att så många andra entusiaster hade kommit på samma idé. Sedan lade jag märke till en liten annons i motordelen i *L'Equipe*, från någon som letade efter reportrar som både kunde skriva och fotografera, ingen erfarenhet behövdes.

Jag skrev och annonsören svarade att han skulle behandla min ansökan, men att jag var tvungen att skicka honom 150 franc för administrativa kostnader. I gengäld skulle jag få några filmrullar för att kunna göra ett arbetsprov om valfritt ämne. Jag skickade pengarna, fick en film och skrev artikeln - om ett bilrace naturligtvis - och skickade den direkt till den angivna adressen.

En kort tid därefter, fick jag ett brev i vilket jag ombads ringa ett nummer i Dijon, där huvudkontoret till förlaget som hade publicerat annonsen, låg. Jag träffade chefen för förlaget - en man som var runt trettio år som påstod sig ha gjort sig en förmögenhet som fotograf i USA.

Han verkade väldigt intresserad av mina idéer om att starta en motortidning för unga som hoppades på att bli racerförare och erbjöd sig att anlita mig som en chefredaktör för en dagstidning som skulle ges ut inom ett par månader. Han visade mig fabriken som han skulle köpa och göra om till tryckeri, presenterade mig för tryckaren i Dijon som han hade anlitat som chef, och han visade mig huset där jag och min fru kunde bo, bara ett stenkast från mitt kontor.

Jag svarade att det skulle passa mig under förutsättning att jag fick bevaka och delta i tävlingar. Han sa då att han också letade efter någon som klarade av att ta hand om en tävlingsavdelning i hans företag.

En vecka senare flyttade jag till Dijon med min fru, Marie-Paul. Vi hade varit gifta i ungefär tre månader, och hon väntade vår dotter. Jag hade träffat Marie-Paul i juni, och vi hade inte varit åtskilda en dag sedan dess. Vi hade gift oss tre månader senare, bara för att hennes familj blev chockad när de fick veta att vi inte hade tänkt gifta oss religiöst. Hennes familj var väldigt gammaldags och i början bad jag med dem innan måltiderna.

Min vistelse i Dijon varade hur som helst bara i två månader, och jag fick ingen lön. Det uppdagades att den "rika amerikanen" som hade velat starta en dagstidning just hade sluppit ut ur fängelse utan ett öre. Han hade svindlat över 500 unga personer, vilka liksom jag drömde om att bli racerförare, fotografer eller reportrar, på summor mellan 150 och 300 franc.

Jag hade arbetat i två månader för ingenting, och jag var nu full av idéer, men pank. Jag bestämde mig då för att starta på egen hand i den stora förlagsbranschen. Jag flyttade till Clermont-Ferrand, nära min mamma som då såg fram emot att snart bli farmor, och jag satte upp mitt eget förlag för att producera en tidning på mitt eget sätt. Snart fanns tidningen ute för försäljning tack vare tryckaren som också älskade bilsport, och som gick med på att ge mig kredit, trots att jag inte kunde ge honom någon form av garanti.

Det gick snabbt bra för tidningen och den blev snart en av de ledande inom området. Jag tog själv hand om de mest intressanta uppgifterna - att testköra nya modeller på den fantastiska Mas-du-Clos banan i Creuse, och på vägarna. På så sätt hade jag tagit mig in i motorsportens värld och jag fick låna bilar för att tävla. Äntligen höll min dröm på att förverkligas, och dessutom, insåg jag från början att jag var en begåvad tävlingsförare, och jag tog hem många segrar med bilar som var okända för mig.

I tre underbara år levde jag så här, hela tiden gjorde jag framsteg i min körteknik, och jag koncentrerade mig till 100 procent på det område som jag älskade - sportbilar. Jag måste säga att jag verkligen njöt av att ständigt flytta fram mina gränser och konstant förbättra kontrollen av mina reflexer och reaktioner. Hur som helst brydde jag mig varken om motorljud eller lukten av bränd bensin, och jag drömde om den dag då sportbilstillverkare skulle tvingas göra sina bilar lukt- och ljudlösa. Först då skulle jag helt kunna njuta av bilkörning i sin renaste form.

Men allt det här vändes upp och ner i slutet av 1973.

Mötet

Den där mycket speciella dagen den 13 december 1973- befann jag mig i en vulkankrater i Auvergne, Puy-de-Lassolas. Där träffade jag, som jag redan beskrivit, för första gången en utomjordisk man, eller rättare sagt den Eloha- singular för Elohim- som jag kom att träffa på

samma plats under de sex följande dagarna, och som under en timme per gång dikterade de fantastiska avslöjanden som utgör den första delen av det här ”budskapet”.

Under de första dagarna efter den händelsen, måste jag erkänna att jag undrade ifall jag skulle våga berätta det för någon överhuvudtaget. Det första som jag gjorde, var att göra en noggrann kopia av de anteckningar som jag hade tagit så gott jag kunnat, fastän alltför snabbt, medan min sagesman hade talat till mig. När detta var avklarat, skickade jag mitt manuskript till en seriös förläggare som enligt min vetskap inte publicerade esoteriska böcker eller science fiction. Jag ville självklart inte att ett budskap av denna vikt, skulle försvinna bland en samling av mystiska äventyrsberättelser eller ockulta böcker som riktar sig till människor som är intresserade av alternativ vetenskap.

Marcel Jullian, som drev förlaget, bjöd mig att komma till Paris och berättade för mig att manuskriptet var sensationellt. Men han sa att jag var tvungen att berätta mitt livs historia innan jag gick in på budskapet, och att det kunde behövas göras ett ”par små ändringar”.

Allt det var helt uteslutet. Jag ville inte ta upp hundra sidor med att berätta om mitt liv och sedan presentera budskapet som jag hade fått, som att jag som person var lika viktig som de saker vilka jag hade blivit ombedd att avslöja. Jag ville att budskapet skulle publiceras, men bara budskapet, även om det bara blev en tunn bok, och som därför var ointressant för förläggaren. Så jag bad Herr Jullian att returnera mitt manus. Han svarade att han inte hade det, eftersom en läsare hade lånat det, men så fort han fick tillbaka det skulle han posta det till mig.

Jag hade just återvänt från Clermont-Ferrand när jag fick ett telegram där jag ombads att återvända till Paris och delta i en tv-show kallad det Stora Shackbrädet, ledd av Jacques Chancel. Han var chef för en bokserie på förlaget dit jag hade skickat mitt manuskript. Han hade läst det och förstått att det var helt fantastiskt, oavsett om någon trodde på det eller inte. Så jag deltog i showen, och de tusentals brev som jag fick efteråt visade att, medan några skrattade, hade många tagit det jag hade sagt väldigt seriöst och ville hjälpa till.

Men dagarna gick och mitt manuskript kom inte tillbaka. Jag skickade ett rekommenderat brev till förläggaren, som svarade att manuskriptet skulle skickas till mig, men att de ännu inte hade hittat det. Efter tio dagar åkte jag tillbaka till Paris för att se om jag kunde göra något personligen, eftersom ingen längre ville svara på mina frågor när jag ringde och frågade om saken.

Den kända designern, Courrèges, som hade tagit kontakt med mig efter showen eftersom han var intresserad, gick med på att följa med mig till förläggaren för att ta reda på vad som hade hänt med manuset.

Marcel Jullian förklarade för oss att läsaren som hade manuskriptet hade tagit med sig det och åkt på semester, och de inte visste var han var eller hur de skulle kunna få tag på honom. Situationen blev allt märkligare.

Till slut återfick i alla fall Herr Courrèges manuskriptet och han återlämnade det till mig personligen. Jag undrar fortfarande om det verkligen hade försvunnit, eller ifall det bara hade lagts åt sidan för att hindra det från att publiceras. Om förlaget verkligen slarvade bort manuskript så lätt, skulle jag avråda andra författare från att skicka sina original dit.

Skakad efter missödet med manuset, och av den växande högen med brev från människor som var intresserade av att köpa boken med budskapen så fort den blev publicerad, erbjöd sig Marie-Paule att sluta sitt jobb som sjuksköterska för att hjälpa mig med utgivningen och distributionen av detta exceptionella dokument.

Jag gick med på det, eftersom jag var säker på att det var det enda sättet att ständigt ha kontroll över hur dessa skrifter användes. Eftersom det var oförenligt med allvaret i det uppdrag som jag hade fått, slutade jag omedelbart att arbeta för sportmagasinet och under hösten 1974 lämnade boken äntligen tryckpressarna.

Chocken för mitt nervsystem som orsakats av den här oväntade vändningen i mitt liv, hade gett mig buksmärtor och jag fick nästan magsår. Hela vintern led jag av en allvarlig magkatarr. Ingen medicin hjälpte och det var först efter att jag bestämde mig för att ta det lugnt genom att meditera och göra andningsövningar som smärtorna försvann som i ett trollslag.

I juni hade jag varit med i en tv-show, ledd av Phillippe Bouvard. Den hette *Lördag Kväll* och, sarkastisk som vanligt, hade Herr Bouvard klätt ut sin medarbetare som en Marsian, med rosa antenner och en grön kostym, och frågade mig ifall han såg ut som den person som jag hade mött.

Men många, som blev intresserade av det lilla som jag kunde säga, skrev till Philippe Bouvard och konfronterade honom för hans brist på respekt. Med anledning av de tusentals brev som han fick, bestämde han sig för att bjuda in mig till en annan show där jag skulle kunna säga lite mer. Övertygad om att jag inte skulle få säga tillräckligt, bestämde jag mig för att hyra Pleyel Hall ett datum strax efter tv-showen, och annonsera för intresserade tittare att jag skulle hålla ett tal där inom de närmsta dagarna. Jag hyrde ett rum för 150 personer, med möjlighet att byta till ett rum för 500 personer, eftersom jag inte visste hur många som skulle bry sig om att komma och lyssna på mig.

Till slut kom det över 3000 personer. Självklart kunde vi endast ta in 500 i salen som jag hade bokat och när alla stolar var tagna förklarade vi för de övriga att jag skulle ge ytterligare ett tal inom ett par dagar i den stora hallen med plats för 2000 personer. Naturligtvis var många missnöjda över att behöva åka tillbaka, några hade rest hundratals kilometer.

Allt gick bra och jag upptäckte att det fanns många som var redo att hjälpa mig och ge mig sitt stöd, bortsett förstås från de cyniker, som jag lyckades få att framstå som löjliga, till följd av deras frågor och deras ytlighet.

Trots att jag hade en fruktansvärd scenskräck, mycket större än vad jag någonsin haft när jag sjöng, så flöt allt på utan minsta avbrott, och svaren till de allra svåraste frågorna verkade komma från mina läppar utav sig själv. Jag kände verkligen att jag fick hjälp från ovan, precis som Elohim hade lovat mig. Jag fick känslan av att lyssna på mig själv medan jag gav svar som jag omöjligt kunde ha kommit på egen hand.

Det andra talet skedde några dagar senare. Jag var orolig för att de som inte hade kommit in i salen vid det första tillfället inte skulle komma tillbaka, och att jag därmed skulle stå med en väldigt dyr sal, som var tom till tre fjärdedelar. Det hade inte varit någon publicitet alls om det sedan tv-programmet, förutom en kort tre raders notis i *France Soir*, som var den enda tidningen som gick med på att ge publicitet åt det här andra föredraget.

Vid evenemanget kom långt över 2000 personer och salen blev full. Det var en triumf. Från det här tillfället och framåt hade jag inga mer tvivel på att jag skulle lyckas med mitt uppdrag.

Föredragen

Från och med september 1974, efter att ha hållit runt fyrtio föreläsningar, märkte jag vilka frågor som var vanligast. Jag kunde också se hur medlemsantalet i MADECH steg konstant och hur lokala kontor formades i alla stora städer i Frankrike kring de mest dynamiska och effektiva medlemmarna.

Jag såg också att några reportrar utförde sitt hantverk ärligt och bra, då deras jobb är att informera allmänheten genom att skriva eller berätta exakt vad de har sett eller läst om. Men några, som de från dagstidningen *Le Point*, skrev lögner. Även efter att rekommenderade brev hade skickats till dem för att påminna dem om att de var tvungna att återgälda en felaktig artikel med en rättelse, så gjorde de ändå inte detta riktigt.

Andra, som de på dagstidningen *La Montagne*, vägrade helt enkelt att informera sina läsare om att jag höll en föreläsning i Clermont-Ferrand, och utnyttjade därmed sin ställning av att vara den enda dagstidningen i det området. Deras nyhetschef hade faktiskt träffat mig och sagt att varken jag eller mina aktiviteter skulle nämnas i hans tidning. Allt detta på grund av att de ogillade att jag inte hade informerat dem först, innan jag framträdde i tv för första gången, och talade med ett av Frankrikes största tv- och radioföretag. En sorglig historia och ett fint exempel på yttrandefrihet. De vägrade till och med att sätta in en betald annons för det föredraget, samtidigt som det i samma tidning fanns helsidesannonser för porrfilmer.

Och dagstidningen *Le Point* fick en utflykt för MADECH-medlemmar till platsen där mötet hade inträffat, till att bli ett uteblivet möte med Elohim.

Dessa knep användes i ett försök att förlöjliga en organisation som var under uppbyggnad. Det är uppenbart lättare och mindre riskabelt för en nyhetstidning med en vidsträckt läsarkrets att göra detta mot en ny organisation som MADECH, än mot kyrkan med sin 2000-åriga historia.

Men den dagen kommer när de som har försökt att dölja eller förvränga sanningen kommer att ångra sina misstag.

Kapitel 2 - Det andra mötet

Observationen den 31 juli 1975

Budskapet: Del två

Buddism

Varken Gud eller själ

Paradis på jorden

Den andra världen

Mötet med de tidigare profeterna

En försmak av paradiset

De nya budorden

Till Israels folk

Observationen den 31 juli 1975

Det var i juni 1975 som jag bestämde mig för att avgå som ordförande för MADECH, först och främst för att det verkade som att rörelsen nu kunde klarar sig bra utan mig, och för det andra för att jag trodde att jag hade gjort ett misstag genom att strukturera organisationen enligt lagen från 1901 som likställde rörelsen, av sådan vikt för mänskligheten, med en bouleklubb eller en förening för krigsveteraner.

Jag trodde att det var nödvändigt att skapa en rörelse mer i harmoni med det fantastiska budskap som Elohim hade gett mig. Det krävde en rörelse som respekterade den förordning som våra skapare hade föreslagit - det vill säga geniokrati, humanitärism, avståndstagande från alla gudstroende religiösa läror, och så vidare.

Alla föreningar som baserades på 1901 års lag gick bokstavligen tvärsamt mot meningen i Elohims budskap, åtminstone på det sättet som vi hade organiserat den. Eftersom alla medlemmar i en sådan organisation skulle rösta, respekterade vi inte principerna för geniokrati enligt vilka bara de mest intelligenta människorna skulle vara med och fatta beslut. Så jag var tvungen att rätta till det här grundläggande misstaget, inte genom att gå så långt att avveckla MADECH, utan snarare förändra den i avvaktan på en effektivare förändring av dess struktur. Det här skulle inte gå emot stadgarna i 1901 års lag.

På det här sättet, skulle MADECH bli en organisation som skulle stödja den riktiga rörelsen som jag skulle skapa med dess mest öppensinnade medlemmar - i själva verket, en församling med MADECH guider.

Den här nya föreningen skulle samla de människor som önskar att öppna andras sinnen mot oändligheten och evigheten, och bli guider för mänskligheten genom att helt och hållet genomföra vad som efterfrågades i Elohims budskap. Så, i ett samhälle som söker att stänga människors sinne på alla sätt genom gudstroende religioner, sövande utbildning, fördummande tv-program och småsinta politiska strider, skulle jag försöka initiera människor som skulle gå ut i världen och försöka öppna andras sinnen. På så sätt skulle MADECH behålla sin vikt genom att bli en stödjande organisation som skulle bli en första kontaktpunkt för dem som upptäckt Elohims budskap. Den skulle bestå av utövande medlemmar, och sammanslutningen av guider skulle bli en rörelse med ”munkar” för att guida de utövande medlemmarna.

Jag visste att det fanns några av MADECH-medlemmarna som var rätt så kapabla att sköta organisationen, och jag fick bekräftelse på detta under valet av styrelsen. Min efterträdare som ordförande, Christian, var fysiker med en lovande framtid, och resten av styrelsen utgjordes också av människor som alla var lika representiva och kompetenta.

Det var också i juni månad som Francios, en av de mest hängivna MADECH-medlemmarna och en av de mest öppensinnade, kom och hälsade på mig i Clermont-Ferrand. Jag berättade för honom om min önskan att hitta ett hus på landet på en så avskild plats som möjligt, för att kunna vila ut och för att i lugn och ro kunna skriva en bok där jag skulle återberätta allt som hänt mig innan den 13 december 1973, innan någon kunde hitta på en massa nonsens om mitt förflutna. Han sa att han hade en avskilt belägen bondgård i Périgord, och att om jag gillade området, kunde jag stanna där en månad eller två, eller till och med så länge som jag ville, eftersom det inte var någon som bodde där.

Vi åkte iväg direkt för att titta på stället och, inspirerad av friden och tystnaden som jag fann där, bestämde jag mig för att stanna i två månader. Efter två veckor njöt så mycket av det att jag allvarligt funderade på att stanna kvar mer permanent.

Francois kom tillbaka för att vara med oss under slutet av juli, och vi började planera för flytten dagen efter mötet för firandet av den 6 augusti i Clermont-Ferrand. Jag hade ännu inte bestämt mig helt säkert, för jag var rädd att jag på något sätt skulle misslyckas med mitt uppdrag om jag flyttade från platsen där mitt fantastiska möte inträffat. Hur som helst, den 31 juli, medan min fru Marie-Paul, Francois och jag var ute för att få lite frisk luft, såg vi vad som måste ha varit en enorm farkost passera tyst och med ryckiga rörelser nästan ovanför huset.

Ena stunden rörde det sig med otrolig hastighet, men stannade också plötsligt flera gånger, fortsatte i ett sick-sack mönster ungefär 500 meter från där vi stod. Jag var glad över att andra var med mig för att bevittna händelsen, och jag kände en oförklarlig känsla av lycka. Francois berättade för mig att hans hår reste sig av hans känslor. För mig var det ett uppenbart tecken av samtycke från Elohim vad det gällde min flytt till det området.

Nästa morgon märkte jag att jag hade ett underligt märke på min ena arms biceps, nära armvecket. Jag gjorde inte direkt kopplingen till vad vi sett dagen innan, men senare sa många andra till mig att det bara kunde vara ett märke från Elohim. Det var en röd cirkel ungefär tre centimeter i diameter, det var ungefär fem millimeter tjockt och inuti fanns tre mindre cirklar.

Det här märket var oförändrat i två veckor, sedan smälte de tre mindre cirklarna ihop till en, vilket gav två koncentriska cirklar. Sedan efter ytterligare två veckor försvann de båda cirklarna och lämnade kvar en vit fläck på min arm, som jag fortfarande har kvar. Jag vill betona att jag aldrig led av det märket, och kände aldrig minsta klåda medan jag hade det. Några vidsynta

vetenskapsmän som jag visade märket för, spekulerade att det skulle kunna ha uppkommit medan ett cellprov togs genom en förfinad laser.

Mötet den 6 augusti tog slutligen rum som planerat i Puy-de-Lassolas kratern nära Clermont-Ferrand, och det mötet präglades av en utomordentlig känsla av broderskap och harmoni.

Jag hade bestämt mig för att hålla det här mötet för MADECH-medlemmar det här datumet utan att riktigt veta varför, men Elohim hade faktiskt guidat mig, eftersom några medlemmar under den dagens möte, informerade mig om att det var på dagen trettio år sedan atombomben fälldes över Hiroshima, och att det också var en kristen högtid, ”transfigurationen” eller ”Kristi förklaring”. Därar kan säga att det här var en slump.

Efter det mötet, hjälpte några MADECH-medlemmar mig att flytta, och jag slog mig ner i Périgord.

Budskapet: Del två

Den 7 oktober runt klockan elva på natten, kände jag en plötslig lust att gå ut och titta på himlen. Jag klädde mig varmt eftersom det var ganska kallt, och jag gav mig ut på en promenad i mörkret. Jag gick i en särskild riktning, utan att vara medveten om det, och plötsligt kände jag behov av att gå till en plats som Francois hade visat mig under sommaren, en övergiven plats mellan två bäckar och omgiven av skog. Den kallades för Roc Plat. Jag nådde den runt midnatt, smått undrande över vad jag gjorde där, men jag följde min intuition eftersom jag hade blivit tillsagd att jag kunde bli guidad på telepatisk väg.

Himlen var magnifik och stjärnor sken överallt för det syntes inte enda moln. Då jag stod där och såg på stjärnfall, lystes plötsligt hela himlen upp, och jag såg en enorm boll av eld dyka upp bakom buskarna. Jag rörde mig mot platsen där bollen av eld hade visat sig, fylld med en enorm lycka, då jag nästan var säker på vad jag skulle finna. Samma farkost som jag hade sett vid sex tillfällen i månaden december 1973 var där framför mig, och samma person som jag hade mött två år tidigare kom emot mig med ett leende fullt av vänlighet. Jag upptäckte en skillnad direkt. Han hade inte längre rymddräkten som såg ut att orsaka en gloria runt hans ansikte den första gången. Efter all tid som jag hade lagt ner på att försöka få världen att förstå att jag verkligen berättade sanningen, var jag underbart lycklig, att ännu en gång se den person som var ansvarig för att ha vänt mitt liv upp och ned. Jag bugade framför honom och han talade.

”Stå upp, och följ mig”, sade han. ”Vi är mycket nöjda med dig och med allt som du har gjort under de två gångna åren. Det är nu dags att gå igenom nästa steg, då du har visat oss att vi kan lita på dig. De här två åren var faktiskt bara en provotid. Du kan se att jag inte har skyddet för mitt ansikte idag, och att min farkost visade sig för dig direkt och inte hade några blinkande ljus. Allt det var bara menat för att lugna dig, så att jag skulle visa mig på ett sätt som generellt stämmer överens med din bild av rymdfarare. Men nu när du är tillräckligt utvecklad så att du inte blir rädd, så kommer vi inte längre att använda oss av sådana sätt för att närma oss.”

När jag följde efter honom in i farkosten, upptäckte jag att insidan var väldigt lik den jag hade sett vid vårt första möte -väggar med samma metalliska utseende som på utsidan, inga kontrollbord eller instrument, inga ventiler, och ett golv gjort av genomskinlig blå substans på vilket det stod två armstolar. Dessa var av genomskinligt material som påminde mig lite om uppblåsbara plaststolar, men utan att det kändes obehagligt.

Han bjöd mig att sitta ner i en av stolarna, satte sig i den andra och bad mig att inte röra mig. Han uttalade ett par ord på ett obegripligt språk, och jag kände hur maskinen verkade gunga lite. Sen kände jag helt plötsligt en känsla av kraftig kyla, som om hela min kropp höll på att förvandlas till ett isblock, eller snarare som om tusentals iskristaller trängde in i alla porer i min

hud, ända in i benmärgen. Det varade en mycket kort stund, ett par sekunder kanske, och sedan kände jag ingenting efter det.

Sedan reste sig min följeslagare och sade: ”Du kan komma, vi har anlänt.”

Jag följde honom ner längs den smala trappan. Farkosten stod orörlig i ett metalliknande runt rum omkring femton meter i diameter och tio meter högt. En dörr öppnades, och min guide bad mig att gå in och klä av mig helt och hållet. Efter det skulle jag få vidare instruktioner. Jag gick in i ett nytt runt rum som inte hade den minsta vinkel, som måste ha varit runt fyra meter i diameter. Jag klädde av mig och en röst bad mig att gå in i rummet som var framför mig.

I det ögonblicket öppnades en dörr, och jag gick in i ett rum liknande det som jag lämnat mina kläder i, men det var långt och lite som en korridor. Längs med denna korridor passerade jag under ljus av olika färger. Rösten talade sedan om för mig att jag genom att följa de målade pilarna på golvet, skulle komma in i ytterligare ett rum där ett bad väntade mig.

I det här rummet fann jag verkligen ett nersänkt badkar. Vattnet var ljummet, precis lagom, och diskret parfumerat. Rösten bad mig att utföra mina personliga behov, vilket jag gjorde, och sedan bad den mig att dricka innehållet i ett glas som stod på en liten hylla på den metalliska väggen. Det var en vit vätska utsökt smaksatt med mandel, och mycket kall. Sedan erbjöds jag några mjuka pyjamasliknande kläder som kändes som silke. De var vita, mycket välpassande, och hade lagts ut för mig på en annan hylla. Till sist öppnades en sista dörr för mig och jag såg min guide igen. Han eskorterades av två personer som liknade honom, men hade olika drag, och de var minst lika välkomnande.

Jag återförenades med dem i en enorm hall där jag upptäckte det ena undret efter det andra. Den var uppbyggd i olika våningar och måste ha mätt 100 meter i diameter. Den var täckt av en helt genomskinlig kupol, så genomskinlig att det från början inte ens framgick att det var en kupol. Tusentals stjärnor prydde himlen, och ändå var hela hallen klart upplyst med ett naturligt ljus som om det var mitt på dagen. Golvet var täckt med pälsar och lurviga mattor av otroliga, förtrollande färger. De mest beundransvärda konstverk fanns överallt, det ena vackrare än det andra, och vissa hade animerade och föränderliga färger. Överallt fanns växter - några ljusröda och andra blå, vackra som exotiska fiskar men flera meter höga. Bakgrundsmusik spelades som lät som en orgel och en ”sjungande” såg, med tillfälliga körer och basröster som framställde egendomliga vibrationer.

Den här musiken fick blommorna att böja sig och svaja i rytm och de bytte färg med varje förändring av musikstilen.

Varje gång någon talade blev musiken svagare så att vi kunde höra varandra utan svårighet och utan att behöva höja våra röster. Luften var parfumerad med tusentals dofter som också förändrades med musiken och våra positioner i rummet. Hela området hade utformats med ungefär tio vinklade hörn, som var åtskilda med olika nivåer och varje hörna hade en särskild karaktär. En liten bäck flöt genom allt det här.

Min guides två assistenter visade honom en mycket stor respekt och nästa sak han sade till mig var: ”Följ mig. Vi ska göra det bekvämt för oss, eftersom jag har många saker att berätta för dig.”

Jag följde honom till en grupp med fåtöljer och soffor gjorda av en väldigt mjuk svart päls, där alla fyra satte sig ner. Där talade min guide igen:

”Idag ska jag ge dig ett andra budskap som ska komplettera det som jag dikterade för dig i december 1973. Du har inget att anteckna med, men oroa dig inte, allt jag säger till dig kommer

att bevaras i ditt minne, eftersom vi här har en teknik som gör det möjligt för dig att minnas allt du hör.

Först vill vi gratulera dig för allt du har gjort under de två gångna åren, men vi vill varna dig för att resten av ditt uppdrag kan bli svårare. Men låt dig hur som helst aldrig nedslås, för dina ansträngningar kommer att belönas vad som än händer nu.

Till att börja med måste vi korrigera ett stycke i det första budskapet som vi gav dig, som du felaktigt skrev om angående ett eventuellt ingripande från vår sida för att förgöra mänskligheten. Det måste klargöras att vi inte kommer att ingripa. Mänskligheten närmar sig nu en vändpunkt i sin historia, och dess framtid beror bara på er själva. Om ni kan kontrollera eran aggressivitet mot varandra och er miljö, då når ni en gyllene tidsålder av interplanetär civilisation, i vilken universell lycka och fullbordande kommer att förverkligas. Men, om er civilisation å andra sidan ger efter för våld, då kommer mänskligheten att förgöra sig själv, antingen direkt eller indirekt genom allt detta.

Inget vetenskapligt eller tekniskt problem är oövervinnligt för det mänskliga geniet, så länge det mänskliga geniet är i kontroll. Men någon med en otillräcklig hjärna kan hota världsfreden, precis som ett geni kan bringa lycka till världen.

Ju snarare ni sätter upp geniokrati, desto tidigare kommer ni att undanröja risken för en katastrof orsakad av människor vars intellekt inte är tillräckligt utvecklade. I händelse av en katastrof som förstör mänskligheten, kommer bara de som följer dig att räddas och de kommer att återbefolka den övergivna jorden när all fara är undanröjd, så som det hände på Noaks tid.

Buddism

Min Guide gjorde en kort paus och fortsatte sedan:

Buddismen förklarar att vid dödsögonblicket måste en död persons själ vara tillräckligt vaksam för att kunna fly ett antal djävlar, annars blir den reinkarnerad och faller tillbaka i cykeln. Å andra sidan, om den klarar av att undkomma dessa ökända djävlar, blir den befriad från cykeln och når lycksalighetens tillstånd genom uppvaknande.

Faktum är att detta är en mycket bra beskrivning som inte är tillämplig för individen, men för mänskligheten som helhet. Den måste motstå dessa djävlar, som kan få den att falla tillbaka varje gång den är i position att välja. Dessa ”djävlar” är aggressivitet riktad mot våra medmänniskor eller mot naturen och ”lycksalighetens tillstånd” är en civilisations gyllene tidsålder när vetenskapen tjänar folket, och på så vis skapas ett paradiset på Jorden, där blinda kan se och döva kan höra med vetenskapliga hjälpmedel.

Om mänskligheten inte är tillräckligt på sin vakt om dessa djävlar, kommer den att falla tillbaka i reinkarnationscykeln, där den måste börja från början igen från ett primitivt stadium och progressivt avancera mot ett mer utvecklat samhälle i en fientlig värld, med allt det lidande som medföljer.

Det är därför svastikan finns med i vår symbol, som i många forntida skrifter symboliserar den här cykeln. Det är valet mellan paradiset, som en fredlig användning av vetenskap möjliggör, och helvetet som innebär att återvända till det primitiva stadiet där mänskligheten är underordnad naturen istället för att dominera och dra nytta av den.

På ett sätt är detta ett naturligt urval på en kosmisk nivå för arter som är kapabla att lämna sin planet. Bara de som har perfekt kontroll över sin aggressivitet kan nå detta stadium. De andra förgör sig själva så fort deras teknologiska och vetenskapliga nivå är sådan att de kan uppfinna

vapen kraftfulla nog att göra det. Det är därför vi aldrig är rädda för dem som kommer ifrån någon annanstans för att kontakta oss. Tusentals av kontakter har bekräftat denna absoluta regel i universum- folk som är kapabla att lämna sitt eget planetsystem är alltid fredliga.

När en art är kapabel att lämna sitt eget solsystem innebär det att den har övervunnit ”framsteg-förintelse cykeln” som kan inträffa när förmågan att hantera de egna aggressiva tendenserna saknas. Samtidigt som ni upptäcker de kraftfulla energikällor som gör att ni kan resa bortom ert eget solsystem, kan ni också skapa vapen av oåterkallelig destruktiv kraft.

Din region av jordgloben, Frankrike, är redan på rätt väg i sitt försök att ena Europa, och det borde bli det första landet utan en armé. Frankrike skulle då utgöra ett exempel för hela världen. Dess militär skulle så lägga grunden för en fredsbevarande Europeisk armé, och slutligen omvandla den till en kår för världsfred. Istället för att vara krigets väktare skulle militären bli fredens väktare, en titel som förtjänar oändligt mycket mer respekt.

Det är nödvändigt för ett viktigt land att visa vägen för andra att följa, och Frankrikes grannländer kommer inte att invadera det bara för att man har avskaffat obligatorisk värnplikt och använder sin professionella armé till tjänst för det Europa man håller på att konstruera.

Tvärtom skulle det här mycket snart att få andra länder att följa efter och gå samma väg som ditt land. När väl Europa är enat militärt kan dess ekonomi enas genom att skapa en enskild europeisk valuta. Sedan skulle samma process kunna användas runt om i världen, med tillägg för det vi redan berättat för dig i det första budskapet, ett enda världsspråk som skulle bli obligatoriskt i varje skola på jorden. Om ett land måste visa vägen, så är Frankrike det landet. Det är genom att förespråka en ”avskräckande kraft ” som vi samlar på oss vapnen för vår egen förintelse.

Var och en som vill avskräcka någon annan (i praktiken vet man aldrig vem), riskerar genom en oturlig handling att förvandla den ”avskräckande kraften” till en ingripande kraft, som skulle kunna vara förgörande för hela världen.

Det är genom det förflutna som mänskligheten ser framtiden. Detta är ett misstag. Vi borde istället vara kritiska till det förflutna och bygga nutiden för framtiden istället för att bygga nutiden utifrån det förflutna. Du måste förstå att för knappt trettio år sedan var folk i länder, som nu är utvecklade, fortfarande primitiva. Ni är bara på väg att träda fram. Det finns fortfarande miljontals människor på jorden som fortfarande är primitiva och som är oförmögna att se något på himlen utan att ta det för något annat än en ”gudomlig” manifestation. För övrigt vet ni att deistiska religioner fortfarande är mycket starka i alla ekonomiskt underutvecklade länder.

Ni måste inte visa vördnad för folk för deras ålder, utan efter deras intelligens, samtidigt som ni måste se till att de äldre får ett värdigt liv. Våra avlägsna förfäder borde inte respekteras och dessutom borde de ses som ett exempel på stackars, begränsade, primitiva folk som var oförmögna att öppna sig själva för universum och som inte kunde föra vidare särskilt mycket av värde från en generation till nästa.

Varken Gud eller själ

Min guide fortsatte med att säga:

”Ju mer primitivt ett samhälle är, desto mer kommer deistiska religioner att blomstra i det. Dessa religioner är faktiskt kultiverade av besökare från andra planeter, som inte har något annat sätt att i frid besöka världar som ännu inte kommit över sin aggressivitet. Om ni når stadiet där ni blir utvecklade besökare i primitiva världar, kommer ni bli tvungna att använda ett sådant system, vilket faktiskt är väldigt underhållande och som innefattar att framställa er som gudar för

dem. Faktum är att detta är mycket lätt eftersom, för primitiva människor, måste ni vara gudomliga om ni kommer från himlen. Självklart måste ni överdriva lite för att bli respekterade och behagligt mottagna, vilket inte gör någon skada. Vi fortsätter att göra framträdanden på jorden för att se om det fortfarande fungerar och för att se reaktionerna hos officiella myndigheter, regeringar och pressen. Det roar oss en hel del...

Som vi redan har förklarat för dig i den första delen av det här budskapet, finns det ingen Gud och uppenbart ingen själ. Efter döden finns ingenting om inte vetenskapen används för att skapa någonting. Som du vet är det möjligt att återskapa en död organism från en av organismens celler som innehåller dess fysiska och intellektuella fingeravtryck. Vi har upptäckt att en organism förlorar ett par gram i dödsögonblicket - faktum är att detta bara är den energi som alla levande saker har tillgänglig och som försvinner i det ögonblicket. Som du vet har energi precis som materia en vikt.

Du vet också att vi har upptäckt att det finns organiserat, intelligent liv på den oändligt lilla nivån, ganska säkert lika utvecklat som oss och jämförbart med det vi själva är. Vi har kunnat bevisa detta.

Med den utgångspunkten har vi upptäckt att stjärnorna och planeterna utgör atomerna av en gigantisk varelse som själv säkert betraktar andra stjärnor med nyfikenhet. Det är också högst troligt att folken, som lever på de oändligt små nivåerna av den gigantiska personen och deras likar, har haft perioder då de trott på en immateriell "Gud".

Du måste fullt ut förstå att allting finns i allting. I detta ögonblick i din arms atomer föds och dör miljontals världar vare sig de trott eller inte trott på en "Gud" och en själ, och när ett årtusende har gått för dig, har den gigantiska varelsen i vilken solen är en del av en atom bara hunnit ta ett steg.

Tiden är faktiskt omvänt proportionell mot massan, eller snarare, mot nivån hos livsformen. Men allting i universum är i rörelse och i harmoni med det oändligt stora och det oändligt lilla.

Jorden är levande liksom alla planeter, och för den lilla utväxt som är mänskligheten är det svårt att märka detta, eftersom tidens eftersläpning på grund av de enorma skillnaderna i massa, hindrar er från att känna dess puls. Inte heller skulle en av era röda blodkroppar eller en av de atomer som bygger upp era kroppar kunna föreställa sig att den bildar, med sina likar, en levande varelse.

Slutligen, vad som än händer med varje individ, behålls universums balans konstant. Men om vi vill vara lyckliga på vår nivå måste vi leva i harmoni med det oändligt stora och det oändligt lilla och med våra medmänniskor.

Inget argument för att styrka existensen av någon form av gud eller själ kan hålla när vi ser, om än bara kort, på universums oändliga natur. Ingen himmel kunde existera på ett speciellt ställe, eftersom universum är oändligt, kan det inte ha ett centrum. Förutom det, vilket jag redan förklarat, kan det inte förekomma någon kommunikation mellan ett oändligt stort väsen och ett universum av oändligt små väsen, eftersom skillnaden i massa är för stor, och på så sätt skapar en skillnad i strömmen av jämförbar tid.

Slutligen, om man kan föreställa sig en odödlig själ som lämnar kroppen efter döden - en bild som är väldigt poetisk men ganska naiv eftersom den kommer från primitiva människors intellekt - kan man inte tänka sig vart den skulle ta vägen, förutsatt att universum är oändligt.

Den mängd energi som flyger iväg i dödsögonblicket upplöses på ett slumpartat sätt, och förlorar all sin identitet medan den blandas med alla energier som svävar i den omgivande luften.

Den identiteten är uppenbart ingraverad enbart i organiserad materia, likt cellerna i den levande varelsen som just dog. Denna materia är organiserad enligt det fingeravtryck som bestämdes av generna, från mannen och kvinnan, vid födelseögonblicket, när den första cellen skapades.

Med tanke på livets ursprung på jorden, kommer en del personer kanske säga: ”Din förklaring förändrar ingenting eftersom du inte kan förklara vad som fanns från den allra första början.”

Detta är en fäinig kommentar, som visar att personen som yttrar den inte har någon uppfattning om den oändlighet som existerar i tiden såväl som i rummet. Det finns ingen början och inget slut för materian eftersom ”ingenting förloras, ingenting skapas, allting omvandlas.”, som du redan hört det sägas. Materians form kan bara förändras enligt önskan av dem som nått en vetenskaplig nivå som tillåter dem att åstadkomma detta.

Det är samma sak för de oändliga nivåerna av liv. Det är vad den andra delen av vårt emblem representerar. Davidsstjärnan, som består av två sammanflätade trianglar, betyder ”som ovan, så också under”. Med svastikan, som symboliserar att allt är cykliskt, i mitten av den sexuddiga stjärnan, har du vårt emblem som innehåller alla visdom i världen. Du kan också hitta de två symbolerna tillsammans i forntida skrifter som Bardo Thodol eller den Tibetanska Dödsboken, och i många andra skrifter.

Det är uppenbarligen mycket svårt för en begränsad mänsklig hjärna att vara medveten om oändlighet, vilket förklarar behovet av att begränsa universum i tid och rum genom tron på en eller flera gudar som tillskrivs ansvaret för allting.

Det är verkligen så att de som inte kan nå en tillräcklig nivå av mänsklig förståelse av universum har svårt att förstå begreppet oändlighet, vilket inte gör mänskligheten exceptionell, utan bara till människor som är placerade i en speciell tid och plats i det oändliga universumet.

Folk föredrar uppenbarligen att saker är väldefinierade, klart begränsade, med någon form av slut, i deras egen sinnebild. De som frågar sig om de finns liv på andra planeter är de bästa exemplen på sådana begränsade sinnen, och vi tyckte väldigt bra om liknelsen du gjorde vid ett av dina föredrag, där du liknade sådana människor vid grodor på botten av sin egen damm, undrande huruvida det finns liv i andra dammar.

Paradis på jorden

”Ni skulle mycket snart kunna leva i ett riktigt jordiskt paradis om bara den teknik ni har idag användes till att tjäna människors välfärd, istället för att tjäna våld, arméer, eller personlig profit för ett fåtal.

Vetenskap och teknologi kan fullständigt befria mänskligheten inte bara från hungern i världen, utan också från tvånget att arbeta för att leva, eftersom maskiner ganska enkelt kan ta hand om de dagliga sysslorna själva tack vare automatisering.

Redan nu, i vissa av era modernaste fabriker där de brukade krävas hundratals personer för att bygga en bil, behövs nu bara en person för att se över en dator som beordrar och utför alla momenten i bilbyggandet. I framtiden kommer också denna person bli överflödigt. Facken är inte glada för det här, eftersom fabriker är i allt mindre behov av arbetskraft och friställer allt fler arbetare. Men ändå har fackföreningarna fel - Dessa fantastiska maskiner som gör arbetet åt 500 människor borde låta dessa 500 att verkligen leva istället för att berika bara en persons liv, deras chef.

Ingen individ ska behöva tjäna en annan, inte heller arbeta för någon emot lön. Maskiner kan lätt göra alla sysslor och ta hand om allt arbete, och göra det möjligt för människor att ägna sig åt

vad de blivit skapade för - att tänka, skapa och blomstra. Det är vad som sker på vår planet. Era barn måste inte längre uppfostras enligt de tre primitiva föreskrifterna av arbete, familj och land. Tvärtom, de borde uppfostras enligt principerna utveckling, frihet, universellt broderskap.

”Arbete” är inte heligt när det endast motiveras av behovet att tjäna tillräckligt för att leva ett arbetsamt liv fullt av besvärligheter. Det är till och med förfärligt förnedrande att sälja sig själv, och sitt liv, för att kunna äta, genom att utföra enkla arbeten som enkla maskiner kunde utföra.

”Familjen” har aldrig varit annat än ett sätt för forntida, såväl som moderna anhängare av slaveri, att tvinga människor att arbeta hårdare för ett påhittat ideal.

Slutligen, är ”patriotism” bara ytterligare ett sätt att skapa konkurrens mellan människor och sporra dem att utföra sitt heliga arbete med allt större ansträngning varje dag.

Dessutom, dessa tre koncept - arbete, familj, land - har alltid stötts av primitiva religioner. Men nu är ni inte längre ett primitivt folk. Skaka av era alla de dammiga gamla principerna och gör det bästa möjliga av era liv på jorden, som vetenskapen kan förvandla till ett paradiset.

Låt er inte övertalas av dem som talar om möjliga fiender och tillåter vapenfabriker att tvinga underbetalda arbetare att producera destruktiva vapen som ger profit till stora industrialister. Låt er inte övertalas av dem som skräckslaget berättar om fallande födelsetal, för unga människor förstår att de inte behöver så många barn, och att det är bättre att ha färre så att de kan vara lyckligare.

Låt er inte övertalas av dem som ständigt sticker anmärkningar under era näsor, som att ”grannfolken fördubblas och kan bli ett hot”. Dessa är samma människor som stödjer kärnvapenupprustningen under förevändningen ”avskräckande effekt”.

Slutligen, låt er inte övertalas av dem som säger att militärtjänsten lär er hur man använder vapen och att ”det alltid kan vara användbart”, samtidigt som de fortsätter att ladda upp kärnvapenmissiler.

De vill lära er våld, lära er att inte vara rädda för att döda en person som är precis likadan som du, med ursikten att denne bär en annan uniform, och träna er till dess att det blir en mekanisk reflex efter upprepad övning mot måltavlor.

Låt er inte övertalas av dem som säger att ni måste kämpa för ert land. Inget land förtjänar det. Låt er inte påverkas av dem som säger till er: ”Men om våra fiender anfaller vårt land, ska vi då inte försvara oss?” Svara att icke-våld alltid är mer effektivt än våld. Det är inte bevisat att de som dog för Frankrike hade rätt, hur hotfulla deras anfallare än var. Se på Gandhis triumf i Indien.

Sådana människor kommer att säga till er att ni måste kämpa för er frihet, men de glömmer att Gallerna förlorade sitt krig mot romarna och att fransmännen inte har det sämre bara för att de är ättlingar till de besegrade, då de dragit nytta av erövrarnas civilisation. Lev hellre i uppfyllnad, frihet och kärlek, istället för att lyssna till alla dessa trångsynta, aggressiva människor.

Det viktigaste hjälpmedlet ni har för att nå en lång och varande universell fred är televisionen, källan till en genuin planetarisk medvetenhet, som gör det möjligt att varje dag se vad som händer på andra sidan klotet, och att upptäcka att ”barbarerna” på andra sidan gränsen har samma glädjemen, samma sorger och samma problem som er själva. Den registrerar också vetenskapens framsteg, de senaste konstnärliga skapelserna, och så vidare.

Självklart är det viktigt att detta underbara medel för information och kommunikation inte faller i händerna på människor som använder det för att påverka allmänheten genom att sprida förvrängd information.

Ni kan verkligen betrakta televisionen som mänsklighetens nervsystem, som gör att varje individ kan vara medveten om andras existens och se hur de lever. Den förhindrar också att förvrängda idéer om andra sprids, vilket annars skapar en rädsla för främlingar. För länge sedan fanns rädslan för grannstammen, sedan rädslan för grannbyn, för grannprovinsen, och för grannlandet.

Det finns för närvarande en rädsla för andra raser, och om det här inte längre existerade, skulle det finnas rädsla för möjliga anfallare från en annan planet.

Det är nödvändigt att motverka denna attityd och vara öppen mot allt som kommer utifrån, för all rädsla för främlingar är ett bevis på en primitiv nivå av civilisation. I den bemärkelsen är televisionen oersättlig, och möjligen den viktigaste utvecklingen i varje civilisation eftersom, på samma sätt som radio, gör den det möjligt för alla de isolerade celler av mänskligheten, som människor är, att alltid vara informerade om vad andra gör. Som redan nämnts fungerar den precis som ett nervsystem i en levande varelses kropp.”

Den andra världen

”Du undrar antagligen var du är”, sade min guide. ”Du är nu faktiskt på en bas som ligger ganska nära jorden. I första budskapet noterade du att vi reser sju gånger snabbare än ljusets hastighet. Det var sant för 25.000 år sedan när vi landade på jorden. Sedan dess, har vi gjort många framsteg och nu reser vi genom rymden mycket snabbare. Det tar oss bara ett par ögonblick att göra resan som brukade ta två månader på den tiden, och vi fortsätter att utvecklas. Om du nu följer med mig, ska vi göra en liten tur tillsammans.”

Jag reste mig och följde mina tre guider. Vi gick igenom en luftsluss, och i ett vidsträckt rum såg jag en farkost, identisk med den som hade tagit mig från jorden, men mycket större. Utsidan måste ha varit ungefär tolv meter i diameter, och inuti fanns fyra säten, mittemot varandra, istället för två. Vi satte oss ner som tidigare, och ännu en gång kände jag samma känsla av intensiv kyla men den varade mycket längre den här gången - ungefär tio minuter. Sedan gungade farkosten till lätt, och vi klev ut via trappdörren.

Framför mig öppnades ett paradisiskt landskap, och jag kan faktiskt inte finna några ord för att beskriva min förtjusning då jag såg enorma blommor, den ena vackrare än den andra, och djur med ofattbara utseenden som gick omkring bland dem. Det fanns fåglar med mångfärgade fjäderdräkter, och rosa och blå ekorrar, med huvuden liknande björnungars, som klättrade i trädens grenar som bar både enorma frukter och gigantiska blommor.

Ungefär trettio meter från rymdfarkosten, väntade en liten grupp av Elohim på oss, och bakom dem kunde jag se en rad byggnader som liknade ljust färgade snäckskal i perfekt harmoni med växtligheten. Temperaturen var väldigt mild, och luften var parfymerad med oräkneliga dofter av exotiska blommor. Vi gick mot toppen av en kulle, och ett underbart panorama började visa sig. Oräkneliga små bäckar rann genom den frodiga vegetationen, och långt bort glittrade ett azurblått hav i solen.

När vi nådde en glänta, upptäckte jag till min stora förvåning en grupp människor som liknade mig, med det menar jag folk liknande de som lever på Jorden, inte Elohim. De flesta av dem var nakna eller klädda i mångfärgade silkestyger. De bugade respektfullt för mina tre guider och sedan satte vi oss alla ner.

Våra fåtöljer verkade ha blivit snidade i berget och var täckta med tjocka pälsar som alltid var fräscha och bekväma trots värmen. Några människor kom ut ur en liten grotta belägen alldeles intill, och de närmade sig oss, bärandes på fat fyllda med frukter, grillade köttbitar med de mest otroliga såser, och drycker med oförglömliga smaker.

Bakom varje gäst knäböjde två av de män som bar ut faten, redo att tillfredsställa den minsta önskan från dem som åt. De senare bad dem om vad de än önskade utan att ens titta på dem. Under måltiden hade en underbar musik satt igång, varifrån kunde jag inte avgöra, och unga nakna kvinnor, med lika välformade kroppar som servitörens, började dansa med oslagbar elegans på den omgivande gräsmattan.

Det måste ha varit ungefär fyrtio gäster liknande människor från Jordan förutom mina tre guider. Det fanns vita, gula och svarta män och kvinnor som alla talade ett språk jag inte kunde förstå, som påminde om hebreiska.

Jag satt till höger om den Eloha som jag hade träffat två år tidigare, och till vänster om de två andra Elohim. Mittemot mig satt en ung man med skägg, väldigt vacker och väldigt smal. Han hade ett mystiskt leende på läpparna och han utstrålade en broderlig känsla. Till höger om honom satt en man med ett ädelt ansikte och stoltserade med ett svart skägg som var väldigt tjockt och väldigt långt. Till vänster om honom satt en korpulent man med asiatiskt ansikte. Hans huvud var rakat.

Möte med de tidigare profeterna

Mot slutet av måltiden talade min guide till mig igen.

”I det första budskapet berättade jag för dig om ett residens beläget nära vår planet där människor från jorden kan leva vidare tack vare den vetenskapliga hemligheten med evigt liv som är baserat på en enda cell.

Bland dessa människor är Jesus, Moses, Elias och så vidare. Detta residens är faktiskt mycket stort, då det är en hel planet där de Evigas råd också bor. Mitt namn är Jahve, och jag är presidenten för de Evigas råd.

Det bor för närvarande 8.400 människor från jorden på planeten där vi är just nu. De är människor som under sina liv nådde en tillräcklig nivå av öppenhet för det oändliga, eller som har gjort det möjligt för mänskligheten på Jordan att utvecklas från sin primitiva nivå tack vare deras upptäckter, deras skrifter, deras sätt att organisera samhället och deras exemplariska broderskap, kärlek eller osjälviskhet. Med dem bor 700 Elohim som är medlemmar i de Evigas råd.

Vad än utgången av ditt uppdrag blir, har du en plats reserverad här bland oss i detta verkliga lilla paradiset där allting är enkelt, tack vare vetenskapen, och där vi alla lever lyckligt och evigt. Jag kan verkligen säga evigt, för, som på Jordan har vi skapat allt liv här, och vi börjar förstå det oändligt stora livet perfekt, det vill säga planeternas liv, och vi kan upptäcka tecken på hög ålder i solsystem, vilket gör det möjligt för oss att lämna den här planeten i god tid för att skapa ett annat paradiset någon annanstans så fort vi blir oroliga över dess överlevnad.

De eviga som bor här, både människor från Jordan och Elohim kan förverkliga sig själva som de vill - vetenskaplig forskning, meditation, musik, målning, och så vidare. Eller de kan göra ingenting överhuvudtaget om de känner för det.

Betjänterna som du såg bära faten för en stund sedan, liksom dansöserna, är bara biologiska robotar. De är skapade enligt samma princip som vi använde för att skapa de första människorna

på Jorden på helt vetenskaplig väg. De är begränsade i sina egna val och är helt undergivna till oss.

De kan inte heller handla utan order från oss, och de är väldigt specialiserade. De har inga egna ambitioner, och ingen strävan efter njutning, utom viss som deras speciella uppgifter kräver. De blir gamla och dör precis som oss, men maskinen som tillverkar dem kan göra långt fler än vi behöver. De kan inte känna någon smärta, och kan inte reproducera sig själva.

Deras livslängd är liknande vår - det vill säga ungefär 700 år med hjälp av ett litet kirurgiskt ingrepp. När en av dem måste förstöras på grund av hög ålder, gör maskinen som skapade dem en eller flera nya, beroende på våra behov. De kommer ut ur maskinen redo att sätta igång med sina sysslor, med sin normala längd, för de varken växer eller har en barndom. De vet bara att göra en sak: Lyda människor från Jorden och Elohim, och de kan inte utföra den minsta våldshandling.

De kan alla kännas igen på den lilla blåa stenen som både män och kvinnor har mellan sina ögon. De tar hand om alla smutsiga arbeten och utför allt arbete som är ointressant. De produceras, tas hand om och förstörs under marken, där faktiskt allt underhållsarbete sköts av sådana robotar och enorma datorer som reglerar problem som tillförsel av näring, råmaterial, energi och andra saker. Vi har alla i genomsnitt tio robotar var till vår tjänst, och då det knappt finns 9.000 av oss - Jordmänniskor och Elohim - finns det permanent 90.000 manliga och kvinnliga robotar.

Precis som Elohims medlemmar i de Evigas råd, får de eviga från jorden inte ha några barn. De går med på att genomgå en liten operation som gör dem sterila, men steriliteten kan lätt tas bort. Meningen med denna åtgärd är att hindra oförtjänta varelser från att vara med oss i denna fantastiska värld. Hursomhelst, män och kvinnor kan förena sig fritt precis som de vill, och all svartsjuka är eliminerad.

Dessutom, män som vill ha en eller flera partners utanför de jämställda relationer som finns mellan eviga män och kvinnor, eller som inte vill leva med en kvinna på en jämställd grund, kan ha en eller flera helt underdåniga biologiska robotkvinnor med exakt det utseende som de önskar. Det samma gäller för kvinnor, som kan ha en eller flera underdåniga robotmän.

Maskinen som producerar robotarna ger den enhet som den skapar exakt det fysiska utseendet och den specialisering som önskas. Det finns flera typer av idealkvinnor och män med avseende på kroppsform och fysiska drag, men längd, måtten, formen på ansiktet och så vidare kan förändras precis som man önskar. Man kan till och med lägga in en bild på någon man beundrar eller älskar på Jorden, och maskinen kommer att skapa en exakt avbild av den personen. På så sätt är relationerna mellan eviga av båda könen mycket mer broderlig/systerlig och respektfullare, och föreningarna mellan dem är utomordentligt rena och på hög nivå.

På grund av den exceptionella nivå av öppensinnighet, som de som är tillåtna här har, är det aldrig några problem mellan dem. De flesta använder nästan all sin tid till att meditera, göra vetenskaplig forskning, göra uppfinningar och konstnärliga kompositioner, och skapa alla möjliga saker. Vi kan bo i olika städer med flera olika arkitektoniska stilar på väldigt varierande platser som vi kan förändra efter vår vilja. Folk förverkligar sig själva som de vill, och gör bara saker de vill.

Några finner njutning i att göra vetenskapliga experiment, andra i att spela musik, andra i att skapa ännu mer fantastiska djur, och andra mediterar eller gör ingenting annat än att älska samtidigt som de njuter av de många olika behag som finns i denna himmelska miljö, dricker från de oräkneliga fontänerna och äter de saftiga frukterna som växer överallt jämt. Här finns ingen vinter, vi bor alla i ett område jämförbart med er ekvator, men då vi kan kontrollera vädret

på vetenskaplig väg, är det alltid bra väder och inte för varmt. Vi får det att regna på natten när och var vi önskar. Allt detta, och många andra saker som du inte skulle förstå på en gång, gör denna planet till ett äkta paradys. Här är alla fria och fullständigt säkra, för alla förtjänar den friheten.

Alla saker som ger njutning är positiva, så länge den njutningen inte är skadlig för någon annan på något sätt. Det är därför sensuell njutning är positiv, för sensualism är alltid att öppna sig mot världen utanför, och allt sådant öppnande är alltid bra. På Jorden har ni bara börjat ta er ur de primitiva tabun som har försökt få allt som har med sex eller nakenhet att verka vara ont, när egentligen inget kunde vara renare.

Inget är mer nedslående för era skapare än att höra folk säga att nakenhet är något dåligt: Nakenhet, bilden av det vi skapat. Som du ser är nästan alla nakna här: och de som har kläder bär dem bara för att de är konstverk som har getts till dem av andra eviga som gjort dem med sina egna händer, eller bara för elegans och skönhet.

När folk från Jorden tas emot i den här världen av eviga, börjar de med att få en del kemisk utbildning så att inget förvånar dem, och att de väl kan förstå var de är någonstans och varför.”

Min guide, Jahve, blev tyst en stund, och sade sedan: ”Du sitter nu mitt emot den man som för 2.000 år sedan gavs ansvaret att skapa en rörelse för att sprida det budskap vi gett till Israels folk mer utbredd - ett budskap som skulle göra det möjligt för dig att bli förstådd nu. Jag talar om Jesus, som vi hade möjlighet att återskapa från en cell som vi sparat innan han korsfästes.”

Den vackra, unga mannen med skägg som satt mitt emot mig gav mig ett leende fullt av broderlighet.

”Till höger om honom sitter Moses, till vänster om honom Elias, och till vänster om Elias sitter den som på jorden kommits ihåg som Buddha. En bit längre bort kan du se Muhammed, i vars skrifter jag kallas Allah, på grund av respekt vågade de inte kalla mig vid namn. De fyrtio män och kvinnor som är närvarande vid denna måltid är alla representanter för de religioner som skapats efter våra kontakter på Jorden.”

Alla de närvarande såg på mig mycket vänligt och roade, antagligen för att de kom ihåg sin egen förvåning när de anlände till denna värld.

Min guide fortsatte, ”Nu ska jag visa dig några av våra installationer.”

Han reste sig och jag följde honom. Han bad mig ta på mig ett väldigt brett bälte med ett enormt spänne. Han och hans två vänner hade spänt på sig samma sorts utsmyckningar. Omedelbart kände jag hur jag lyftes från marken och bars ungefär tjugo meter ovanför gräset, nästan i nivå med trädkropparna, i en mycket hög hastighet, antagligen runt ett hundra kilometer i timmen. Mina tre kompanjoner var med mig, Jahve framför mig och hans två följeslagare bredvid mig. En märkvärdig sak, bland andra, var att jag inte kände någon vind överhuvudtaget som piskade mot mitt ansikte.

Vi landade i en liten öppning, ganska nära ingången till en liten grotta. Vi bars faktiskt fortfarande av våra bälten, men bara på en meters höjd över marken och vi rörde oss långsammare. Vi åkte genom gallerier med metalliska väggar och anlände i en vidsträckt hall, som i mitten hade en enorm maskin omgiven av tio robotar som gick att känna igen på utsmyckningarna på deras pannor. Där landade vi på marken igen, och tog av våra bälten.

Jahve talade sedan: ”Här är maskinen som gör biologiska robotar. Vi ska skapa en av dem till dig.”

Han gjorde ett tecken till en av robotarna som var nära maskinen, och roboten rörde vissa delar av den. Sedan gjorde han ett tecken till mig att gå nära ett fönster som var ungefär två gånger en meter. I en blåaktig vätska såg jag vagt formen av ett mänskligt skelett växa fram. Dess form blev klarare och klarare, till att det slutligen blev ett verkligt skelett. Sedan formades några nerver och lade sig över benen, sedan kom några muskler och slutligen hår och hud. En utmärkt atlet låg nu på platsen där det bara för en stund sedan inte funnits någonting.

Jahve talade igen: ”Kom ihåg denna beskrivning i Gamla Testamentet i Hesekiel Kapitel 37”:
”Du människobarn, kunna väl dessa ben åter bli levande? (...) hördes ett rassel, och där blev ett gny, och benen kommo åter tillhoppa, så att det ena benet fogades till det andra. Och jag såg huru senor och kött växte på dem, och huru de övertäcktes med hud därovanpå (...) Då kom anden in i dem, och de blevo åter levande och reste sig upp på sina fötter, en övermåttan stor skara.”

”Den beskrivning du kommer att ge av det här kommer antagligen att vara liknande Hesekiels-förutom ljudet, som vi har lyckats ta bort.”

Det jag hade sett stämde verkligen perfekt överens med Hesekiels beskrivning. Efter det här hade den liggande varelsen glidit åt vänster och helt försvunnit ur mitt synfält. Sedan öppnades en lucka, och jag såg varelsen vars snabba skapelse jag just hade bevittnat, liggandes på ett väldigt vitt tyg.

Han var fortfarande orörlig, men plötsligt öppnade han sina ögon, gick upp, klev ner de få steg som skilde honom från vår höjd och, efter att utbytt några ord med en annan robot, kom fram till mig. Han gav mig sin hand, vilken jag skakade och kände hans hud, mjuk och varmt.

”Har du en bild av en kär med dig?” frågade Jahve.

”Ja,” svarade jag, ”jag har en bild på min mor i min plånbok, som jag lämnade kvar i mina kläder.”

Han visade det för mig och frågade om det var det rätta. När jag intygade att det var det, gav han det till en av robotarna, som satte in det i maskinen och rörde vissa delar av den. Genom fönstret bevittnade jag ännu en skapelse av en levande varelse. Sedan, då huden började, förstod jag vad som höll på att hända: de skapade en exakt kopia av min mor från bilden jag hade lämnat... Så sant, en liten stund senare kunde jag pussa min mor, eller rättare sagt bilden av min mor som hon hade varit tio år tidigare, för bilden jag hade lämnat av min mor hade tagits tio år tidigare.

Sedan sade Jahve till mig: ”Låt oss nu göra ett väldigt litet stick i din panna.”

En av robotarna kom emot mig, och med hjälp av ett litet instrument, liknande en spruta, stack han min panna så lätt att jag knappt kände det. Sedan satte han in sprutan i den enorma maskinen och rörde andra delar av den. Återigen formades en kropp framför mina ögon. När huden täckte köttet, såg jag en annan ”jag” ta form, lite i taget. Varelsen som kom fram ur maskinen var verkligen en exakt kopia av mig själv.

”Som du ser,” berättade Jahve för mig, ”denna andra du har inte den lilla stenen i pannan som är utmärkande för robotarna och som också din mors kopia hade.

Från ett foto kan vi bara skapa en kopia av den fysiska kroppen, utan någon psykologisk personlighet eller nästan ingen, men från ett cellprov som det vi tog på dig mellan ögonen, kan vi skapa en total kopia av den individ vars cell vi tog, fullständig med minne, personlighet och karaktär. Vi skulle nu kunna sända tillbaka den andra du tillbaka till jorden och folk skulle inte

märka någonting. Men vi ska förstöra den här kopian omedelbart, för vi har ingen användning av den.

Den här stunden finns det två av dig som lyssnar till mig, och deras personligheter börjar bli olika, eftersom en av er vet att den kommer att leva och han vet att han kommer förstöras. Men det berör inte honom, eftersom han vet att han inte är något annat än dig. Detta är ytterligare ett bevis, om det behövs, för att det inte finns någon själ - eller en rent spirituell unik enhet för varje kropp - som primitiva människor tror.”

Efter det lämnade vi rummet, som hyste den enorma maskinen och gick igenom en korridor in i ett annat rum som innehöll annan utrustning. Vi gick mot en annan maskin.

”I den här maskinen bevaras cellerna från ondsinta människor som kommer att återskapas för att dömas när tiden kommer. Det är celler från dem på jorden som predikade våld, elakhet, aggressivitet och mörka läror. Trots att de haft alla bitar för att kunna förstå var de kom ifrån, har dessa människor inte haft vett att känna igen sanningen. De kommer att återskapas för att genomgå det straff de förtjänar efter att ha dömts av dem som de har orsakat lidande, eller deras förfäder eller avkomlingar.

Nu förtjänar du verkligen vila. Den här roboten kommer att vara din guide och ska förse dig med allt vad du vill ha till i morgon. Vi ska då säga ett par ord mer till dig, och efter det ska vi följa med dig tillbaka till jorden. Från och med nu till då kommer du att få en försmak av vad som väntar dig när ditt uppdrag är fullbordat på din planet.”

Nästa ögonblick närmade sig roboten mig och hälsade mig respektfullt. Han var lång, atletisk, mörk, saknade skägg och såg väldigt bra ut.

En försmak av paradiset

Roboten frågade mig om jag ville se mitt rum, och efter att jag sagt ja, gav han mig ett av bältena som användes för att resa. Jag blev återigen transporterad över marken, och när jag landade en gång till var jag framför ett hus som mer liknade ett ostronskal än en bostad. Insidan var helt tapetserad med lurviga pälsar och det fanns en stor säng, minst som fyra sängar på Jorden, vilken såg ut som att vara nersänkt i marken. Den var igenkännbar endast på de pälsar i andra färger som täckte den. I ett hörn av det väldiga rummet fanns ett massivt nedsänkt badkar, stort som en swimmingpool omgiven av växter i fantastiska former och färger.

”Skulle du vilja ha kvinnligt sällskap?” frågade roboten. ”Kom, du kan göra ditt eget val.”

Jag satte på mig bältet igen och blev transporterad tillbaka till maskinen som användes för att göra robotarna. En lysande kub uppträdde framför mig. Jag visades till en fåtölj framför kuben och gavs en hjälm.

När jag hade sett mig ner, framträdde en magnifik brunett med fantastiskt harmoniska proportioner, tredimensionellt i den lysande kuben. Hon rörde sig som för att visa upp sig, och hade hon inte varit i kuben svävande en meter över marken, hade jag trott att hon var verklig.

Min robot frågade mig om hon tilltalade mig och om jag önskade modifiera hennes former eller ansikte. Jag sade till honom att jag tyckte att hon var perfekt. Han svarade att hon var idealkvinnan estetiskt sett eller snarare en av tre typer idealkvinnor definierade av datorn utifrån smaken hos majoriteten av invånarna på planeten. Men jag kunde be om vilken modifikation jag önskade.

Då jag inte ville ändra något överhuvudtaget hos den magnifika varelsen, dök en andra kvinna upp i den lysande kuben, denna gång blond och lockande. Hon var annorlunda men precis lika perfekt som den första. Hos henne kunde jag inte hitta något att förändra, heller. Slutligen dök en tredje ung kvinna upp i den mystiska kuben, denna gång rödhårig och mer sensuell än de två första. Roboten frågade mig om jag ville se fler modeller, eller om dessa tre idealtyper av min ras skulle vara tillräckligt för mig. Ganska självklart svarade jag att jag tyckte att dessa tre människor var extraordinära.

Då uppträdde en magnifik svart kvinna i kuben, sedan en väldigt fin och slank kinesisk kvinna, och sedan slutligen ännu en kurvig asiatisk kvinna.

Roboten frågade mig vilken person jag önskade ha som sällskap. Då jag svarade att alla tilltalade mig, gick han mot maskinen som gjorde robotarna och talade en stund med en av sina jämlikar. Sedan sattes maskinen i rörelse, och jag förstod vad som höll på att hända.

Ett par minuter senare var jag tillbaka i min bostad med mina sex kompanjoner. Där hade jag det mest oföreglömliga badet som jag någonsin haft, i sällskap med dessa charmerande robotar, helt lydiga till mina önskningar. Efteråt frågade min robotguide mig om jag ville skapa lite musik. När jag sade ”ja”, tog han fram en hjälm liknande den som jag hade satt på mig innan modellerna av de kvinnliga robotarna visades upp.

”Nu”, sade han, ”föreställ dig musik som du skulle vilja höra.”

Direkt hördes ett ljud, precis som den musik jag hade tänkt på, och då jag byggde upp en melodi i huvudet, blev melodin genast verklighet med ljud av amplitud och känslighet, som var den mest fantastiska jag hört. Varje kompositörs dröm hade blivit verklighet - möjligheten att kunna skapa musik direkt utan att behöva gå igenom den arbetsamma processen att skriva och sätta upp orkestern.

Sedan började mina sex beundransvärda följeslagare dansa till min musik på det mest vällustiga och förhäxande sättet.

Efter en stund, frågade min robot mig om jag också ville skapa några bilder. En annan hjälm gavs till mig och jag satte mig framför en halvcirkelformad skärm. Jag såg faktiskt en direkt visualisering av alla tankar som kom till mig. Jag började tänka på min mormor, och hon uppträdde på skärmen. Jag tänkte på en bukett blommor och den framträdde, och när jag föreställde mig en ros med gröna prickar, framträdde också den. Den här maskinen gjorde det faktiskt möjligt att visualisera ens tankar direkt utan att behöva förklara dem. Vilket under!

”Med träning kan man hitta på en historia och få den uppspelad,” berättade min robot. ”Många uppvisningar av det här slaget, uppvisningar av direkt skapande, hålls här.”

Slutligen, efter en stund, gick jag till sängs och spenderade den mest överdådiga natten i mitt liv med mina otroliga kvinnliga kompanjoner.

Den nästa dagen gick jag upp, tog ett till parfumerat bad, och sedan serverade en robot mig en delikat frukost. Sedan bad han mig att följa honom, för Jahve väntade mig. Jag satte på mig transportbältet igen, och snart var jag framför en underlig maskin, där presidenten för de Evigas råd väntade på mig.

Den var inte lika stor som den som skapade robotar, men ändå väldigt stor. En rymlig fåtölj var inbäddad i dess mitt.

Jahve frågade mig om jag haft en trevlig natt, och förklarade sedan för mig: ”Den här maskinen kommer att väcka upp vissa förmågor som ligger vilande inuti dig. Din hjärna kommer sedan att kunna exploatera sin fulla potential. Sitt ner här.”

Jag satte mig i fåtöljen som han anvisade och ett sorts skal täckte min skalle. Jag trodde att jag höll på att förlora medvetandet för en stund, och sedan kändes det som om mitt huvud skulle explodera.

Jag såg mångfärgade blixtar passera framför mina ögon. Till slut stannade allt, och en robot hjälpte mig ur fåtöljen. Jag kände mig hemskt annorlunda. Jag hade intrycket av att allt var simpelt och lätt.

Jahve talade igen: ”Från och med nu kommer vi se genom dina ögon, höra genom dina öron och tala genom din mun. Vi kommer till och med kunna hela genom dina händer som vi redan gör i Lourdes och på många fler platser i världen. Vi bedömer att vissa sjuka människor förtjänar vår hjälp på grund av deras vilja att sprida budskapet som vi har gett dig, och på grund av deras ansträngningar att uppnå ett kosmiskt sinne genom att öppna sig själva för oändligheten.

Vi observerar alla. Enorma datorer utför en konstant övervakning av alla människor som bor på jorden. Ett betyg tillskrivs alla, beroende på om deras handlingar under livet har lett mot kärlek och sanningen eller mot hat och obskyritet.

När tiden kommer att bedöma, kommer de som gick åt rätt håll ha rätt till evigt liv på denna himmelska planet, de som inte uppnådde något positivt men ändå inte var onda kommer inte att återskapas, och för dem vars handlingar var särskilt negativa, kommer en cell från deras kropp ha sparats, som gör det möjligt för oss att återskapa dem när tiden kommer, så att de kan bli dömda och genomlida det straff de förtjänar.

Du som läser detta budskap, förstå klart att du kan ha tillträde till denna underbara värld, detta paradiset. Du kommer vara välkommen, du som följer vår budbärare, Claude Rael, vår ambassadör på Jorden på vägen mot universell kärlek och kosmisk harmoni, du som hjälper honom förverkliga vad vi be honom om - för vi ser genom hans ögon, hör genom hans öron, och talar genom hans mun.

Din idé att skapa en församling av guider för mänskligheten är mycket bra. Men var strikt vid uttagningen av dem så att vårt budskap aldrig blir förvrängt eller förrått.

Meditation är ofrånkomligt för att öppna ens sinne mot det oändliga, men asketism är värdelöst. Ni måste njuta av livet med alla era sinnens styrka, för uppvaknandet av sinnena går hand in hand med uppvaknandet av medvetandet. Fortsätt att hålla på med sporter om ni vill och om ni hinner, för alla sporter är goda vare sig de utvecklar muskler, eller ännu bättre, självkontroll som motorsport.

En person som känner sig ensam kan alltid försöka kommunicera telepatiskt med oss, samtidigt som den försöker vara i harmoni med det oändliga; han eller hon kommer att känna en ofantlig känsla av välmående. Det du föreslog om en samling av människor som tror på oss i varje region på söndagsmorgnar runt klockan elva är väldigt bra. Ett par medlemmar gör detta nu.

Medium är användbara, så leta rätt på dem. Men balansera dem, för deras gåvor som medium - som bara är telepatiska gåvor - får dem i obalans, och de börjar tro på magi, det övernaturliga, och andra oerhört dumma saker, inklusive en eterisk kropp, som är ett nytt sätt att försöka tro på själen som inte finns. Faktum är att de egentligen bara ställer in sig på människor som levde för århundraden sedan, och som vi nu har återskapat på denna paradisiska planet.

Det är ett viktigt avslöjande som du kan göra nu. Det judiska folket är våra ättlingar på jorden. Det är därför ett särskilt öde är reserverat för dem De är ättlingar till ”Elohims söner och mäns döttrar” som det nämns i *Genesis*.

Det ursprungliga misstaget av dessa Elohim söner var att ha parat sig med sina vetenskapliga skapelser, mänskliga varelsers döttrar. Det är därför deras ättlingar har fått lida så länge.

Men för dem har tiden för förlåtelse kommit, och de kommer nu att kunna leva i fred i deras återvunna land, så länge de inte gör misstaget att inte erkänna dig som vår budbärare.

Du måste ägna dig helt åt ditt uppdrag. Oroa dig inte, du kommer att kunna underhålla din familj. Folk som tror på dig och därmed på oss måste hjälpa dig. Du är vår budbärare, vår ambassadör, vår profet, och i vilket fall som helst har du din plats reserverad här bland de andra profeterna.

Du är den som måste samla människor från alla religioner. För den rörelse du har skapat, den Raëliska Rörelsen, måste bli religionernas religion. Jag insisterar på att det verkligen är en religion, även om en ateistisk sådan, som du redan förstått.

De som hjälper dig ska vi inte glömma bort, och de som orsakar dig problem ska vi inte heller glömma bort. Var inte rädd och frukta ingen, för vad som än händer dig har din plats bland oss. Och de som förlorar förtroende, skaka om dem lite.

För tvåtusen år sedan, blev de som trodde på vår budbärare Jesus kastade i lejonhålan. Vad riskerar du idag? Därars ironi? Hånfulla kommentarer från de som inte förstått någonting och föredrar att hålla kvar sina primitiva föreställningar. Vad är allt det jämfört med en lejonhåla? Vad är allt det jämfört med vad som väntar dem som följer dig? Det är sannerligen enklare än någonsin att följa sin intuition.

I Koranen har Muhammed, som är bland oss, redan sagt angående profeterna:

”Räkenskapen nalkas människorna, medan de sorglöst vända sig bort.

Ingen ny förmaning kommer till dem från deras Herre, utan att de åhöra den under skämt.

Med gäckeri i sina hjärtan, och de, som göra orätt, hålla rådplägning i hemlighet sålunda: ”Är väl detta annat än en mänsklig varelse liksom I? Skolen I då befatta eder med trolldom, fastän I genomskåden den?”

Säg: ”Min Herre vet vad som säges i himmelen och på Jorden; ja, han är den Hörande, den Vetande.”

Men de säga: ”Det är blott virriga drömmar. Ja, han har uppdyktat det. Ja, han är en skald. Må han då komma till oss med ett tecken på samma sätt som de forna apostlarna!”

Koranen, Sura 21: 1-5

”Även Muhammed fick lida sarkasm från några och Jesus fick också lida. När han satt på korset, sade några: ”Om du är Guds son, kom ner från korset”. (Matteus 27:40).

Och ändå, som du har sett, är Jesus i utmärkt form här och kommer att vara i all evighet, liksom Muhammed och alla andra som trott på dem. Å andra sidan kommer de som kritiserade dem att återskapas för att få sitt straff.

Datorn som övervakar dem som inte känner till det här budskapet är kopplade till ett system som, vid tiden för döden och på avstånd, automatiskt tar en cell från vilken de kan återskapas om de förtjänar det.

I väntan på att bygga ambassaden, skapa en kursplats för Guiderna i den Raëliska Rörelsen nära området där du bor. Det är där du som är vår profet, Guidernas Guide, kommer att kunna träna dem som är ansvariga för att sprida vårt budskap på Jorden.”

De nya budorden

Jahve sade sedan:

”De som önskar följa dig ska följa de lagar som jag nu ska ge dig.

Minst en gång i ditt liv ska du framträda framför Guidernas Guide så att han kan överföra din cellplan genom manuell kontakt, eller få den överförd av en initierad Guide, till den dator som kommer att ta det här i beräkning vid ditt livs sista dom.

Du ska tänka minst en gång om dagen på Elohim, dina skapare.

Du ska försöka utstråla Elohims budskap runt dig på alla möjliga sätt.

Du ska en gång om året ge en donation till Guidernas Guide, som minst motsvarar en procent av din årliga inkomst, för att hjälpa honom att fullständigt ägna sig åt sitt uppdrag på heltid och resa runt i världen för att sprida detta budskap.

Du ska en gång om året, att bjuda in Guiden av din region till ditt hem, och du kommer att samla människor i ditt hem som är intresserade av att höra honom berätta om budskapen i alla dess dimensioner.

Om Guidernas Guide skulle försvinna, blir den nya Guidernas Guide den som blir väktaren över Elohims ambassad på Jorden, och kommer att kunna bo där med sin familj och de människor han väljer.

Du, Claude Raël, du är vår ambassadör på Jorden, och de människor som tror på dig måste förse dig med medel för att fullfölja ditt uppdrag.

Du är den sista av profeterna innan domen, du är profeten för religionernas religion, avmystifieraren och fåraherdarnas fåraherde. Du är den vars ankomst annonserats i alla religionerna av de forntida profeterna, våra representanter.

Du är den som ska föra tillbaka fåraherdarnas flockar innan vattnet har spillts, den som kommer att föra tillbaka till deras skapare vad de har skapat. De som har öron kan höra och de som har ögon kan se. Alla de som har sina ögon öppna kommer att se att du är den första profeten som endast kan förstås av vetenskapligt utvecklade varelser. Allt som du talar om är oförståeligt för primitiva folk.

Detta är ett tecken som kommer att uppmärksammas av dem vars ögon är öppna, tecknet på Apokalypsens avslöjande.”

Till Israels folk

Jahve närmade sig en avslutning genom att säga:

”Staten Israel måste ge en del land beläget nära Jerusalem till Guidernas Guide så att han där kan bygga residenset, Elohim's ambassad. Tiden har kommit, Israels folk, att bygga det nya Jerusalem som det var förutsagt. Claude Raël är den som var förutsagd. Läs om era skrifter och öppna era ögon.

Vi önskar ha vår ambassad bland våra ättlingar, och Israels folk är ättlingar till de barn som blivit födda efter föreningarna mellan Elohim's söner och människors döttrar.

Israels folk, vi förflyttade er ur Egyptiernas klor och ni visade er inte värdiga vårt förtroende; vi gav er ett budskap i förtroende avsett för hela mänskligheten och ni behöll det själviskt istället för att sprida det utomlands.

Ni har lidit en lång tid för att betala för era fel, men tiden för förlåtelse har kommit, och som det var förutsett har vi sagt: ”Till nordlandet ge upp dem och till södern håll dem inte tillbaka”. Jag har samlat era söner och döttrar ”från Jordens yttersta ända”, som det står skrivet i Jesaja, och ni har kunnat finna ert land igen. Ni kommer att kunna leva där i fred om ni lyssnar på den sista av profeterna, den som var förutsagd för er, och om ni hjälper honom att uppnå det vi ber honom om.

Detta är er sista chans, annars kommer ett annat land att välkomna Guidernas Guide och bygga vår ambassad på sitt territorium, och det landet kommer att ligga nära ert; det kommer att skyddas och lyckan kommer att segra, och staten Israel kommer att förstöras ännu en gång.

Du barn Israels barn, som ännu inte har återvänt till ditt fädernes land, vänta innan du återvänder för att se om regeringen går med på att låta vår ambassad byggas där. Om de vägrar, återvänd inte, och du blir en av dem som räddas undan förintelse och vars ättlingar en dag kan finna sitt förlovade land igen, när tiden kommer.

Israels folk, erkänn den som är förutsagd för er, ge honom territoriet för att bygga vår ambassad, och hjälp honom att bygga den. Annars, som de skedde för tvåtusen år sedan, kommer den byggas någon annanstans, och om den byggs någon annanstans, blir ni utspridda en gång till. Om ni för tvåtusen år sedan hade erkänt att Jesus verkligen var vår budbärare, hade alla kristna i världen inte varit kristna, utan judar. Ni skulle inte ha haft några problem, och ni hade förblivit våra ambassadörer. Men istället gavs detta uppdrag till andra människor som hade Rom som sin bas.

För tvåtusen år sedan erkände ni inte vår budbärare, och det var inte Jerusalem utan Rom som sken. Nu har ni en ny chans för att det ska bli Jerusalem ännu en gång. Om ni inte tar den, blir det ett annat land som kommer att hysa vår ambassad och ni kommer inte längre ha rätt till det land som vi valt till er.

Så där, jag är klar. Du kommer kunna återberätta allt det här på egen hand så fort du har återvänt till Jordan. Njut nu av detta paradiset en stund till, och vi kommer att föra tillbaka dig för att du ska fullfölja ditt uppdrag innan du återvänder till oss för gott.”

Jag blev kvar där i flera timmar, njöt av de många behagen av den världen, strosade runt bland många fontäner och njöt sällskapet av de stora profeterna som jag hade träffat dagen innan under meditationsstunden. Sedan, efter den sista måltiden som delades med samma människor som dagen innan, var jag åter tillbaka i den stora farkosten, som satte av mig på observationsstationen. Därifrån återupptog jag samma väg som dagen innan, och med mina kläder på var jag sedan i den lilla farkost som släppte av mig där den plockat upp mig, vid Roc Plat. Jag såg på min klocka - det var midnatt.

Jag återvände hem, där jag omedelbart satte igång med arbetet att skriva ner allt som hade berättats för mig. Allting var fullständigt klart i mitt huvud, och jag var förvånad då jag upptäckte att jag skrev allt på en gång, jag mindes utan minsta tvekan meningarna som jag hade hört. Orden var kvar som ingraverade i mitt huvud precis som det sagts till mig att de skulle.

När jag avslutade uppräkningsen av som hade hänt, började jag väldigt tydligt känna att något hade släppts löst inom mig. Detta hade aldrig hänt tidigare. Jag började skriva igen, allt medan jag noga observerade vad jag skrev ner, som om jag samtidigt upptäckte det som en läsare. Jag skrev, men den här gången kände jag mig inte som författaren till det som framträdde på papperet. Elohim började tala genom min mun, eller snarare, skriva med min hand. Det som skrevs framför mina ögon berörde alla områden som en person möter under hela sitt liv, och det rätta sättet att reagera när man stöter på dessa problem. Det var faktiskt en livets kod - ett nytt sätt att handla i livets olika skeenden, att uppföra sig som en vuxen, det vill säga, som en utvecklad varelse, och därför att på varje sätt försöka öppna ens sinne mot oändligheten och att placera sig själv i harmoni med den.

Dessa storartade regler, dikterade av Elohim våra skapare "Våra Fäder som är i Himlen", som våra förfäder brukade säga utan att riktigt förstå, är alla framförda här på de följande sidorna i sin helhet.

Kapitel 3 - Nycklarna

Introduktion

Människan

Födelsen

Utbildning

Sensuell utbildning

Självförverkligande

Samhälle och regering

Meditation och bön

Konst

Sensuell meditation

Mänsklig rättvisa

Vetenskap

Den mänskliga hjärnan

Apocalypsen

Telepatisk kommunikation

Belöningen

Guiderna

Introduktion

Under tusentals år har de som motsatt sig upplysning och reformation effektivt fånglat våra sinnen i tvångströjor. Dessa skrifter är, hur som helst, nycklarna vi kan använda för att frigöra oss själva.

Dörren till människans sinne är fastlåst med många lås, vilka måste öppnas samtidigt om man vill kunna närma sig det oändliga. Om endast en nyckel används, förblir de andra låsen stängda, och om inte alla öppnas samtidigt, då kommer det första låset att stängas igen, medan det andra öppnas, och hindra dörren från att öppnas.

Det mänskliga samhället fruktar vad det inte känner till, och är såvida rädd för det som ligger bakom den här dörren - även om det är lycka som nås genom kännedom om sanningen. Därför utövar det tryck för att hindra människor från att endast delvis öppna den här dörren eftersom samhället i sig självt föredrar att stanna kvar i ett tillstånd av olycka och ignorans.

Det finns ytterligare ett hinder på tröskeln till dörröppningen genom vilken sinnet måste passera för att befria sig självt. Men, som Gandhi sade: "Det är inte för att ingen ser sanningen som den blir ett misstag." Så om ni försöker öppna den här dörren, ignorera sarkasmen från dem som inte sett någonting - och från dem som har sett, men låtsas inte se, på grund av sin rädsla för det okända.

Och om det verkar svårt att öppna den här dörren, be en guide om hjälp, eftersom guiderna redan har öppnat dörren till sitt eget sinne och känner till svårigheterna som det innebär. De har inte möjlighet att öppna dörren för er, men de kan förklara de olika tekniker som gör det möjligt för dig att lyckas. Dessutom är de levande vittnen av den lycka som kan uppnås genom att öppna dörren, och de bevisar att de som räds vad som ligger bakom dörren har fel.

Människan

Redan från början måste vi alltid bedöma saker utifrån fyra nivåer.

I relation till oändligheten.

I relation till Elohim, våra föräldrar och skapare.

I relation till det mänskliga samhället, och slutligen:

I relation till individen.

Den allra viktigaste nivån är den som relaterar till oändligheten, för det är i relation till den här nivån som allt måste bedömas - men alltid med en konstant faktor: kärlek. Det här betyder att ta med de som måste ges kärlek i beräkningen, för vi måste leva i harmoni med oändligheten och för att göra det måste vi leva i harmoni med andra, eftersom de också är delar av oändligheten.

Sedan måste vi ta med de råd som våra skapare, Elohim, lämnat och handla på ett sådant sätt att det mänskliga samhället lyssnar på råden från dem som skapade det.

Sedan måste vi ta med samhället i beräkning, som gör det möjligt för individer att blomstra längs med sanningens väg. Men även om samhället måste tas med i beräkning, borde det inte följas; tvärtom måste samhället hjälpas att träda ur sin primitiva tvångströja genom att

regelbundet ifrågasätta alla dess traditioner och vanor, även om dessa stöds av lagar, för lagar kan också fångla våra sinnen i dunklets bojor.

Till sist måste vi ta varje enskild individs förverkligande i beräkning. Utan det når sinnet inte sin fulla potential och det blir omöjligt att vara i harmoni med oändligheten och bli en ny person om ni inte har förverkligat er själva.

Födelse

Ni får aldrig påtvinga ert barn någon som helst religion, som ännu bara är en liten larv, oförmögen att förstå vad som händer den själv. Så du får varken döpa eller omskära barn, eller utsätta dem för någon handling som de själva inte accepterat. Ni måste vänta på dem tills de når åldern när de kan förstå och välja, och om en religion tilltalar dem vid den tiden, då borde de vara fria att bekänna sig till den.

En födelse borde vara en festlig händelse, för Elohim skapade oss till deras avbild för att kunna fortplanta oss själva. Genom att skapa en levande varelse, bevarar vi vår egen ras och respekterar våra skapares arbete.

En födelse borde också vara en kärlekshandling, utförd i harmoni vad det gäller ljud, färger och temperatur, så att den mänskliga varelsen som träder in i livet utvecklar en vana att vara i harmoni.

Ni måste omedelbart utveckla vanan hos barn att respektera andras frihet, och när de skriker på natten, gå diskret till dem, men utan att de inser att det var skrikandet som gett dem tryggheten att bli ompysslade. Tvärtom, måste ni gå till dem och se efter dem när de inte gör något ljud och inte gå till dem - åtminstone inte när de märker det - när de gråter. På det sättet kommer de vänja sig vid att allt går bättre när de är i harmoni med sin omgivning. ”Gud hjälper dem som hjälper sig själva”.

Faktum är att föräldrar måste inse att så fort ett barn blivit fött, är det först och främst en individ, och ingen individ borde bli behandlad som ett barn.

Inte heller våra skapare behandlar oss som barn, utan som individer. Det är därför som de inte ingriper direkt för att hjälpa oss att lösa våra problem, utan låter oss övervinna de hinder som vi möter genom att reda ut saker själva som ansvarstagande individer.

Utbildning

Den lilla varelse som ännu bara är en mänsklig larv måste, i spädbarnsåldern, bli van vid att respektera andras frihet och lugn. Eftersom små barn är för små för att förstå och resonera, borde kroppsligt straff utövas strängt av den person som uppfostrar dem, så att de lider när de orsakar andra lidande eller stör andra genom att visa brist på respekt.

Detta kroppsliga straff borde utövas endast på mycket små barn, och då alltid med hänsyn till barnets växande förmåga att resonera och förstå. Det borde successivt fasas ut och slutligen helt upphöra. Från sju års ålder borde kroppslig bestraffning ske i undantagsfall, och från fjorton års ålder borde det aldrig utövas.

Ni ska använda kroppslig bestraffning endast när ni straffar ett barn för att inte respektera andras eller din egen frihet och lugn.

Ni ska lära era barn att blomstra och du ska lära honom eller henne att alltid ha en ifrågasättande attityd emot de saker som samhälle och skolor vill inpränta. Ni ska inte tvinga era barn att lära sig saker som inte är användbara, och ni ska låta honom eller henne följa vilken önskad väg som helst för, glöm inte bort, hans eller hennes självförverkligande är det viktigaste.

Ni ska lära honom eller henne att alltid bedöma saker i den rätta ordningen med respekt för det oändliga, med respekt för våra skapare, med respekt för samhället, och med respekt till sig själv.

Ni ska inte påtvinga era barn någon religion, men istället opartiskt lära honom eller henne om de olika trosföreställningarna som finns runt om i världen eller åtminstone de mest viktiga i kronologisk ordning: Den judiska religionen, den kristna religionen och den muslimska religionen. Ni ska försöka lära er de viktigaste trenderna inom de österländska religionerna, om ni kan, så att ni kan förklara dem för ert barn. Slutligen, ska ni förklara huvudpunkterna i det budskap som givits av Elohim till den sista av profeterna.

Över allt annat ska ni lära ert barn att älska den värld som det lever i, och genom den här världen, våra skapare.

Ni ska lära honom eller henne att öppna sig för det oändliga, och försöka leva i harmoni med oändligheten.

Ni ska lära ert barn om det fantastiska arbete som utförts av Elohim, våra skapare, och ständigt söka vägar för mänskligheten att bli kapabel att en dag upprepa det som våra skapare har gjort - att skapa andra mänskligheter någon annanstans på vetenskaplig väg.

Ni ska lära ert barn att när det handlat fel mot andra, går det inte att göra det ogjort genom någon beklännelse eller förlåtelse när det väl är gjort, och man får inte tro att det är tillräckligt, när döden närmar sig, att börja tro på någon gud eller på Elohim för att få rätt till evigt liv.

Ni ska lära ert barn att vi döms efter vad vi gör under våra liv, att vägen som leder till vishet är lång, och att det med säkerhet tar en hel livstid att helt nå dit. En person som inte vandrat i rätt riktning under sitt liv får inte rätt till vetenskapligt återupplivande på de Evigas planet endast genom att göra en plötslig förändring mot slutet mot rätt väg - det är, förutom om den personens ånger verkligen är äkta och han eller hon handlar uppriktigt, genom att göra upp för förlorad tid, strävar efter att bli förlåten av dem som skadades, och tar av alla sina resurser för att ge dem kärlek och glädje.

Allt det här kommer ändå inte att vara tillräckligt för den personen som orsakat andra lidande, för även om han eller hon blir förlåten av dem och ger dem kärlek, kommer felen att försvinna men ingenting positivt kommer att ha åstadkommit. Den personen måste då sätta igång på nytt, och ge kärlek åt nya människor som han eller hon aldrig har skadat, och hjälpa de som sprider sanningen, guiderna.

Men det är för sent för den som känner ånger endast vid dödsögonblicket eller kort innan. Den här personen kommer inte att bli förlåten.

Sensuell utbildning

Sensuell uppfostran är en av de viktigaste sakerna, och trots detta, existerar denna knappt alls för tillfället.

Ni skall väcka upp ert barns medvetande, men ni skall också väcka upp hans eller hennes kropp, för uppvaknandet av kroppen är kopplat till uppvaknandet av medvetandet. Alla de som försöker trubba av kroppen förlamar även medvetandet.

Våra skapare har gett oss sinnen så att vi skall använda dem. Näsan är till för att lukta, ögonen för att se, öronen för att höra, munnen för att smaka, och fingrarna för att känna. Vi måste utveckla våra sinnen för att på så vis få mer glädje av alla de saker som våra skapare satt här för oss att njuta av.

En sensuell individ har betydligt lättare att vara i harmoni med oändligheten, eftersom en sådan person kan känna utan att behöva meditera eller reflektera.

Hursomhelst, meditation och reflektion kommer att göra det möjligt för den individen att bättre förstå denna harmoni och att sprida den runt omkring sig själv genom undervisning.

Att vara sensuell innebär att låta omgivningen ge en njutning. Sexuell utbildning är också väldigt viktig, men den lär endast ut de tekniska funktionerna hos organen. Sensuell utbildning å andra sidan, lär oss hur man skall få njutning från organen endast för njutningens egen skull, utan att nödvändigtvis använda dem för deras fortplantande egenskaper.

Att inte säga någonting till era barn om deras könsorgan är fel, och även då det är bättre att förklara vad det är till för, är detta inte tillräckligt.

Ni måste förklara hur de får njutning av dem.

Att bara förklara deras funktion är som att berätta för dem att musik endast finns för att marschera till, att skriva bara är behövligt för att signera klagobrev, eller att filmer bara är användbara för att presentera kurser i ljud och bild, och annat nonsens. Lyckligtvis, tack vare konstnärer och genom uppvaknandet av våra sinnen, kan vi uppnå njutning genom att lyssna, läsa eller titta på konstverk som inte gjorts för något annat syfte än för att ge njutning. Detsamma gäller våra könsorgan. De är inte bara till för att tillfredsställa våra naturliga behov eller för att försäkra vår fortplantning, utan också för att ge njutning åt andra och oss själva. Tack vare vetenskapen, har vi till slut trätt fram från den tid då det ansågs ”syndigt” att visa sin kropp, och när samlag drog på sig sitt eget straff – befruktningen av ett barn.

Nu tack vare preventivmedel, är sexuella unioner fritt möjliga utan de blir till ett definitivt åtagande – eller ens en möjlig förbindelse. Ni skall lära ert barn allt detta utan skam, utan tvärtom, med kärlek, klart och tydligt förklara att hon eller hon skapades för att vara lycklig och helt blomstra – det vill säga, att njuta av livet med alla sinnen och med deras fulla styrka.

Ni skall aldrig skämmas över er kropp eller över er nakenhet, för ingenting gör våra skapare mer missbelåtna än att se dem som de skapat känna skam över det utseende som har getts åt dem.

Ni skall lära era barn att älska sina kroppar och varje del av Elohim's skapelse, eftersom genom att vi älskar deras skapelse, så älskar vi även dem.

Vartenda ett av våra organ skapades av vår föräldrar, Elohim, så att vi skall kunna använda dem och inte känna skam, utan snarare känna glädje för att använda något för det som det formgavs för. Om en handling att använda ett av våra organ ger oss njutning, betyder detta att våra skapare önskar att vi skall ha den njutningen..

Varje individ är en trädgård som inte bör lämnas obrukad. Ett liv utan njutning är en obrukad trädgård. Njutning är befruktaren som öppnar upp medvetandet. Asketism är oanvändbart såvida

det inte är en tillfällig prövning upplagd för att träna medvetandets dominans över kroppen. Men när vi en gång har lyckats gå igenom den prövning vi skapat för oss själva – vilken alltid måste vara tidsbegränsad – bör vi ytterligare en gång njuta av livets glädjeämnen.

Asketism kan accepteras som den obrukbara perioden av den trädgård som är en individ – det vill säga, en tillfällig paus i sökandet efter njutning, vilken tillåter oss att njuta av den desto mer framöver.

Ni skall anpassa era barn till att ha mer och mer frihet genom att alltid behandla dem som individer. Ni skall respektera deras smaker och läggningar, så som ni vill att de skall respektera era. Se till att ni inser att ert barn, kvinnligt eller manligt, är vad det är, och att ni inte kommer att kunna göra det till vad ni vill att det skall bli. Respektera ert barn så att det respekterar er, och respektera dess smak så att det respekterar era.

Självförverkligande

Självförverkligande borde sökas enligt var och ens smak och ambitioner, utan att bry sig om vad andra tycker, så länge ingen annan blir skadad.

Om du känner för att göra något, se först efter så att det inte skadar någon annan, gör det sedan utan att oroa dig för vad andra tycker om det.

Om du känner för att ha en sensuell eller sexuell upplevelse med en eller flera andra individer, oavsett kön, kan du uppträda som du vill så länge de är med på det. Allting är tillåtet på vägen mot självförverkligande för att väcka upp kroppen, och därmed sinnet.

Vi håller till sist på att ta oss ur de primitiva tider då kvinnor knappast sågs som annat än medel för fortplantning i samhället. Tack vare vetenskapen, har kvinnor nu friheten att njuta av sin sensualitet, utan att vara rädda för att straffas av graviditet. Till sist, är kvinnor verkligen jämställda med män eftersom hon kan njuta av sin kropp utan att behöva leva i rädsla för att ensam uthärda de oönskade effekterna av sina handlingar.

Att ge liv till ett barn är något alldeles för viktigt att lämnas åt slumpen. Gör det därför bara medvetet efter ett moget övervägande, under en fantastisk kärleksakt, fullt medveten om vad ni gör, och var säker på att ni verkligen önskar det. Trots allt, kan ett barn inte bli en framgångsrik individ så länge det inte uppriktigt har varit önskat vid själva befruktningsögonblicket.

Befruktningsögonblicket är det allra viktigaste eftersom det är då som den första cellen, och därmed planen/ritningen över individen, föds. Det här ögonblicket måste därför vara önskat, så att den första cellen skapas i perfekt harmoni, med de två föräldrarna som starkt och medvetet tänker på den mänskliga varelse som de föder. Det här en av hemligheterna med den nya individen.

Om du endast söker efter din kropps blomstrande, och därmed också ditt sinne, använd de medel vetenskapen har kommit med - lär känna preventivmedel redan från början. Skaffa barn endast när du har förverkligat dig själv, så att det liv som du föder blir frukten av föreningen mellan två självförverkligade individer.

För att nå självförverkligande, använd de medel som vetenskapen har frambringt för att göra det möjligt för er att väcka er kropp för njutning utan några risker. Njutning och fortplantning är två olika saker som inte får blandas ihop. Det första är för individen och det andra är för arten. Det är bara när individen har förverkligat sig själv som han eller hon kan skapa en förverkligad mänsklig varelse.

Om du har blivit gravid av en olyckshändelse, använd de medel som vetenskapen ställer till ditt förfogande - abort. Ett barn som inte var önskat vid befruktningens ögonblick kan inte blomstra fullständigt eftersom det inte skapades i harmoni. Lyssna inte till dem som försöker skrämma er med att tala om de fysiska och särskilt moraliska konsekvenserna som en abort kan utlösa. Det finns inga om du behandlas av kompetenta människor. Att behålla ett oönskat barn, hur som helst, kan utlösa fysiska och moraliska störningar som kan föras vidare, som också orsakar barnet som du satt till världen lidande.

Att skaffa ett barn innebär nödvändigtvis inte att du måste vara gift eller ens leva med en man. Redan har många kvinnor bestämt sig för att ha ett eller flera barn utan att gifta sig eller leva med en man. Ett barns utbildning, som är en individ redan från början, borde inte nödvändigtvis vara något som är tilldelat föräldrarna. Det skulle verkligen ofta vara att föredra att undervisningen betroddes åt specialiserade människor som skulle bidra till barnens självförverkligande långt mer än deras föräldrar.

Om du önskar skaffa barn utan att leva med en man, gör som du vill. Förverkliga dig själv som du skulle vilja, utan att oroa dig för vad andra tycker.

Om du väljer att göra det, tänk inte att du är dömd till att leva i ensamhet för alltid. Ta emot de män du önskar, och de kommer att verka som manliga förebilder för ditt barn.

Du kan till och med bestämma dig för att en dag leva med en man - det här kommer inte att orsaka några problem för ditt barn överhuvudtaget. Tvärtom, det kommer att delta till hans eller hennes självförverkligande. Miljöombyte är alltid positivt för ett barn.

Samhället borde organiseras så att det tar hand om barns utbildning delvis eller helt och hållet, beroende på vad föräldrarna önskar. De föräldrar som vill arbeta borde kunna lämna sina barn i kompetenta människors vårdnad, och de som vill att deras barn ska få en sådan utbildning, helt utav sådana individer, borde helt kunna lämna sina barn i förtroende åt en sådan inrättning som skapats bara för det här syftet. På det här sättet kan du, om du föder ett barn som du önskat, men efteråt separerar från din partner eller av någon annan anledning inte längre önskar barnet, få möjlighet att förtro ditt barn åt samhället, så att det kan uppfostras i den harmoni som är nödvändig för hans/hennes självförverkligande. Ett barn som växer upp i omgivningar där det inte helt och uppriktigt är önskat kan inte blomstra och förverkliga sig självt.

Att uppfostra ett barn borde vara ömsesidigt förverkligande för både föräldrar och barn. Om ett barn blir till obehag, även lite, inser barnet det och självförverkligandet påverkas. Ett barn borde därför hållas nära dig endast om dess närvaro känns förverkligande. Om inte borde barnet placeras i inrättningar som samhället måste skapa för att uppmuntra självförverkligande, och placeras där utan den minsta ånger. Tvärtom borde föräldrar känna en djup känsla av glädje eftersom de nu anförtror sitt barn till andra som är mer kapabla än dem själva att hjälpa varje liten individ att blomstra.

Regelbundna besök kan till och med äga rum om barnen, vars önskan alltid kommer först, vill träffa dem. Människorna som ansvarar för barnens utbildning borde alltid beskriva föräldrarna som exceptionella människor, som lade större vikt vid deras barns förverkligande än vid sin egen själviska tillfredsställelse av att uppfostra dem själva. De gjorde det här, borde barnen få höra, genom att lämna över dem åt andra människor, mer kompetenta än dem själva.

Välj din partner fritt om du önskar en. Giftermål, oavsett om det religiöst eller civilt, är meningslöst. Man kan inte teckna ett kontrakt för att förena två levande individer, som kommer att förändras eftersom de lever.

Vägra giftermål som bara är ett offentligt tillkännagivande av att äga en person. En man eller kvinna kan inte vara någon annans ägodel. Vilket kontrakt som helst kan endast förstöra den harmoni som finns mellan två individer. När man känner sig älskad, känner man sig fri att älska, men när man har tecknat ett kontrakt, känner man sig som fångslad, tvingad att älska och förr eller senare börjar man hata varandra. Du ska leva med den person som du har valt endast så länge som du trivs med den.

När ni inte längre kommer överens väl, fortsätt inte att vara tillsammans, för er samvaro kommer att bli ett helvete. Alla levande varelser utvecklas, och det är rätt så. Om den personliga utvecklingen är lika för varje individ, varar föreningen, men om deras utveckling är olika, då är en förening inte längre möjlig. Ni uppskattar inte längre individen som ni brukade tycka om, eftersom en av er har förändrats. Ni måste skiljas från varandra medan ni har kvar bra minnen från er tid tillsammans, istället för att förstöra dem med meningslöst kiv som banar väg för fientlighet. Ett barn väljer kläder som passar, och när det vuxit ur dem måste de bytas mot andra kläder, annars kommer de att slitas i stycken.

Framförallt, oro dig inte för ditt barn. Det är bättre för honom eller henne att endast vara med en förälder i harmoni än att vara med båda i oenighet, eller i avsaknad av perfekt harmoni. Glöm inte bort att barn framförallt är individer.

Samhället borde absolut se till att gamla människor får ett lyckligt liv utan några materiella bekymmer.

Men trots att man måste respektera de äldre och göra allt för att göra dem glada, måste man inte lyssna på de äldre. En intelligent person kan ge goda råd oavsett ålder, men en dum person förtjänar inte, även om den är hundra år, att man lyssnar på den för en sekund. Dessutom har inte en sådan person någon ursäkt, då den haft en hel livstid på sig för att försöka bli uppväckt, medan det fortfarande finns hopp för en ung och dum person. Men i vilket fall som helst, måste en gammal dum person fortfarande ha möjlighet att leva bekvämt. Detta är en plikt för samhället.

Döden borde inte vara ett tillfälle för sorgsna sammankomster; tvärtom, borde det vara en tid för glädjefyllt firande, för det är det ögonblicket när den älskade kanske kan komma till de Evigas paradiset i Elohim, våra skapares, sällskap.

Du ska därför be om att inte bli begravd religiöst, utan du ska donera din kropp till vetenskapen eller be om att man gör sig av med din kropp så diskret som möjligt, förutom benet i din panna - mer exakt den del som är belägen ovanför början av näsan, 33 millimeter ovanför mitten av den linje som förbinder dina ögons pupiller. Minst en kvadrat centimeter av det här benet ska skickas till Guidernas Guide så att han kan förvara det i vår ambassad på jorden. Eftersom alla människor övervakas av en dator som noterar allas handlingar och gör en sammanräkning vid livets slut. Men människor som känner till det här budskapet som Claude Rael förmedlar kommer att återskapas från de celler som de har lämnat i vår ambassad. I deras fall kommer återskapande endast att ske om de försäkrar sig om att den efterfrågade delen av deras kropp skickas till Guidernas Guide efter deras död. Mekanismen i datorn som spelar in informationen som används vid bedömningen av individen fortsätter att användas efter att de fått kännedom om budskapet. Men den mekanism som automatiskt tar ett stickprov av en cell vid dödsögonblicket blir bortkopplad, så att endast de som har förstått budskapet, och gör exakt det som begärs, kommer att återskapas.

Se med säkerhet till så att du minst en gång under din livstid träffar Guidernas Guide eller en guide som utsedd av honom för att överföra din cellplan till Elohim, så att de kan väcka ditt sinne och hjälpa dig att fortsätta vara uppväckt.

I enlighet med vad som är skrivet tidigare i detta budskap ska du inte lämna ditt arv åt dina barn, förutom familjehuset eller lägenheten. Resten ska du genom ditt testamente lämna till Guidernas Guide och om du fruktar att dina släktingar inte respekterar din sista önskan och testamente utan försöker återta dina tillgångar genom rätten, ska du skänka dem till Guidernas Guide medan du lever, för att hjälpa honom att sprida våra skapares budskap på Jorden.

De av er som finns kvar efter en käreastas död, var inte ledsna och sorgsna. Försök istället att ge kärlek åt dem ni älskar medan de fortfarande är i livet, för när de väl är döda, är det som gör er olyckliga, är tanken att ni kanske inte älskade den avlidna tillräckligt, och att det nu är för sent.

Om den personen har varit god, har den rätt till Elohims trädgårdar för evighet, och kommer att känna lyckan, och den som inte var god förtjänar inte att vara saknad.

Men i vilket fall som helst, även om personen inte är bland de utvalda, försvinner den inte riktigt. Döden är inte en särskilt viktig sak, och man måste inte vara rädd för den. Det är precis som att somna, förutom att det är en oändlig sömn. Eftersom vi är delar av oändlighet, försvinner inte materian som vi är gjorda av. Den fortsätter att existera i marken, eller i växter, eller till och med i djur, samtidigt som den förlorar sin homogenitet och därmed all identitet. Men den här delen av oändligheten som organiserades av våra skapare enligt en väldigt precis struktur, återgår till oändligheten samtidigt som den fortsätter att vara en del av denna lilla boll som kallas jorden, och som är levande.

Alla har rätt att leva, rätt att älska och rätt att dö. Var och en är regissör över sitt eget liv och sin egen död. Döden är ingenting, men lidande är förskräckligt, och allt måste göras för att få slut på det. Någon som lider för mycket har rätt att begå självmord. Om denna persons handlingar var positiva under hans eller hennes liv, kommer han eller hon att få tillträde till de Evigas planet.

Om någon du älskar lider väldigt mycket och önskar att dö, men inte har styrkan att begå självmord, hjälp den att avsluta livet.

När vetenskapen en dag gör det möjligt för er att få slut på mänskligt lidande, då kan ni fråga er om det är rätt att begå självmord eller inte.

Samhälle och regering

Det är nödvändigt att det finns en regering som fattar beslut, liksom i en mänsklig kropp där det finns en hjärna som beslutar.

Du ska göra allt du kan för att få till stånd en regering som tillämpar geniokrati, som sätter intelligensen vid makten.

Du ska delta i skapelsen av ett världsomspännande politiskt parti som förespråkar humanitärism och geniokrati, som de beskrivs i "Boken som berättar sanningen", och du kommer att ge ditt stöd åt dess kandidater.

Bara genom geniokrati kan mänskligheten ta sig helt in i den gyllene tidsåldern.

Total demokrati är inte bra. En kropp där alla celler bestämmer kan inte överleva. Bara intelligenta människor borde tillåtas att fatta beslut som involverar mänskligheten. Du kommer därför vägra att rösta, förutom då en kandidat som förespråkar geniokrati och humanitärism finns att välja.

Varken allmän rösträtt eller opinionsmätningar är godtagbara sätt att styra världen. Att regera är att förutse, och inte att följa en fårskockslik befolknings reaktioner, i vilken det endast finns ett litet antal som är tillräckligt vakna för att guida mänskligheten. Eftersom det bara finns ett väldigt litet antal uppväckta människor, blir beslut som fattas genom allmän rösträtt eller som följd av opinionsmätningar, majoritetens beslut och därför av dem som inte är vakna och reagerar enligt sin direkta tillfredsställelse, eller enligt sina instinktiva, betingade reaktioner som är omedvetet begränsade i en obskyr tvångströja.

Endast geniokrati, som är en selektiv demokrati, är lönande. Som det förklaras i den första delen av Elohim's budskap, borde endast människor vars "råintelligensnivå" är femtio procent över den normala kunna bli valda, och endast de vars råintelligensnivå är tio procent över den normala borde ha behörighet att rösta. Vetenskapsmän håller redan på att utveckla metoder för att mäta råintelligens. Följ deras råd, och handla på ett sådant sätt att mänsklighetens värdefullaste mineral, exceptionellt begåvade barn, kan få en utbildning som har en nivå anpassad till deras geni, eftersom normal utbildning är anpassad för barn med normal intelligens.

Det är inte antal diplom som man har skaffat sig som bevisar intelligens, eftersom detta endast har att göra med den ganska ointressanta förmågan minne, som maskiner kan ersätta. Intelligens i sitt råa tillstånd är den kvalitet som kan göra bönder eller arbetare mycket intelligentare än ingenjörer eller professorer. Det här kan kallas för sunt förnuft, såväl som kreativ talang, för de flesta uppfinningar handlar inte om något annat än sunt förnuft.

Att regera är att förutse, och de stora problem som mänskligheten nu ställs inför bevisar att tidigare regeringar inte var förutseende och därmed var inkompetenta regeringar. Problemet ligger inte hos de människor som styr, utan snarare i metoden som används för att välja dem. Problemet är alltid sättet på vilket vi väljer dem som styr oss. Grundläggande demokrati måste ersättas med selektiv demokrati - geniokrati, som sätter intelligenta människor vid makten. Det är det minsta ni kan göra.

Mänskliga lagar är ofrånkomliga, och du ska respektera dem, samtidigt som du ser till att de som är orättvisa eller föråldrade blir ändrade. Tveka inte för ett ögonblick att välja mellan våra skapares lagar före mänskliga lagar. För även mänskliga domare kommer att dömas en dag av våra skapare.

Polisväsendet är nödvändigt så länge som mänskligheten inte har upptäckt de medicinska metoderna att utrota våld och hindra brottslingar, eller de som inkräktar på andras frihet och handlingar.

Till skillnad från soldater, som är "krigsbevarande", är polismän fredsbevarande och de fortsätter att vara nödvändiga tills vetenskapen har löst det här problemet.

Du ska vägra att göra militärtjänst och istället be om att få status som vapenvägrare, som gör att du kan delta i ett förband som inte bär vapen, vilket är din rättighet om din religiösa eller filosofiska övertygelse förbjuder dig att döda dina medmänniskor. Detta är fallet för dem som tror på Elohim, våra skapare, och som vill följa Guidernas Guides anvisningar. Tvärtemot vad många unga människor tänker, skickas vapenvägrare inte i fängelse, utan tjänar istället i någon civil tjänst eller i obeväpnade förband, men under en dubbelt så lång period som den normala värnplikten. Det är bättre att arbeta två år på ett kontor än att under ett år tränas i metoder som lär dig att döda dina medmänniskor.

Värnplikt måste omedelbart avskaffas i världens alla länder. Alla professionella soldater måste förändras till väktare av världsfreden som arbetar i frihetens tjänst och för de mänskliga rättigheterna.

Det enda sättet att styra på som lönar sig är geniokrati som använder humanitärism.

Kapitalismen är dålig eftersom den förslavar människor under pengar, och berikar ett fåtal på bekostnad av andra.

Kommunismen är lika dålig eftersom den sätter större vikt vid jämlikhet än frihet. Det borde vara jämlikhet mellan människor från början, vid födelsen, men inte efteråt. Även om alla har rätt till tillräckliga medel för att leva värdigt, har de som gör mer för sina medmänniskor rätt att få mer än de som inte gör någonting för samhället.

Detta är självklart bara en tillfällig regel tills allt simpelt arbete kan utföras av robotar, så att man helt kan ägna sig åt sitt självförverkligande, efter att pengar helt har avskaffats. Under tiden är det skamligt att människor dör av svält, samtidigt som andra kastar mat för att förhindra priser från att kollapsa. Istället för att kasta bort den här maten, borde de distribuera den till dem som inte har någonting att äta.

Arbete borde inte ses som något heligt. Alla har rätt att leva bekvämt, även om de inte arbetar, och borde försöka att förverkliga sig själva och blomstra inom vilket område som än attraherar dem. Om människor är organiserade, tar det inte lång tid för dem att mekanisera och automatisera allt nödvändigt arbete. De kan då fritt förverkliga sig själva.

Om alla individer verkligen ställde in sig på att göra det, skulle det bara ta ett par år att bli fri från tvånget att arbeta. Det behövs att all vetenskap och teknik, liksom alla arbetare, i ett fantastiskt utbrott av solidaritet för mänsklighetens frigörelse från materiellt tvång, tillsammans arbetar för hela samhällets välfärd, snarare än för privat vinning. Genom att använda alla de resurser som slösas i den militära budgeten eller till den enfaldiga utvecklingen av kärnvapen eller rymdflygningar. Sådana saker kan planeras mycket bättre och uppnås mycket enklare när väl mänskligheten är befriad från materiella tvång. Ni har datorer och elektronisk utrustning som på ett bättre sätt kan ersätta mänsklig arbetskraft. Sätt dem alla i arbete så att den här tekniken verkligen kan tjäna mänskligheten. Inom ett par år kan ni bygga en fullständigt annorlunda värld. Ni har nått den gyllene tidsåldern.

Gör allt som är möjligt för att skapa den biologiska robot som kommer att befria er från allt simpelt arbete och gör det möjligt för er att blomstra.

Städers utveckling måste omprövas enligt vad som beskrivs i den första delen. Människan borde bygga väldigt höga kollektiva hus placerade i det öppna landskapet, så att individuella hus inte "slukar" naturen. Glöm aldrig bort att om alla hade ett lantställe med en liten trädgård, skulle det inte finnas något landskap kvar. Dessa kollektiva hus måste vara städer som är utrustade med allt som människor behöver, och som kan rymma ungefär 50.000 invånare var.

Tills den dag ni själva blir skapare och kan återskapa den själva, måste ni respektera naturen. Genom att respektera naturen, respekterar ni de som skapade den, våra föräldrar Elohim.

Ni ska aldrig orsaka djur lidande. Ni kan döda dem för att äta av deras kött, men gör det här utan att orsaka dem lidande. Även om döden är ingenting, är lidande avskyvärt och ni måste undvika att orsaka djur lidande, precis som ni måste hindra att människor lider.

I vilket fall som helst, ät inte för mycket kött, och du kommer att må bättre.

Du kan leva av allt som jorden erbjuder. Du behöver inte följa en speciell diet, du kan äta kött, grönsaker, frukter, växter och djur. Men det är dumt att följa en vegetarisk diet under förvändningen att man inte vill nära sig av köttet från andra levande varelser. Växter lever och lider på samma sätt som du.

Du får inte orsaka växter lidande, som är levande precis som du.

Berusa inte dig själv med alkoholhaltiga drycker. Du kan dricka lite vin när du äter, eftersom det är en produkt av jorden, men berusa aldrig dig själv. Du kan dricka alkohol i undantagsfall, men i väldigt små kvantiteter och tillsammans med rejäl mat så att du aldrig blir berusad. Den som är berusad har inte längre möjlighet att vara i harmoni med oändligheten, och kan inte heller kontrollera sig själv, vilket är någonting beklagligt i våra skapares ögon.

Du ska inte röka, eftersom den mänskliga kroppen inte är gjord för att inandas rök. Det har en beklaglig effekt på organismen, och hindrar ett totalt självförverkligande och harmoni med oändligheten.

Du ska inte använda droger, du ska inte droga dig själv, eftersom det uppväckta sinnet inte behöver någonting för att närma sig oändligheten. Det är avskyvärt i våra skapares ögon att människor tror att de måste ta droger för att förbättra sig själva. Människan behöver inte förbättra sig själv eftersom den är perfekt, då den har skapats till våra skapares avbild. Att säga att en människan inte är perfekt är att förolämpa våra skapare som har gjort oss till sin avbild. Människan är perfekt, men blir operfekt när den tänker att den inte är det och fortsätter att ha sådana tankar. Det krävs en ansträngning i varje ögonblick för att hålla sig i ett vaket tillstånd och förbli perfekt, det vill säga som Elohim har skapat oss.

Meditation och bön

Du borde meditera varje dag åtminstone en gång, det vill säga att sätta dig själv i förhållande till oändligheten, i förhållande till Elohim, i förhållande till samhället och i förhållande till dig själv.

Meditera när du vaknar så att hela ditt jag blir fullt medvetet om oändligheten och du hamnar i full besittning av alla dina förmågor.

Meditera före varje måltid så att alla delar av din kropp äter när du äter; och när du ger näring till dig själv tänk på vad du gör.

Din meditation ska inte vara en torr meditation, utan tvärtom en sensuell meditation. Låt dig själv bli uppfylld av fred och harmoni till att det blir ett glädjeämne.

Din meditation ska inte vara ett påtvingat arbete, utan en njutning. Det är bättre att inte meditera alls än att meditera utan att vilja det.

Påtvinga inte dina barn eller dina närstående meditation, men förklara för dem vilken njutning det ger och känslan av välmående den för med sig, och om de känner för att meditera, försök att lära dem vad du vet.

Tänk intensivt på Elohim, våra skapare, minst en gång om dagen, och försök att kommunicera med dem telepatiskt. På det här sättet kommer du att återupptäckta den ursprungliga betydelsen av bön. Om du inte vet hur du ska gå till väga, kan du hämta inspiration från Fader vår, i vilken orden passar perfekt för kommunikation med våra skapare.

Försök minst en gång i veckan med telepatisk gruppkommunikation med andra människor i ditt område som tror på Elohim, och om möjligt med en Guide.

Gör allt du kan för att varje år delta på mötet för alla dem som tror på Elohim och på budskapet som de har gett till den sista av profeterna.

TEKNIK FÖR ATT FÖRSÖKA FÅ TELEPATISK KONTAKT MED ELOHIM

Här är en modell för vad du kan säga medan du tittar mot himlen och tänker intensivt på orden.

Elohim, ni är där någonstans nära de där stjärnorna.

Elohim, ni är där och jag vet att ni iakttar oss.

Elohim, ni är där och jag skulle väldigt gärna vilja möta er.

Elohim, ni är där och vem är jag som hoppas att förtjäna en kontakt.

Elohim, jag erkänner er som skapare och jag ställer mig själv ödmjukt i er tjänst.

Elohim, jag erkänner Rael, er budbärare, som min guide och jag tror på honom och de budskap som ni gav honom.

Elohim, jag ska göra mitt bästa för att göra dem kända omkring mig, för jag vet att jag inte har gjort tillräckligt.

Elohim, jag älskar alla mänskliga varelser som mina bröder och systrar eftersom de är gjorda till eran avbild.

Elohim, jag strävar efter att ge dem glädje genom att öppna deras sinnen för oändligheten och avslöja för dem det som avslöjades för mig.

Elohim, jag strävar efter att få slut på deras lidande genom att sätta hela mitt jag i tjänst för mänskligheten, vilken jag är en del av.

Elohim, jag försöker använda hela det sinne som ni gett mig, för att hjälpa mänskligheten att komma ut ur mörker och lidande.

Elohim, jag hoppas att ni kommer bedöma det lilla jag gjort vid slutet av mitt liv som tillräckligt för att ge mig rätt till evigt liv på de visas planet.

Jag älskar er, som ni måste ha älskat människor för att tillåta de bästa av dem bland era eviga.

Konst

Gör ditt bästa för att uppmuntra konstnärer, och att hjälpa ditt barn om han eller hon dras till konst.

Konst är en av de saker som bäst gör det möjligt att komma i harmoni med det oändligheten.

Se på varje naturlig sak som konst, och all konst som något naturligt.

Omge dig med konstnärliga saker, oavsett om de tilltalar dina öron, ögon, ditt känsel-, lukt- eller smaksinne.

Allt som tilltalar dina sinnen är konst. Det är mer än bara musik, måleri, skulptur och alla officiellt erkända konstformer. Gastronomi är också en konstform, liksom skapande av parfym, då de båda tilltalar sinnena. Över allt annat är slutligen kärlek konst.

All konst använder harmoni, och låter därför dem som uppskattar den att överväldigas av något harmoniskt. Detta skapar följaktligen de rätta förutsättningarna för att sätta sig själv i harmoni med oändligheten.

Litteratur är särskilt viktigt för att det medverkar till att öppna människors sinnen genom att visa dem nya horisonter. Litteratur för litteraturens skull är bara tomt prat, det som räknas är inte att skriva vackra meningar, utan överföring av nya idéer till andra genom läsning.

Audio-visuella medel är ännu viktigare, för de vänder sig till vår hörsel och syn samtidigt. De kan gott och väl ersätta litteratur, då de är mer fullständiga. Fram till dess, är litteratur användbart för tillfället.

Sensuell meditation

Om du vill nå en hög nivå av harmoni med oändligheten, ordna en plats för sensuell meditation åt dig själv. Placera där konstverk, tavlor, reproduktioner, gobelänger, affischer, skulpturer, teckningar, fotografier eller annat som är menat att representera kärlek, oändlighet och sensualitet för era ögons tillfredsställelse. Gör i ordning en hörna där du kan sitta nära marken, på kuddar, till exempel. Eller ligg ner på en soffa eller på en päls, för känslens behag. Tänd behagliga dofter och oljor för att tillfredsställa din näsa. Ha en bandspelare med musik som du har spelat in för att behaga dina öron.

Ha fat och flaskor fyllda med mat och dryck som du gillar för att behaga din mun, och bjud in flera människor som du älskar, som har samma smak som dig och med vilka du känner dig harmonisk och avslappnad med. Berika sedan era sinnen tillsammans och frigör era kroppar för att öppna era sinnen i kärlek och broderskap.

Om någon tilltalar dig fysiskt och du känner att det är ömsesidigt, bjud in honom eller henne till den platsen. Tillsammans kan ni nå ett upphöjt tillstånd av harmoni, genom vilket ni kan närma er oändligheten, genom att tillfredsställa era fem sinnen. Till detta tillstånd ska tilläggas kombinationen av alla dessa njutningar, den fysiska föreningen av två individer i total harmoni och i ljuset av kärleksakten.

Uppenbart måste harmonin först finnas spirituellt, det vill säga andligt, och det måste först finnas en ömsesidig attraktion mellan individernas kroppar och sinnen på sättet de närmar sig och respekterar varandra. Men en spirituell kärlek upphöjs alltid genom fysisk kärlek. Att älska är att ge och inte vänta sig något i utbyte. Om du älskar någon, borde du ge dig själv fullständigt åt den personen om han eller hon önskar det.

Var aldrig svartsjuk, eftersom svartsjuka är den motsatta känslan till kärlek. När man älskar någon, bör man söka hans eller hennes lycka först och främst, och på alla sätt. Att älska är att söka andras lycka, och inte sin egen. Om en person som du älskar attraheras av en annan, var inte svartsjuk, var tvärtom lycklig om den du älskar är lycklig, även om det är på grund av någon annan. Älska också den person, som liksom du, vill skänka glädje till den person som du älskar, och alltså har samma mål som du. Svartsjuka är rädslan att någon annan gör den person man älskar lyckligare än man gör själv, och att man kan förlora den man älskar. Tvärtom måste man sträva efter att göra så mycket som möjligt för att göra den personen man älskar lycklig, och om någon annan gör den lyckligare, var lycklig, eftersom det som räknas är inte att vår älskade blir lycklig på grund av oss, utan helt enkelt att den är lyckliga, oavsett av vem som gör den lycklig.

Om personen du älskar är lycklig med någon annan, var glad över deras lycka.

Du kan känna igen den person som älskar dig genom att han eller hon inte motsätter sig din lycka med någon annan. Du borde å din sida älska den som älskar dig så pass mycket och i din tur ge honom eller henne lycka. Det är det som är vägen till universell kärlek.

Avvisa inte någon som vill göra dig lycklig. Genom att acceptera dem gör du dem glada, och det är en akt av kärlek.

Gläds åt andras lycka, så att de kan glädjas åt din.

Mänsklig rättvisa

Tveka inte ett endaste ögonblick mellan mänskliga och Elohims lagar, eftersom även mänskliga domare kommer att dömas en dag av våra skapare.

Mänskliga lagar är nödvändiga, men de borde förbättras eftersom de inte tar tillräcklig hänsyn till kärlek och broderskap.

Dödsstraffet borde avskaffas eftersom ingen människa har rätt att mörda en annan på ett kallt, överlagt, organiserat sätt. I väntan på att människan, med vetenskapens hjälp, kan kontrollera det våld som uppträder i vissa människor och kan bota dem från deras sjukdom, ska du hålla kriminella åtskilda från samhället. Ge dem då den kärlek som de saknat, och försök samtidigt att få dem att förstå det monstruösa i deras handlingar. Ge dem också en önskan att sona sina brott.

Blanda inte hårda kriminella, som lider av en sjukdom som kan vara smittsam, med människor som knappt har begått enkla förbrytelser, så att det inte smittas.

Glöm aldrig bort att alla kriminella är sjuka och se dem alltid som sådana. Man blir chockad när man tänker på att man en gång i tiden brukade kväva människor mellan madrasser om de led av hysteriska anfall. En dag när man kan bota och desto viktigare hindra kriminell sjukdom, kommer man att bli precis lika chockad när man ser tillbaka på hur man brukade avrätta kriminella.

Förlåt dem som har gjort dig illa oavsiktligt och hys inget agg mot dem som gjort dig illa avsiktligt. De är sjuka, eftersom man måste vara sjuk för att skada sin granne. Dessutom, tänk på vilken otur dessa människor har, som skadar andra, för de kommer inte få rätt till evigt liv i Elohims trädgårdar.

Men om någon vill skada dig och dem du älskar, försök att dämpa dem. Om det inte går, då har du rätten att försvara dig själv för att rädda ditt eget liv eller livet på dem du älskar. Hursomhelst, slå aldrig med avsikt att döda, även i rättfärdigt försvar. Försök endast att göra den andra ofarlig, genom att slå honom eller henne medvetlös, till exempel. Om det slag du utdelar råkar vara dödligt, har du inget att klandra dig själv för, så länge du inte hade som avsikt att döda.

Du ska dämpa våldsamma personer med tvång, och om nödvändigt, genom direkt handling. Våld är oacceptabelt, och du ska inte tolerera det, även om du måste hålla tillbaka våldsamma människor med tvång. Men använd alltid en kraft av icke-våld, det vill säga en balanserad kraft som aldrig ska ha för avsikt att göra skada, men alltid för att hindra att skada uppstår.

Alla former av hot om våld borde ses lika allvarligt som en utförd våldshandling. Att hota med våld är att se det som möjligt och att se det som ett acceptabelt sätt att uppnå sina mål. En person som är kapabel att hota en annan med våld är lika farlig som någon som redan har utfört en våldshandling. I väntan på att man medicinskt kan bota dem som framför sådana hot, måste de

hållas utanför samhället, och man måste försöka få dem att förstå att deras beteende är monstruöst.

När det gäller dem som tar gisslan, tänk först på dom oskyldiga som inte är i händerna på gisslantagarna, människor som tar gisslan är sjuka och samhället borde inte ge dem vad de begär, eftersom genom att acceptera en sådan utpressning, uppmuntrar det andra kriminella att göra samma sak, och ger även tyngd åt sådana hot.

Alla människor borde ha samma rättigheter och möjligheter vid födseln, oavsett ras. Diskriminera dock dårar, hursomhelst, oavsett vilken hudfärg de än har. Alla raser som bebor jorden skapades av Elohim, och måste likvärdigt respekteras.

Alla jordens människor borde ena sig för att bilda en världsregering, så som det beskrivs i den första delen.

Inför också ett nytt världsspråk för alla skolbarn i hela världen. Esperanto finns, och om ingen föreslår något bättre, välj esperanto.

I väntan på att man kan avskaffa pengar, skapa en ny världsvaluta för att ersätta nationella valutor. Där finns lösningen till valutakriserna.

Om ingen föreslår något bättre, använd det federala systemet. Skapa en federation med alla världens stater.

Låt regioner vara självständiga - de borde kunna organisera sig som de önskar. Världen kommer att leva i harmoni när den inte längre består av separata länder, utan istället består av regioner förenade i en federation att ta ansvar för jordens framtid.

Vetenskap

Vetenskap är den viktigaste saken för människan. Du ska hålla dig uppdaterad om alla vetenskapliga upptäckter, som kan lösa alla problem. Låt inte vetenskapliga upptäckter falla i händerna på dem som bara tänker på ekonomisk vinning, och inte heller i militärens händer, som håller vissa uppfinningar hemliga för att behålla ett hypotetiskt övertag över påhittade fiender.

Vetenskapen borde vara din religion, eftersom Elohim dina skapare, har skapat dig på vetenskaplig väg. Genom att vara vetenskaplig, behagar du dina skapare, för du handlar som de gör, och du visar dem att du är medveten om att du skapades till deras avbild, och är angelägen att dra fördel av den potential som finns inuti dig.

Vetenskapen bör användas för att tjäna och befria människan, inte för att förstöra eller isolera den. Lita på de vetenskapsmän som inte är manipulerade av ekonomiska intressen, och bara dem.

Du kan hålla på med sporter för de är väldigt bra för din balans, särskilt de sporter som utvecklar självkontroll. Samhället borde också tillåta våldsamma och till och med mycket våldsamma sporter. Dessa är säkerhetsventiler. Ett utvecklat samhälle utan våld måste ha våldsamma spel som upprätthåller en bild av våld och låter unga människor som önskar det, att vara våldsamma med andra som önskar samma sak. Det här gör det också möjligt för andra att se dessa våldsamma uppvisningar och släppa ut sina aggressiva energier.

Du kan delta i spel som kräver tanke och reflektion. Men så länge pengar inte har avskaffats, spela aldrig för att vinna pengar, spela hellre för tillfredsställelsen av att få din hjärna att fungera.

Du ska datera dina skrifter så att de räknar år 1946 som ”år ett” efter Rael, den sista av profeterna. Då blir 1976 alltså år 31 efter Rael, eller år 31 i Vattumannens tidsålder, eller år 31 av apokalypsens tidsålder, eller år 31 i den gyllene tidsåldern.

Den mänskliga hjärnan

Den mänskliga hjärnans möjligheter är långt ifrån att vara helt kända. Det sjätte sinnet, direkt uppfattningsförmåga, borde utvecklas hos unga barn. Det är vad vi kallar för telepati. Telepati gör att vi kan kommunicera direkt med våra skapare, Elohim.

Flera medium har kommit till mig och frågat vad de ska göra, eftersom de har fått budskap från vad de kallar ”den andra sidan” som bett dem att kontakta mig för att hjälpa mig, och för att jag i min tur ska bringa dem ljus. Medium är väldigt viktiga människor eftersom de har en telepatisk gåva utöver det vanliga och deras sinnen är redan på vägen mot ett uppväckt tillstånd. De borde försöka att utöva meditation för att fullt ut behärska sin potential.

Jag väntar ivrigt på alla de medium som har fått sådana budskap, ska kontakta mig så att vi kan organisera regelbundna möten. De äkta medierna som söker att bli informerade kommer alla att få instruktioner.

En hjärnas förmåga är stor, men styrkan av flera hjärnor är oändlig. Låt dem som har öron höra.

Glöm aldrig att alla de saker som du inte förstår och som vetenskapsmän inte kan förklara har skapats av Elohim, eftersom urmakaren känner till alla delar i den klocka som han tillverkat.

Apokalypsen

Glöm inte att Apokalypsen, det vill säga ”avslöjandets tidsålder”, har anlänt som det förutsagts.

Det har sagts att när tiden kommer, blir det många falska profeter. Du behöver bara se dig omkring för att se att tiden verkligen är kommen. Falska profeter är de som gör horoskop, som tidningar är fulla av. Falska profeter är också dem som bokstavligen håller kvar vid de gamla skrifterna, det vill säga budskapen som gavs av Elohim till primitiva folk i gamla tider, samt de som avvisar vetenskapens fördelar. De föredrar att tro på vad trångsynta och primitiva folk med rädsla har skrivit ner för länge sedan, medan de lyssnat på dem som de antog var gudar eftersom de kom från himlen. De borde istället tro på Elohim's budskap som givits nu till människor som inte längre dumt knäböjer för allt som kommer från himlen. Dessa senare människor försöker förstå universum och de kan tilltalas som vuxna. Men se dig omkring, du kommer att se mängden av fanatiska och obskyra religiösa sekter, som attraherar unga lättpåverkade människor som törstar efter sanningen.

En filosof sade en gång: ”Jesus kom för att visa människor vägen att följa, och alla fortsatte att stirra på hans finger”. Meditera på denna mening. Det är inte budbäraren som räknas, utan personen som skickar budskapet och budskapet i sig självt.

Gå inte vilse bland de österländska sekterna, sanningen finns inte uppe på toppen av Himalaya mer än i Peru eller någon annanstans. Sanningen finns inom dig. Men om du vill resa och du gillar exotiska platser, res till alla dessa avlägsna länder. Du kommer då inse att du har slösat bort din tid och att allt som du letade efter fanns inuti dig. Res i dig själv, i annat fall är du bara en turist, någon som passerar och tror att han eller hon ska finna sanningen genom att se andra

leta efter den inom sig själva. De kan finna den, kanske, men de som tittar på dem hittar den med säkerhet inte. För att resa i dig själv, behöver du inte ta ett flygplan.

Öst har inget att lära väst om vishet och sinnets uppvaknande. Det är snarare tvärtom. Hur kan du finna vishet hos människor som dör av hunger samtidigt som de ser horder av ”heliga” kor gå förbi? Tvärtom är det väst med sitt intellekt och sin vetenskap, som kan hjälpa folk som i årtal har varit fängslade av primitiv och mördande tro. Det är ingen slump att länderna i väst inte längre står inför samma problem som de i den tredje världen. Där medvetandet bestämmer, dör inte kroppen av hunger. Där det obskyra har övertaget, kan inte kroppen överleva. Kan de primitiva lösa problemen med hungersnöd i världen och ge mat åt dem som svälter? De har redan tillräckliga svårigheter med att försöka få mat åt sig själva, och du vill finna visdom bland dem?

Alla människor på jorden hade samma möjligheter från början, vissa har löst sina problem, och har till och med mer än de behöver, medan andra helt enkelt inte har medlen att överleva. Enligt din åsikt, vilka kan hjälpa de andra? Människorna i väst har fortfarande en mycket lång väg att ta sig längs vägen mot ett öppet sinne, men människorna i öst har inte uppnått en tiondel av vad människorna i väst har åstadkommit.

Telepatisk kommunikation

”Medvetande och materia är i evighet samma sak” (Bardo Thodol, den Tibetanska dödsboken)

Om du vill nå telepatisk kommunikation av en väldigt hög kvalitet, klipp inte ditt hår eller ditt skägg. En del har telepatiorgan som är tillräckligt utvecklade att fungera bra även om deras huvud är rakat. Men om du vill uppnå de bästa resultaten, klipp då inte av det som dina skapare har fått att växa på ditt huvud och ditt ansikte. Om det växer finns det en orsak, för inga av dina fysiska egenskaper har getts till dig utan orsak. Genom att respektera skapelsen, respekterar du skaparen.

Det bästa tillfället att nå telepatisk kommunikation med dina skapare är vid uppvaknandet, för när din kropp kommer ut ur sömntillståndet vaknar också ditt sinne. En mekanism sätter igång vid det tillfället, en mekanism som du måste aktivera genom att medvetet öppna ditt sinne så långt som möjligt för allting runt omkring dig och för oändligheten. Du borde vara extra noga med att inte hejda processen.

Sitt ner med benen i kors eller ännu bättre, lägg dig på rygg, om möjligt på marken och utomhus och se upp mot himlen.

Sinnet är som en ros. På morgonen börjar den öppna sig, men du beskär den alltid när den fortfarande bara är en knopp. Om du skulle vänta lite, skulle den öppna sig. Fysisk träning är bra, men att träna sinnet är bättre.

Och var inte otålig om du inte når några resultat direkt. När ett organ inte används, förtvinar det. När du haft en lem i gips en längre tid, behöver du mycket fysisk övning för att återfå den normala rörligheten.

Se upp mot himlen och tänk på din plats i jämförelse med allting som omger dig. Se dig själv i förhållande till huset som du befinner dig i, en liten prick försvunnen mellan stenväggar. Se dig själv i förhållande till alla människor som vaknar upp samtidigt som dig, och i förhållande till dem som, på andra delar av globen, går och lägger sig. Tänk på alla som föds, de som förenar sig med varandra fysiskt, de som lider, arbetar eller dör, när du vaknar upp. Sätt dig själv i förhållande till din egen nivå.

Sätt också dig själv i förhållande till det oändligt stora. Tänk på staden där du är, en liten prick försvunnen i det landskap som är det landet, den kontinenten eller ön där du bor. Flyg sedan iväg med ditt sinne, som om du vore ett flygplan som reser längre och längre bort från marken, tills staden och sedan kontinenten inte är annat än en liten fläck på kartan. Var medveten om det faktum att du är på jorden, en liten boll där mänskligheten inte är något annat än en parasit. Den snurrar även om du inte inser att det händer. Sätt dig själv i förhållande till den, och i förhållande till månen, som snurrar runt jorden, och i förhållande till jorden som kretsar runt solen, och i förhållande till solen som själv kretsar runt galaxens centrum, och i förhållande till stjärnorna som också är stjärnor som har planeter som kretsar runt dem, på vilka det lever ett oändligt antal andra varelser. Bland dessa finns våra skapare Elohim's planet, och de evigas planet, där du en dag kan bli antagen för evighet. Sätt dig själv även i förhållande till alla de världar där andra levande varelser bor, vissa mer utvecklade och andra mer primitiva än vad vi är, och i förhållande till de galaxer som själva kretsar runt universums centrum. Sätt dig slutligen i förhållande till hela vårt universum, som i sig självt är en atom i en molekyl som kanske sitter i armen på någon som tittar upp mot himlen och undrar om det finns liv på andra planeter. Detta är för att du ska vara i förhållande till det oändligt stora.

Och sätt dig i förhållande till din kropp, till alla de organ som bygger upp den och alla de kroppsdelarna som formar den. Tänk på alla de organ som håller att arbeta utan att du märker det, i detta ögonblick. Tänk på ditt hjärta, som slår utan att du ber om det, ditt blod, som cirkulerar och bevattnar hela din kropp, och din hjärna, som gör att du kan reflektera och vara medveten om att du kan göra det. Tänk på alla blodkroppar som bygger upp ditt blod och alla celler som håller på att födas i din kropp, de som mår bra då de reproduceras och de som dör utan att du vet om det, och kanske utan att vara medvetna om att de formar den individen som du är. Tänk också på alla de molekyler som bygger upp cellerna, och atomerna som bygger upp de molekylerna och som kretsar som solar runt ett galaxcentrum, och på partiklarna som bygger upp de atomerna, och på partiklarnas partiklar på vilka det finns liv som ställer sig frågan om det finns liv på andra planeter. Detta är för att du ska vara i förhållande till det oändligt lilla.

Sätt dig själv i harmoni med det oändligt stora och det oändligt lilla genom att utstråla kärlek mot det som är ovan och det som är nedan, och genom att vara medveten om att du själv är en del av oändligheten.

Försök sedan att sända Elohim, våra skapare, ditt kärleksbudskap genom att tänka på det starkt och genom att sända din önskan att se dem, att förenas med dem en dag, att ha styrkan att förtjäna belöningen att vara bland de utvalda.

Sedan kommer du att känna dig lätt och ljus och redo att göra gott omkring dig med hela din styrka hela dagen lång, för du kommer att vara i harmoni med oändligheten.

Du kan också göra dessa övningar i ett rum för sensuell meditation under dagen, ensam eller med andra människor.

Men den stund när du kommer närmast perfekt harmoni inträffar när det sker i ditt rum för sensuell meditation med någon som du älskar och medan ni förenar er fysiskt, och ni båda sätter er i harmoni med oändligheten under ert enande.

På kvällen, när himlen är full av stjärnor och temperaturen är mild, ligg ner på marken. Se upp mot himlen, och tänk intensivt på Elohim, hoppas på att förtjäna att en dag att vara bland dem, och tänk starkt på att du är tillgänglig och redo att göra exakt vad de kan tänkas be dig om, även om du inte helt klart förstår varför de ber om det. Kanske kommer du att få se en signal om du är tillräckligt redo.

När du ligger där på ryggen, var medveten om till vilken utsträckning dina organs uppfattningsförmåga är begränsad, vilket förklarar vilken svårighet du kan ha att uppfatta oändligheten. En kraft håller dig fast på marken och du kan inte flyga iväg till stjärnorna med ett hopp, och ändå ser du inget rep som håller kvar dig. Miljontals människor lyssnar till tusentals radiostationer och ser hundratals TV-program som sänds i atmosfären, ändå varken ser eller hör du dessa vågor. Alla kompasser har sina spetsar dragna åt norr och ändå varken hör eller ser du krafterna som inverkar på deras nålar. Så jag upprepar, dina sinnesorgan är väldigt begränsade och universums energier är oändliga. Väck upp dig själv och väck upp de organ som du har i dig och som kommer att göra det möjligt för dig att ta emot vågor som du ännu inte fångar upp eller ens förväntar dig. Enkla duvor kan hitta norrut och du, en människa, kan inte det? Fundera på det en stund.

Och lär dina barn, vilkas organ håller på att utvecklas, allt om detta. Det är på det här sättet som den nya människan kommer att födas, och dess förmågor kommer att vara oändligt överlägsna dagens människor.

En man som aldrig har lärt sig att gå när han har vuxit klart, kommer alltid att vara klen, även om han lär sig snabbt, kommer han alltid att vara handikappad, även om han är väldigt begåvad.

Därför är det under deras uppväxt som du måste öppna dina barns sinnen, så att deras förmågor kan blomstra, och de kommer att förvandlas till individer som inte har något gemensamt med vad vi är: fattiga, trångsynta och primitiva.

Belöningen

Må denna bok guida de som erkänner och älskar sina skapare Elohim.

De som tror på dem och de som inte glömmer bort att kommunicera telepatiskt med dem, och på så sätt återupptäcker den ursprungliga meningen med bön och som gör gott för sina likar.

De som tror på vad som avslöjades för mig och vad som avslöjats innan mig, och de som är säkra på att vetenskaplig reinkarnation är möjlig.

Alla de har en guide och ett mål i livet och är lyckliga.

För dem som inte är uppväckta, är det meningslöst att tala om detta budskap från Elohim. En som sover kan inte höra, och den omedvetna hjärnan vaknar inte upp på bara ett par ögonblick, särskilt inte om personen som sover finner sin sömn väldigt bekväm.

Men sprid det här budskapet runt dig bland de som gör gott för andra människor. Sprid det speciellt bland de som, genom att använda sin hjärna som Elohim gav dem, befriar samhället från rädsla och matbrist, sjukdom och bördan av dagliga ansträngningar. De gör det här genom att ge andra tid att förverkliga sig själva och blomstra. Det är för sådana individer, som trädgårdarna och deras tusen fontäner på de evigas planet, är reserverade.

Eftersom det är inte tillräckligt att bara undvika att skada andra utan att göra dem gott. Någon vars liv varit neutralt kommer att bli belönad neutralt. Det vill säga, han eller hon kommer inte att bli återskapat, varken för att sona brott som inte har utförts, eller få belöningen för icke utförda goda handlingar.

Den som orsakat många människor lidande under en del av sitt liv, och sedan kompenserar för det genom att göra lika mycket gott som ont, kommer också att vara neutral.

För att ha rätt till vetenskaplig reinkarnation på de evigas planet, måste man ha en klart positiv sluträkning vid slutet av sitt liv.

Att nöja sig med att göra gott på en liten skala runt sig själv räcker för någon som inte är av överlägsen intelligens, eller någon som inte är förmögen, men det är inte tillräckligt för någon som är väldigt intelligent eller förmögen. En väldigt intelligent person har en plikt att använda det medvetande som Elohim givit dem för att skänka lycka till andra genom att uppfinna ny teknik för att förbättra deras levnadsvillkor.

Och de som gjort sig förtjänta av vetenskaplig reinkarnation på Elohim's planet kommer att leva för evigt i en värld där mat bärs fram till dem utan att de behöver göra den minsta ansträngningen, och det kommer att finnas underbara kvinnliga och manliga partners, vetenskapligt framställda endast med syfte att tillfredsställa deras njutningar. De kommer att bo där i evighet, endast för att söka efter att utveckla sig själva och bara göra sådant som de vill.

För de som orsakat andra lidande, de kommer att återskapas och deras lidande blir lika stort som de evigas njutning.

Hur kan ni inte tro på allt det här nu när vetenskap och gamla religioner passar ihop perfekt. Ni var inget annat än materia, stoft, och Elohim har gjort er till levande varelser till deras avbild, med förmåga att behärska materia. Senare kommer ni åter att bli materia, stoft, och de kommer att få dig att leva igen, då de har skapat dig på vetenskaplig väg.

Elohim skapade de första människorna utan att veta att de gjorde något som redan hade gjorts för dem. De trodde att de bara utförde ett vetenskapligt experiment, utan större mening, och det är därför de förstörde nästan hela mänskligheten den första gången. Men när de förstod att de hade blivit skapade precis som oss, började de älska oss som sina egna barn, och svor att aldrig mer försöka förstöra oss igen, de lämnade oss för att övervinna vår våldsamhet på egen hand.

Trots att Elohim inte direkt lägger sig i mänsklighetens utveckling i det stora hela, utöver de dock ett visst inflytande på vissa individer vars handlingar behagar eller inte behagar dem. Ve dem som hävdar att de träffat Elohim eller fått ett budskap av dem om det inte är sant. Deras liv kommer att bli ett helvete, och de kommer att ångra sin lögn när de möter alla problem de kommer att stöta på.

Och de som handlar emot Guidernas Guide och försöker hindra honom från att utföra sitt uppdrag, eller som följer med honom för att kunna skapa problem bland dem som hjälper honom, de kommer också att få se sina liv bli ett helvete. Utan något uppenbart inflytande från ovan, kommer de att veta varför sjukdom, problem inom familjen och yrkeslivet, känslomässiga svårigheter och andra problem, kommer att invadera deras jordiska existens medan de väntar på sitt eviga straff.

Ni som hänler när ni läser dessa rader, ni är bland dem som skulle ha korsfäst Jesus om ni hade levt på hans tid, och nu vill ni se familjemedlemmar födas, gifta sig och dö i hans namn för att det har blivit en del av vår moral och vanor.

Och ni uppför er som de som gick för att se lejonerna sluka de första kristna, ni riktar också ironiska hänleenden mot dem som tror på dessa skrifter, och säger att de borde vara en tid på mentalsjukhus. Nu för tiden när någon har störande idéer, blir han eller hon inte korsfäst, eller ges som mat åt vilda djur, detta är alldeles för barbariskt. Snarare skickas sådana människor till mentalsjukhus. Hade dessa inrättningar funnits för tvåtusen år sedan, hade Jesus och de som trodde på honom omhändertagits där.

Och de som tror på evigt liv, fråga dem varför de gråter när de förlorar en älskad.

Så länge som mänskligheten var oförmögen att förstå Elohim's arbete, var det naturligt för människor att tro på en immateriell Gud. Men nu när, tack vare vetenskapen, människan förstår att materia är oändligt stort och oändligt litet, finns det inte längre något skäl till att fortsätta tro på Gud som era primitiva förfäder gjorde. Elohim, våra skapare, väntar på att bli igenkända av de som nu kan förstå hur liv kan skapas, och som kan göra de lämpliga jämförelserna med gamla skrifter. De kommer att få rätt till evigheten.

Och du som är kristen, du har läst hundratals gånger att Jesus skulle återvända, ändå om han kom tillbaka skulle du sätta honom på mentalsjukhus. Kom, öppna era ögon!

Och du Israels barn, du väntar fortfarande på din Messias och ändå öppnar du inte dörren!

Och du som är buddist, dina skrifter talar om att den nya Buddha ska födas i väst. Känn igen de väntade tecknen!

Och du som är muslim, Muhammed påminde dig om att judarna hade begått ett misstag genom att döda profeterna, och att de kristna också begått ett misstag i att älska profeten mer än dem som skickade honom. Så välkomna den sista av profeterna och älska de som skickade honom!

Om du erkänner Elohim som dina skapare, och om du älskar dem och önskar välkomna dem, om du försöker göra andra människor gott genom att utnyttja så mycket som möjligt av dina möjligheter, om du tänker på dina skapare regelbundet och genom telepati försöker få dem förstå att du älskar dem, om du hjälper Guiderna Guide att nå sitt mål, kommer du utan tvekan att belönas med vetenskaplig reinkarnation på de Evigas planet.

När människan upptäckte den energi som krävs för att resa till månen, har den tillräcklig med energi för att förstöra allt liv på jorden.

”Stunden närmar sig, och månen klyves” (Koranen, Sura 54, vers 1).

Därför kan människan förinta sig själv vilken dag som helst nu. Bara de som följer den sista av profeterna kommer att räddas från förintelse.

För länge sedan trodde inte människor på Noa och de skrattade åt honom när han förberedde sig för förintelsen. Men det var inte de som skrattade sist.

När Elohim bad invånarna i Sodom och Gomorra att lämna staden utan att vända sig om, lyssnade vissa inte på deras varning, och förstördes.

Nu har vi kommit till den epok när människan själv kan förstöra allt liv på jorden, kommer bara de som erkänner Elohim som sina skapare att räddas från förintelse. Ni kanske fortfarande inte tror på något av det här, men när tiden kommer och ni tänker på dessa rader igen, är det för sent.

Och när katastrofen inträffar, eftersom det är en rätt stor risk att det händer ganska snart, med tanke på det sätt människor uppträder för tillfället, kommer det att finnas två sorters människor: de som inte har erkänt sina skapare och inte har följt deras sista profet, och de som har öppnat sina öron och ögon och känt igen det som varit känt sedan länge.

De första kommer att genomgå lidandet och förintelsen i den slutliga smältugnen, och de senare kommer att räddas tack vare Guidernas Guide, till de evigas planet, där de kommer att åtnjuta ett underbart liv av självuppfyllelse och njutning med de gamla visa. Det är de som ska serveras av magnifika atleter med vackra kroppar som kommer att bära fram utsökt mat att

avnjutas i sällskap med män och kvinnor av oslagbar skönhet och charm som helt kommer vara i överensstämmelse med deras önskan.

”Där få de vila på guldstickade troner

Mitt emot varandra,

Medan evigt unga svenner kretsa omkring bland dem

Med skålar, krus och bägare med flödande dryck,

Varav de ej få huvudvärk eller bedövas,

Med frukter, som de skatta högt,

Och kött av fågel, som de önska sig,

Så ock mörkögda tärnor som väl förvarade pärlor

Till lön för vad de gjorde.

Där skola de ej få höra fåvitskt tal eller förebråelser”

(Koranen, Sura 56, Verser 15-24)

Ni som tror på allt som står skrivet här, när Guidernas Guide sammankallar er någonstans, släpp allting, för det kan vara för att han har fått någon information angående slutet. Om du är i hans närhet då, kommer du att räddas och föras bort tillsammans med honom, långt från lidande.

Ni som tror, döm inte Elohim's ord och handlingar. Den skapade har ingen rätt att döma sina skapare. Respektera vår profet, och döm inte hans handlingar eller hans ord, för vi hör genom hans öron och ser genom hans ögon, och vi talar genom hans mun. Om ni saknar respekt för profeten, saknar ni respekt för dem som sände honom, era skapare.

De budskap som gavs tidigare av Elohim och alla de människor som höll sig fullt ut till dem under århundradena, gjorde rätt. Men de dunkla system som byggdes på dessa budskap genom att använda dem som hade en känsla för dem, var fel. Kyrkan är i en process då den håller på att försvinna och den förtjänar inget annat. Liksom kyrkans män och kvinnor, låt de som har sina ögon öppna följa den sista av profeterna och hjälpa honom att, över hela världen, sprida budskapet som överlämnats till honom. Han kommer att välkomna dem med öppna armar, och de kommer att kunna blomstra helt och hållet, samtidigt som de håller kvar vid de budbärare på vilka de alltid har trott. Men den här gången kommer de till slut att verkligen förstå vad Elohim's uppgift var när de skapade mänskligheten och när de sände Jesus.

De kommer verkligen att kunna förverkliga sig själva, befriade från kyrkans regler som är fossila och överskuggade av brott och kriminella inkquisitioner sedan tusentals år. De kommer att kunna göra vad de måste göra, det vill säga använda de organ som deras skapare gav dem, för våra skapare tycker inte om att se oss gå miste om att använda de organ de gav oss. De kommer att kunna njuta av sina fem sinnen och ena sig fysiskt för alltid, eller för ett ögonblick av lycka med vem som helst som de gillar, utan att känna skuld. Det är nu som de borde känna sig skyldiga, skyldiga för att de inte använder allt som getts till dem av deras skapare.

Men befriade från dessa gamla regler, kommer de verkligen att öppna människors sinnen istället för att söva dem.

Det finns nu knappt några studenter kvar i de Romersk Katolska seminarierna. Men det finns några olyckliga människor, som känner att de har ett kall att sprida kärlek runt om sig och öppna människors sinnen. För femtio år sedan var det runt 50.000 seminariedeltagare, men nu är det bara 500. Det här innebär att det finns minst 49.500 människor som i sig har potential att utstråla sanningen och harmonin som placerats i dem av deras skapare, men de känner sig inte attraherade av kyrkan insvept i brott och mörker.

Ni som är bland dessa 49.500 människor som känner behov av att utstråla sanningen och göra något för era medmänniskor, ni som vill fortsätta att vara trogna reas skapare och Jesus, som bad er att älska varandra och respektera skaparna: "Fadern som är i himlen", ni som känner att det här budskapet är sant, kom med oss och bli guider, det vill säga människor som hänger sig åt Elohim i Moses, Elias, och Jesus tradition, och sprid deras budskap samtidigt som du fortsätter att leva ett normalt liv, det vill säga att verkligen förverkliga er själva och njuta av alla de sinnen som era skapare gav er.

Ni som för närvarande är medlemmar i kyrkan, ta av de där dräkterna som är lika sorgliga som sin färg, färgen på de brott som har begåtts under deras fasad. Kom med oss, och bli guider för mänskligheten på vägen mot universell fred och kärlek.

Lämna dessa kyrkor som inte är annat än monument byggda av primitiva människor, tempel där de kunde tillbedja saker utan mening, som träbitar och metallstycken. Elohim behöver inte tempel i varje stad för att känna sig älskade. Det är tillräckligt att människor försöker kommunicera med dem genom telepati, därigenom återupptäcks den ursprungliga betydelsen av bönen, men också genom att öppna sig själva mot det oändliga och inte stänga in sig själva i dunkla, mystiska byggnader av sten.

Hyckleri och mystifikation har varat länge nog. Genom att använda sanningsenliga budskap som sin bas, har organisationer byggts upp och vuxit sig tjocka, levt i en felfördelad lyx och använt sig av människors rädsla för att nå sina egna mål. Krig betalades till och med under förevändningen att sprida dessa budskap utomlands. Skäms!

Man har använt de fattigas pengar till att bygga en stark finansiell makt. Skäms!

Man har predikat kärlek till ens nästa med vapen i hand. Skäms!

Man har predikat mänsklig jämlikhet samtidigt som man stött diktatorer. Skäms!

Man har sagt "Gud är med oss" för att uppmuntra människor att kasta sig in i krig mot deras medmänniskor. Skäms!

Man har läst om och om igen följande rader ur evangelierna, som säger: "Ej heller skolen I kalla någon på jorden eder fader, ty en är eder Fader, han som är i himmelen." (Matteus 23:9).

Ändå är de noga i kyrkan med att ständigt bli kallade "fader" och "monsignor" och "my lord". Skäms!

Andra texter har blivit lästa om och om igen som säger: "Skaffen eder icke guld eller silver eller koppar i edra bälten, icke någon ränsel för eder färd, ej heller dubbla livklädnader, ej heller skor eller stav..." (Matteus 10: 9-10). Ändå har de vältrat sig i Vatikanens lyx. Skäms!

Påven kommer inte att släppas in bland de rättfärdiga på de evigas planet, såvida han inte säljer alla Vatikanens ägodelar för att hjälpa mindre lyckligt lottade människor. Det är skamligt att vältra sig i lyx förvärvat på bekostnad av de fattiga människorna genom att använda ett sant budskap och genom att exploatera födslar, bröllop och människors död.

Men om allt det här förändras, och om de människor som var del i denna monstruösa organisation utan att förstå sina misstag, nu och lämnar den och ångrar sina misstag, kommer de att förlåtas och få evigt liv. För Elohim, våra skapare, äskar oss som sina barn, och förlåter de som uppriktigt ångrar sina fel.

Kyrkan har inte längre någon anledning att finnas kvar, eftersom den fick förtroende att sprida Jesus budskap i väntan på apokalypsens tidsålder, och den tiden är här. Kyrkan har också använt metoder att sprida information som är en skam för den.

Även om den har fullföljt sitt uppdrag, kommer kyrkan att bemötas för alla sina brott, och de som fortfarande bär dess kläder befläckade med blod är bland de skyldiga.

Vakna upp du som sover! Allt det här är ingen påhittad historia. Läs om alla skrifter från de tidigare profeterna, håll dig informerade om de senaste vetenskapliga upptäckterna, särskilt inom biologi och se upp mot himlen. De förutsagda tecknen finns där! De oidentifierade flygande föremålen, som människan har döpt till ”flygande tefat”, uppträder varje dag. ”Det ska synas tecken på himlen”, som det skrevs för länge sedan...

Sammanställ allt det här efter att du har blivit medveten om det, och vakna upp. Rael existerar och lever, han har inte skrivit det som Moses, Hesekiel, Elias, Jesus, Muhammed, Buddha, och alla de andra har skrivit. Han är inte en biolog, men han är den sista i raden av profeter, apokalypsens profet, det vill säga tiden då allting går att förstå. Han lever mitt bland er just nu. Du har tur som är en av hans samtida, och kan ta emot hans läror. Vakna upp, samla er, och ge er ut på vägen, gå för att träffa och hjälpa honom, han behöver dig! Du blir en av pionjärerna i den slutliga religionen, religionernas religion, och du kommer att ha din plats, vad som än händer, bland de rättfärdiga för evigheten, som får avnjuta fröjderna på de Evigas planet, i sällskap med underbart tilltalande varelser som underställde dina önsksningar.

Guiderna

Du ska följa Guidernas guide för han är ambassadör för Elohim, våra skapare, våra fäder som är i himlen.

Du ska följa alla de råd som getts i denna bok, eftersom det är våra skapares råd, förmedlade genom Raels mun, vår ambassadör, den sista av profeterna, fåraherdarnas fåraherde, och du ska hjälpa honom att bygga religionernas religion.

Judar, Kristna, Muslimer, Buddister och ni som har en annan religion, öppna era ögon och öron, läs era heliga skrifter en gång till, och du kommer att förstå att den här boken är den sista, den som förutsagts av dina egna profeter. Anslut dig till oss för att förbereda våra skapares ankomst. Skriv till Guidernas guide, och han ska sätta dig i förbindelse med andra människor som, liksom du, är raelianer, det vill säga som tror på de budskap som förmedlas av Rael. Han kommer att sätta dig i förbindelse med en guide i din region så att ni kan träffas regelbundet för att meditera, och handla så att det här budskapet blir känt över hela världen.

Du som läser det här budskapet, var medveten om att du är privilegierad och tänk på alla de som ännu inte känner till det. Gör allt du kan för att se till så att ingen runt om dig är ovetande om dessa fantastiska avslöjanden, utan att någonsin försöka övertala de som du talar till. För detta meddelande till deras kännedom och om de är redo, kommer de att öppna sig av sig själva.

Upprepa alltid denna mening från Gandhi för dig själv: ”Det är inte för att ingen ser sanningen som den blir ett fel.”

Du som känner en sådan glädje i att läsa det här budskapet, och som har lust att utstråla den här sanningen och få den att lysa runt om dig, du som vill leva genom att ägna dig helt åt våra skapare genom att helt och hållet göra vad de ber om, genom att träna på att guida mänskligheten på vägen mot blomstrande och självförverkligande, du borde bli en guide om du vill kunna göra det helt och hållet. Skriv till Guidernas guide, till Rael, och han kommer att ta emot dig och ordna en initiation som gör det möjligt för dig att utstråla den här sanningen fullt ut. För du kan bara öppna andras sinnen när ditt eget sinne är helt öppet.

Skaparnas kärlek för sin skapelse är enorm, och du borde återgälda denna kärlek till dem. Du bör älska dem som de älskar dig, och bevisa det genom att assistera deras ambassadör och hans medhjälpare, genom att sätta alla dina medel och hela din styrka i deras tjänst så att de kan resa över hela världen för att sprida detta budskap och bygga ambassaden för att välkomna våra skapare.

Om du önskar att hjälpa mig att förverkliga de mål som Elohim har satt upp, skriv till mig: Rael: Raelian Movement, Case Postale 225, CH 1211 Geneva 8, Switzerland. Glöm heller inte bort att regelbundna lokala möten med de som tror på detta sista budskap hålls den första söndagen i april, den 6 augusti, 7 oktober och den 13 december varje år. Mötesplats för de här mötena annonseras i den Raeliska rörelsens nyhetsbrev i ditt land, och några adresser för att hjälpa dig ta kontakt finns i slutet av den här boken.

www.rael.org

Författarens efterord –1997

Många saker har hänt sedan jag skrev de två böcker som nu utgör den här första utgåvan som ska publiceras kommersiellt i Storbritannien och i USA. Från början publicerade jag *Boken som berättar sanningen* (finns också under namnet *Budskapet som gavs till mig av utomjordiska varelser*) privat på mitt eget språk i Frankrike 1974 och följde upp den med *Utomjordingarna tog mig till sin planet* 1976.

Fram till nu har jag inte lagt till någonting alls till dessa två originaltexter. Under tiden har de översatts till tjugofem språk av frivilliga Raëliska anhängare och över en miljon exemplar av mina böcker har sålts över hela världen. Fram till nu har alla tidigare engelska versioner av böckerna tryckts, publicerats och distribuerats under den Raëliska Rörelsens kontroll, först från Canada, sedan från Japan.

Den här speciella utgåvan som gjorts i nyöversättning är den första helt kommersiella publikationen av mina skrifter i världen och jag är övertygad om att det här ska ge en ännu större allmän kännedom om och förståelse för deras innehåll.

Under dessa första tjugofyra år av sin existens, har den Internationella Raëliska Rörelsen stadigt växt och har nu ungefär 55.000 aktiva medlemmar i hela världen. Nationella grenar av IRM är nu etablerade i åttiofyra länder, vilka inkluderar världens alla stora nationer, och människor träder hela tiden fram för att hjälpa till att göra detta utomstående sista budskap från Elohim bättre känt.

Mer goda människor behövs ännu, men i skrivandets stund, är Rörelsen starkast i Frankrike, Kanada och Japan. Den är också under stark tillväxt i USA, Australien, Sydostasien, Latinamerika och Afrika, så väl som i Storbritannien och de flesta andra länder i Europa. Nyligen har nationella grenar av Rörelsen har grundats i Hawaii, Kina och Sydafrika.

Under de sena -70 och -80 talen, skrev och publicerade jag ytterligare böcker med syfte att förstärka informationen i den här volymen. De engelska versionerna har följande titlar *Let's Welcome Our Father's From Space* (1979) och *Sensual Meditation* (1980).

Vid regelbundna seminarier som hålls i varje världsdel sedan dess, har Elohim's lärdomar förts vidare till tusentals personer i alla åldrar av mig själv och äldre medlemmar i IRM. Totalt finns det nu runt 130 guider, eller Raëliska präster i hela världen.

Rörelsen publicerar också ett internationellt magasin, *Apocalypse*, som kommer kvartalsvis, i vilket jag och andra ledande Raëlianer skriver om nuvarande utvecklingar. Den här publikationen hjälper till att vidareutveckla Elohim's filosofier och ge en större insikt om Elohim.

Förberedelser för att bygga den säkra ambassaden som Elohim bett om fortgår också bra. Ambassaden och residenset behöver vara skyddade av extraterritoriella rättigheter som för vilken annan normal internationell delegation och enligt Elohim's precisa instruktioner, har Raëliska arkitekter redan slutfört auktoriserade ritningar för byggnadskomplexet där historiens mest dramatiska och fantastiska mötet med världens ledare kommer att ske. Inte långt efter att vi byggde en liten skalmodell av ambassaden baserad på dessa ritningar, uppträdde en sådesfältscirkel i England, med en förvånande likhet till den. Runt sju miljoner dollar har samlats ihop hittills för att bygga ambassaden och donationer av pengar fortsätter.

Men jag måste säga att finansieringen inte är det huvudsakliga hindret för att fullfölja det här projektet. De politiska och diplomatiska problemen är en snarigare fråga och att för att överkomma dem krävs tålamod och ihärdighet.

I det här ärendet har den Internationella Raëliska Rörelsen flera gånger sedan 1991 gjort framställningar för den Israeliska regeringen och till högsta Rabbinen i Jerusalem, där den nödvändiga extraterritoriella statusen ska garanteras ambassaden så att den kan byggas nära Jerusalem där Elohim skapade de första mänskliga varelserna. Det första templet i den Judiska religionen var faktiskt en tidigare ambassad runt vilken den gamla staden byggdes. Elohim väntar nu på att staten Israel ska bevilja en sådan extraterritoriell status för den nya ambassaden, det tredje templet, men än så länge har det inte kommit några positiva svar från Israel.

Det första närmandet gjordes den 8 november 1991 vid det Judiska nyåret och ytterligare en officiell förfrågan gjordes till Israels högsta Rabbi några månader senare. Förfrågan bekräftades och en studie av ansökan påbörjades. På sommaren 1993 kom en Israelisk kommission, tillsatt av regeringen, fram till slutsatsen att den Raeliska Rörelsen hade fredliga avsikter och inte var något hot för Israels säkerhet. I sin rapport drog två rabbiner slutsatsen att det var ”bättre att inte göra någonting emot Raël i fall han verkligen är den väntade Messias”.

I november 1993 gjordes ytterligare en direkt förfrågan till Israels premiärminister Yitzhak Rabin, när han var i Canada och deltog det judiska konventet i Montréal. Men efter en månad svarade herr Rabin via en av sina representanter att han inte kunde bevilja den.

Om Israel slutligen nekar att bevilja den extraterritoriella statusen, vilket redan antytts, kommer vi troligast upprätta ambassaden på Palestinskt eller Egyptiskt område eller i en annan närliggande stat. Berget Sinais sluttningar skulle faktiskt vara ett utmärkt alternativ, eftersom det var där som Jahve, Elohim ledare, först visade sig för Moses.

Men inte desto mindre skulle Elohim föredra att ge Israel möjligheten att bevilja denna förfrågan eftersom det är det som är hela orsaken med staten Israels existens. Redan 1990 godtog de mitt förslag att ändra deras ursprungliga Symbol för Oändlighet för användning i västvärlden, som ett tecken på deras speciella känslor för Israels folk. Svastikan i mitten, som betyder ”välsmående” på sanskrit och också står för oändlighet i tid, ersattes med en galaxformad spiral. Den här förändringen gjordes i ett försök att underlätta förhandlingarna för att bygga Elohim ambassad i Israel och också med respekt för känslorna hos de offer som led och dog under Nazismens svastika under andra världskriget. I Asien, där svastikan finns i de flesta buddistiska templen och där den representerar oändlighet i tiden, är den ursprungliga symbolen inget problem.

Den här ändringen som gjordes av IRMs (International Raelian Movement) symbol för västvärlden gjordes, självklart, med nöje och när man ser tillbaka nu och överblickar vår utveckling sedan 1973, ser jag att allt går enligt planen. Jag vet att den har blivit självgående och kunde nu fungera alldeles utmärkt med eller utan mig.

Mycket återstår att göras och även när den stora dagen slutligen kommer och Elohim landar öppet och officiellt inför världens ledares ögon och en internationell skara av TV-team och andra representanter från media, antar jag att vissa skeptiker fortsätter tvivla på att dessa högt framskridna mänskliga varelser verkligen har skapat allt liv på vår planet på vetenskaplig väg. De ledande medlemmarna i IRM och jag själv är medvetna om att det kan vara så. Men det skrämmer oss inte - snarare tvärtom.

Sedan 1973 har den vetenskapliga forskningen fortsatt att bekräfta det väsentliga i den information som då gavs till mig av Elohim. Högst nämnvärt är det som skedde i Storbritannien i år, där det tillkännagavs att en skotsk vetenskapsman lyckats med att klona ett får. Det här landmärket i människans vetenskapliga historia gjorde det klart att det mycket snart kommer att vara möjligt att klona mänskliga varelser. Precis som på Elohim planet kommer det snart att bli

ett medel för mänskliga varelser att uppnå ”evigt” liv. Ingen etisk kommitté i världen kommer att kunna hindra mänskliga varelser från att vilja göra det.

De nästa stegen som krävs kommer att vara de som gör det möjligt att föra över mental information, minne och personlighet från en åldrad individ till en ny, fysiskt ung klon. Den här överföringen av minne direkt till en ung vuxen betyder faktiskt att samma individ kan leva för evigt. Mänskliga lagar måste anpassas till vår föränderliga kultur och de ökade teknologiska framstegen och jag är väldigt stolt över att ha skapat ”Clonaid”, världens första företag för kloning av människor som nu kan kontaktas via internet, på dess hemsida ”www.clonaid.com”. Det är fortfarande väl tidigt för sådana ämnen, men nya lagar måste stiftas för att sätta upp kriterium för vilka som ska tillåtas att åtnjuta dessa tekniker. Här liksom på Elohim's planet, kommer också antalet kloner att behövas begränsas till en per individ - och då endast efter att man avlidit.

Elohim själva landar här på Jorden i en inte allt för avlägsen framtid. Det kommer inte att dröja längre än trettioåttio år och det kan bli mycket tidigare - om sanningen jag har beskrivit i den här boken sprids snabbare runt världen. Elohim kommer att föra med sig alla de stora profeterna från förr, inklusive Moses, Elias, Buddha, Jesus Kristus och Muhammed.

Det här efterlängtrade ögonblicket kommer bli den underbaraste dagen i mänsklighetens historia. Jag hoppas att ni kommer vara närvarande när de landar vid sin ambassad och kan dela glädjen att veta ni var en del i detta underbara äventyr och att ni hjälpte till att finansiera dess uppbyggnad.

Området där ambassaden byggs kommer att bli världens andliga centrum under nästa årtusende. Människor från alla nationer kommer att åka pilgrimsfärder till denna heliga plats. En kopia av ambassaden ska byggas nära den riktiga och öppnas för allmänheten så att de kan se hur den är inuti.

Men är den Raeliska Rörelsens uppdrag över med våra skapares ankomst? Nej, inte alls. Tvärtom blir det vårt uppdrags *verkliga* början. Med alla primitiva religioners försvinnande, uppstår ett vakuum som måste fyllas med en ny andlighet - en som är i samklang med den teknologiska revolutionen som återstår.

Vi är nu dagens människor som använder morgondagens teknik, med gårdagens religioner och gårdagens tankesätt. Tack vare Elohim, kan vi nå nya andliga nivåer genom att ta emot deras egen religion - en ateistisk - den oändlighetens religion som deras symbol representerar. Guiderna i den Raeliska Rörelsen kommer att vara prästerna i denna nya religion, som ger människor möjlighet känna harmoni med det oändligt lilla och det oändligt stora, och gör att de kan inse att vi är stjärnstoff och energier för evigt.

Laboratorier och universitet ska byggas nära ambassaden och där, under Elohim's vägledning, mänskliga vetenskapsmän kan förbättra sina kunskaper. På så sätt kommer vi stegvis att närma oss Elohim's vetenskapliga nivå. Det kommer göra det möjligt för oss att våga oss ut till andra planeter för att skapa liv själva och vi blir i vår tur ”Elohim” för dem som vi skapar.

Andlighet och vetenskap kommer arbeta tillsammans slutligen befriade från en medeltida fruktan som spökat i vårt förflutna. Detta gör att vi själva kan bli ”gudar”, som det var skrivet för länge sedan i det forntida skrifterna.

Men låt oss först bygga ambassaden!

Raël

Ett nytt budskap från Elohim! Budskapet 13 december 52 e.H. (1997)

Det är nu 24 år sedan, genom vår profet och son Raels mun, som vi gav Män och Kvinnor på planeten jorden vårt sista budskap. Det som förutspått att det skulle förstöra "Guds mysterium".

24 år under vilka ni Raelianer, som officiellt och för allmänheten erkänt oss som era skapare, har arbetat så att vi ska kunna välkomnas i den efterfrågade ambassaden. Er hängivenhet och era ansträngningar har värmt våra hjärtan och de mest trogna bland er ska belönas.

I alla religioner finns det människor som förtjänar vår kärlek, men Raelianerna är de som står oss allra närmast. De är vårt nya Utvalda Folk och kommer en dag få ett nytt förlovat land, eftersom deras kärlek är baserad på medvetenhet och förståelse och inte blind tro.

De som älskade oss som en eller flera övernaturliga gudar var värdefulla för oss, och de hade inget val före vetenskapens tidsålder, men de som, trots att de vet att vi inte är övernaturliga men skapat till vår avbild, fortsätter att älska oss eller älska oss ännu mer, rör oss ännu mer och ska belönas mer. För de älskar oss medvetet och inte bara genom sin tro. Och det är medvetenheten som gör dem likvärdiga med oss.

Vi bad att ambassaden skulle byggas för att välkomna oss nära Jerusalem och det stelnackade folkets myndigheter har flera gånger vägrat den nödvändiga auktoriseringen och en extra-territoriell status. Att vi föredrar Jerusalem är endast sentimentalt, eftersom Jerusalem för oss är överallt där människor älskar, respekterar och önskar vår återkomst, det vill säga Raelianer. Jordens riktiga Judar är inte längre Israels folk, utan dem som erkänner oss som sina skapare och som vill se oss återvända.

Den länk vi har med Israels folk håller på att brytas och den nya Alliansen närmar sig sitt slut. De har en mycket kort tid på sig att erkänna sina misstag innan de skingras på nytt.

Under tiden måste vi fråga och med nu be om de nödvändiga tillstånden och extra-territoriell status i alla jordens länder, för att kunna resa ambassaden och radien på 1 km runt ambassaden kan bestå av vatten eller fastland, med villkoret att all trafik är förbjuden.

När ett land ger detta tillstånd, får Israel sista gången en kort betänketid att ge detta tillstånd och får behålla privilegiet och annars byggs Ambassaden någon annanstans och Davids folk förlorar då sitt skydd och blir fördrivna.

Det land som får se Ambassaden byggas på sitt territorium eller på ett territorium som de ger eller säljer med den nödvändiga statusen, kommer att garanteras en strålande framtid, de blir beskyddade av oss och blir jordens spirituella och vetenskapliga centrum under de kommande årtusendena.

Timmen för vår Stora Återkomst är nära och vi ska stödja och skydda de mest hängivna bland er. Era fiender kommer att få se, vår styrka kommer att slå mot dem allt hårdare, särskilt mot inkräktaren från Rom, hans biskopar och alla de som handlar i vårt namn utan att vara utsedda.

År tvåtusen är inget för oss och inget för en mycket stor del av befolkningen, som inte är kristna, men många falska profeter kommer försöka att använda millennieskiftet till att förleda människor. Det var förväntat: Det är ett urval av de mest medvetna. Följ era Guiders Guide, han kommer veta hur man ska undvika denna övergångstids faror för han är Vägen, Sanningen, Livet.

Buddismen är alltmer framgångsrik på jorden och det är bra eftersom den är religionen som står Sanningen närmast och den nya vetenskapligt-spirituella balansen som är nödvändig för människor i den nya tiden. Buddismen avklädd på sitt mystiska förflutna ger raelism och allt fler buddister kommer att bli raelianer.

Må er lycka över att få se vår Stora Återkomst närma sig ge er vingar att övervinna de sista hindren på vägen. Vi är så nära denna dag och er att ni borde kunna känna vår närhet när ni samlar era tankar...

Och denna känsla kommer lysa upp era dagar och nätter och göra er liv underbara oberoende av vilka hinder som återstår att övervinna. Lyckan att återse oss kommer vara mindre än att ha arbetat för att göra denna dag möjlig. Er största lycka ligger i fullbordandet av ert uppdrag och inte dess resultat.

Under tiden kommer vår Kärlek och vårt Ljus att guida er via vår Älskade Profets mun, och glöm inte att även om vi ser er varje gång han ser er, ser vi er ännu mer eftersom han förskönar det han ser genom den Kärlek som han känner för er...

Ju mer ni älskar honom, desto mer älskar ni oss eftersom han är en del av oss på Jorden. Om ni ibland har svårt att visa oss tillgivenhet, är det för att ni inte är medvetna nog att se vår Älskade Son som vandrar bland er ännu en gång.

Ni kan inte älska oss, men förneka honom för, åter igen när ni Fadern genom Sonen. För han är hos er, äter när ni äter, sover när ni sover, skrattar ni skrattar och gråter när ni gråter.

Låtsas inte älska oss om ni inte behandlar honom som den mest värdefulla bland er alla. Hans kärlek för er är så stor att han ständigt ber oss förlåta saker vi anser oförlåtliga. Han är er bästa advokat i era Skapares ögon. Och på er planet där Kärlek och Förlåtelse är allt mer sällsynt, i ett samhälle som blir allt mer barbariskt på grund av avsaknad av dessa värden, så är han er vackraste present.

Saknar ni kärlek? Se på honom, han lever bland er!

Må hans ljus guida er till oss vare sig vi återvänder eller inte, för i vilket fall som helst så väntar vi på er bland de eviga.

Fred och Kärlek till alla Människor som vill göra gott.

Andra böcker av Rael

Böckerna beställs enklast via hemsidan www.rael.org, där du även hittar de aktuella priserna. Beställning kan också göras genom att skicka ett brev till postadressen eller ett email och ange vilken bok du vill ha.

Yes to Human Cloning

(Utgiven 2001) Dagens teknik för kloning är det första steget mot odödlighet och evigt liv. Vad de tidigare religionerna lovat om evigt liv efter döden i ett mytomspunnet paradiset, blir snart en vetenskaplig möjlighet på jorden. Det här är Raels utmanande slutsatser i ”Yes to Human Cloning”, där han går igenom hur vetenskapen är på väg att revolutionera våra liv och vårt samhälle.

Så fort vi kan återskapa oss själva i exakta kopior, blir nästa steg att överföra minnet och vår personlighet till vår nya, klonade hjärna, vilket leder till att vi verkligen kan leva för evigt. Eftersom vi kommer ihåg vårt förflutna kan fortsätta att samla på oss nya kunskaper hur länge som helst. Människans ultimata dröm om evigt liv, som religionerna bara lovade efter döden i ”paradiset”, blir möjlig tack vare vetenskapen.

Rael förklarar med stor insikt hur kommande teknologi kommer att revolutionera vår värld och förändra våra liv. Vi får en glimt av en fantastisk framtid. I detalj beskrivs bland annat hur nanoteknologi kommer att göra jordbruk och tung industri överflödigt och om superartificiell intelligens som snabbt kommer att överträffa människans förmåga, samt om hur evigt liv blir möjligt i en dator utan behov av en biologisk kropp.

De här framgångarna påpekar Rael, kommer inte vara nästa århundrades science fiction. Allt kommer att kunna ske inom 20 år. Syftet med boken är för att förbereda mänskligheten för en obeskrivbart vacker värld, ett paradiset där ingen längre behöver arbeta.

Lets Welcome our Fathers from Space

(Utgiven 1979) Den här boken är en fantastisk uppföljare till Raels bok: ”Budskapet från Utomjordingar”. Den ger en mer djupgående förklaring till de frågor som de flesta läsare har efter att ha läst ”Budskapet från Utomjordingar”.

De första tjugofem sidorna i ”Lets Welcome our Fathers from Space” är skrivna i formen fråga/ svar. Frågorna som besvaras är de vanligaste som Rael har fått av journalister under alla de radio- och tv-intervjuer som han deltagit i över hela världen.

Här är några av de frågor som tas upp: framtiden för de traditionella religionerna, finns Gud eller inte? Har vi en själ eller inte? Vetenskapligt återväckande av döda, självmord, homosexualitet, sexuell frihet och socialt påtvingad skuld, vad är döden, vad är njutning, vad är evigheten, meningen med livet, cykeln av livsskapande i universum, det politiska, ekonomiska och sociala systemet ”geniokrati”, den genetiska koden.

Nästa del av boken tar upp de avslöjanden som Rael fick av Elohim under hans fascinerande resa till deras hemplan 1975, tre år efter 1973 när Rael blev kontaktad den första gången. Elohim bad Rael att hålla tyst om dessa avslöjanden till 1979, och därför publicerades de i den här boken för första gången. Bland annat ges en förklaring av Bibelns ”Uppenbarelsebok”.

I den tredje delen av "Lets Welcome our Fathers from Space" avmystifierar Rael religion och ger en andlig innebörd åt konceptet "ateism" (som i Buddhism, Taoism och Vedisk hinduism). Han tar också upp hur viktigt det är att tänka själv och lyssna till det egna sunda förnuftet och samvetet, samt att ta ansvar för sina egna tankar och handlingar och att stå emot stadsapparatusens våldsamma hierarkiska kontroll, som utövas av regeringar, militärer, religioner, företag och samhället i stort. Man ska inte följa order. Man skall följa sitt eget förnuft och samvete: "Den som avfyrar ett skott är lika skyldig som den som har gett order om det", Rael.

Den sista delen av boken innehåller vetenskapliga kommentarer och personliga vittnesmål från psykologer, vetenskapsmän, politiskt kunniga, präster och religiöst lärda.

Om du vill förstå Elohim's budskap till mänskligheten fullständigt, är det här verkligen en bok för dig!

Sensual Meditation

(Publicerad 1980) "Den mänskliga hjärnans möjligheter är långt ifrån helt kända" (Budskapet från Utomjordingar).

Sensual Meditation är "instruktionsboken" för hur vi ska göra för att njuta mer av livet, att leva i nuet, och väcka upp den potential och energi som ligger dold inom oss.

Människan är länkad genom sina "mottagare", sina sinnen, till det oändliga som omger oss och som vi är uppbyggda av. Genom att utveckla sin sensualitet och sinnlighet, utvecklar man sin kapacitet att känna sig sammanlänkad med det oändliga, att känna oändligheten själv.

I Sensual Meditation förklaras hur vi kan ställa om vår hjärna till att vara i harmoni. Den har givits till oss av dem som bäst vet hur, de som skapade människan. Genom filosofin, som presenteras i boken, kan vi "omprogrammera" oss från den judisk-kristna hämmande tanken om skuld, utan att för den skull fastna i de österländska lärornas mysticism. Genom Sensuell Meditation kan du bättre upptäcka din kropp och speciellt hur man kan njuta av ljud, färger, smaker, lukter, en sexualitet som upplevs med alla sinnen och därmed uppleva en "kosmisk orgasm".

På de "Kurser i uppvaknande" som hålls varje år i alla världsdelar, utvecklas och praktiseras de som lärs ut i Sensual Meditation.

Geniokrati

(Publicerad 1977) Sätt genierna och fantasin vid makten!

I boken "Geniokrati" beskriver Rael mer detaljerat det politiska system som Elohim använder sig av och som de föreslår för oss på jorden. Genom geniokrati kunde vi snabbt lösa alla de problem som finns på jorden idag, som till exempel svält, fattigdom och krig.

Hittills har samhället styrts av militärer, diktatorer och dag av människor som drivs av maktbegär, korruption och är valda efter att bäst ha lovat saker som gynnar majoriteten av befolkningen. Idag kan makt vinnas av dem som "bjuder på flest drinkar", lovar mest eller som har mest pengar för sin valkampanj.

Geniokrati, som är en selektiv demokrati, innebär att samhället styrs av de mest intelligenta människorna, vars drivkraft är att skapa en bättre värld för alla människor på jorden, och inte bara för det egna landets begränsade befolkning.

Adresser

Internet: rael.org

International Raelian Movement

CP 225, CH-1211 Geneve 8

SCHWEIZ

Svenska Raeliska Rörelsen

Box 3238

103 64 Stockholm

sweden@rael.org

Raeliska Rörelsen har över 55.000 medlemmar och finns i mer än 87 länder i världen. För att hitta adresser till rörelsen i andra länder, gå in på www.rael.org.

På hemsidan hittar du senaste nytt, information om var nästa och närmsta möte hålls, samt information om de kurser för uppvaknande som hålls varje år i varje världsdel, med mera.

Tack till...

- Internationella Raeliska Rörelsens (IRM) fotoarkiv i Le Mans, Frankrike, för bilderna som de har upphovsrätt för.

- George Wingfield för rätten att använda flygfotografiet som han tog av sädesfältscirkeln i Cheesefot Head i Wiltshire, England, 1990.

